

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ. Φύλλου 674 - Σάββατο, 4 Φλεβάρη 2012

1,30 ΕΥΡΩ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

5 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ

ΚΩΣΤΗ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗ

Συζητάμε για την έννοια και το περιεχόμενο της
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Σάββατο, 4 Φλεβάρη 2012, 8 μμ

ΚΟΝΤΡΑ! Αγαθουπόλεως 65 & Αχαρνών
www.eksegerisi.gr

Τάξη εναντίον τάξης

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

4/2: Ημέρα κατά ναρκών, Σρι Λάνκα: Ημέρα ανεξαρτησίας, (1948) Αγκόλα: Ημέρα εξέγερσης 4/2/1905: Ο Ιβάν Καλιάεφ διαμελίζει με βόμβα τον Μεγάλο Δούκα Σεργκέι 4/2/1944: Ανακαυχή μεταξύ ΕΛΑΣ-ΕΔΕΣ 4/2/1945: Αρχή διάσκεψης Γιάλτας 4/2/1966: Πρωτοφανή επεισόδια στη Βουλή, επέμβαση φρουράς 4/2/1970: Ισόβια κάθειρξη σε Λιάκο, Μηταφρίδη, Κατσαρό, Δαρβέρη, ποιμένες σε άλλους πέντε («Λαϊκή Πάλη») 4/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο (Ασκληπιού) 4/2/1987: Χτύπημα κατά νευροχειρουργού Ζαχαρία Καψαλάκη (17N) 5/2: Ιαπωνία: Ημέρα μαρτύρων, Μεξικό: Ημέρα συντάγματος 5/2/1894: Ίδρυση πρώτης φεμινιστικής οργάνωσης (Αμστερνταμ) 5/2/1902: Νίκη μεταλλωρύχων, η εργάσιμη ημέρα μειώνεται σε εννιά ώρες 5/2/1918: Τα λιγνιτωρυχεία γίνονται κτήμα του ελληνικού κράτους 5/2/1919: Γέννηση Ανδρέα Παπανδρέου 5/2/1923: Μαζικές συλλήψεις σοσιαλιστών-κομμουνιστών (Ιταλία) 5/2/1948: Αντάρτες βιάζουν κατά Θεσσαλονίκης καταρρίπτοντας πολεμικό αεροσκάφος 5/2/1977: Βόμβες ακροδεξιών σε γραφεία ΕΚΚΕ, ΚΚΕ και ΚΚΕ εσωτερικού 5/2/1979: Βόμβα στο κοσμηματοπωλείο Ζολώτα και σε εργοστάσιο-έκθεση επίπλων στα Λιόσια 5/2/1981: Βόμβα στον ΟΑΕΔ Μοσχάτου 5/2/2006: Νεκρός υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες ιρανός μετανάστης στο ΑΤ Ομόνοιας 6/2: Ημέρα ασφάλειας δικτύου, Νέα Ζηλανδία: Εθνική γιορτή 6/2/1922: Διάλυση Τσε-Κα 6/2/1968: Η χούντα απαγορεύει «άσεμνα θεάματα» και χρήση αποκριατικής μάσκας 6/2/1981: Θάνατος Φρειδερίκης 6/2/1982: Καταρτούνται οι ποδιές μαθητριών 7/2: Γρενάδα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ιαπωνία: Φεστιβάλ χιονιού 7/2/1929: Αιματηρά επεισόδια κομμουνιστών-αρχαιομαρξιστών (Σταδίου) 7/2/1956: Δολοφονία 18χρονου Πετράκη Γιαλούρη από Άγγλους επειδή κρατούσε ελληνική σημαία σε διαδήλωση (Βαρύσια) 7/2/1991: Ολμος κατά πρωθυπουργικής κατοικίας Αγγλίας 8/2/1921: Θάνατος Πιοτρ Κροπότκιν 8/2/1924: Πρώτη εκτέλεση σε θάλαμο αερίων (Νεβάδα) 8/2/1971: Βόμβες (ΔΑ) καταστρέφουν τρία αυτοκίνητα στρατιωτικών και διπλωμάτη 8/2/1971: Στρατιωτικό όχημα λιώνει πεντάχρονο κοριτσάκι, τέσσερις νεκροί ανήλικι σε διαδηλώσεις που ακολούθησαν 8/2/1972: Προκηρύξεις «Λαϊκής Αντίστασης» σε αθηναϊκούς δρόμους 9/2/1981: Βόμβα σε αποθήκη «Nestle» (Περιστέρι) 10/2/1898: Γέννηση Μπέρτολντ Μπρεχτ 10/2/1943: Συγκρούσεις ΕΛΑΣ Θεσσαλίας με δυνάμεις κατοχής σε Ολυμπο, Ελασσόνα και Πήλιο 10/2/1948: Διλοχία ανταρτών χτυπάει με πενήντα βλήματα όλμου τη Θεσσαλονίκη από την οδό Λαγκαδά 10/2/1974: Απεργία άγγλων ανθρακωρύχων οδηγεί στην καθιέρωση εβδομάδας τριών εργάσιμων ημερών για τον κλάδο και πτώση του πρωθυπουργού Εντουαρντ Χιθ 10/2/1981: Εξι εργάτες νεκροί από φωτιά σε πλοίο (Ελευσίνα) 10/2/1989: Θάνατος εισαγγελέα Νίκου Ανδρουλιδάκη (χτυπήθηκε στις 10/1 από τη 17N).

● Τι να τον κάνουν οι ευρω-γερμανοί τον επιτηρητή, όταν έχουν τον Παπαδήμο; ●●● Μπορεί να είναι καλύτερος κάποιος που δεν ξέρει και τη γλώσσα; ●●● Αλλιώς, οι «Κουίσιλινγκ» ήταν πάντοτε ντόπιοι ●●● Πονάει ο Περισσός; ●●● Πονάει πολύ, γι' αυτό και γράφει άρθρα για να ταυτίσει την «Κόντρα» με τη «Χρυσή Αυγή»!!! ●●● Στην εποχή του Φλωράκειου «αριστεροχουντισμού» γυρίζουν οι λεβέντες ●●● Απευθυνόμενοι, προφανώς, στους χαχόλους του στενού κομματικού ακροατήριου ●●● Πονάει ο Περισσός; ●●● Πονάει πολύ, γι' αυτό και προσπαθεί να πείσει ότι η Τυποεκδοτική ΑΕ δεν είναι μια συνήθης καπιταλιστική επιχείρηση, αλλά μια ΑΕ που... προωθεί την ταξική πάλη!!! ●●● Φανατίζομαστε ότι σε άλλες στήλες θα δοθούν πλήρεις απαντήσεις στα φέματα και τις γελοιοότητες με τις οποίες προσπαθούν να ταισούν τον κόσμο ●●● Πήραν φωτιά τα κομπιούτερ του προπαγανδιστικού επιτελείου του Μαξίμου ●●● Και να οι φωτογραφίες στις φυλλάδες ●●● Ο Πα-

παδήμος σε φιλικό ενσταντάνε με τη Μέρκελ, με τον Σαρκοζι, με τον Γιούνκερ, με όλους ●●● Πλύση εγκεφάλου στον ελληνικό λαό, για να πειστεί τι τεράστιο πρωθυπουργό έχει ●●● Με διεθνές κύρος, με άνεση, με γνωριμίες ●●● Ρε σεις, το έχουμε ξαναδεί το έργο, σκεφτείτε τίποτα πιο πρωτότυπο ●●● Μέχρι τώρα ξέραμε τον βαθύτατα λυπημένο πρωθυπουργό Γιωργάκη και τον συντηρημένο υπουργό Οικονομικών Μένι ●●● Τώρα μάθαμε και την κλαίουσα υπουργό Παιδείας Αννούλα ●●● Εκλαψε, λέει, για πρώτη φορά από τότε που μπήκε στην πολι-

κή, όταν δεν διανεμήθηκαν τα βιβλία ●●● Εμείς την πιστεύουμε την Αννούλα ●●● Εκλαψε γιατί διαπίστωσε πόσο βαρύ πλήγμα δέχτηκε η πολιτική της καριέρα ●●● Τα παιδιά και τα βιβλία γραμμένα τα 'χει, αλλά τις άμετρες φιλοδοξίες της όχι ●●● Πόσο φτηνιάρηδες, θεέ μου ●●● Οργάνωσαν κοινή συνέντευξη Τύπου τάχα για να μιλήσουν για την πολιτική στο φάρμακο, στην πραγματικότητα για ν' αναγγείλουν την εσωπασοκική κολογία τους ●●● Για Βενιζέλο και Λοβέρδο μιλάμε, φυσικά ●●● Ποιο από τα ορφανά της πράσινης τρούικας θα προ-

σκολληθεί; ●●● Η Αννούλα μάλλον όχι, γιατί έχει προσωπικές φιλοδοξίες ●●● Ραγκούσης; Μόσιαλος; ●●● Περάστε πρώτα από το μαγειρείο Σκανδαλίδη ●●● Εντάξει, δεν θα του πέσει και άσχημα του Λάκη η φυλακή ●●● Δεν θα πάει μερικές μέρες στα μπουζούκια να ξεδώσει ●●● Τι να κάνουμε, έκασε σ' αυτόν η μπιλια ●●● Κάποιος επώνυμος έπρεπε να πάει για λίγο μέσα ●●● Να κάνει και η αστική Δικαιοσύνη το κομμάτι της ●●● Αλήθεια, εκείνον τον απατεώνα τον Φλαούνα, τον υπάλληλο-φάντασμα του υπουργείου Γεωργίας, θα τον συλλάβει κανένας; ●●● Πώς να τον συλλάβει, όταν ο Σκανδαλίδης κρατάει το φάκελο στο συρτάρι του και δεν τον στέλνει στον εισαγγελέα, όπως έχει εισηγηθεί το ΝΣΚ; ●●● Μέχρι το Ισραήλ είχε να πεταχτεί ο Γιωργάκης κι αμέσως σήκωσαν ανταρσία Μένι και Λοβέρδος ●●● Ούτε ένα ταξίδι δεν τον αφήνουν να ευχαριστηθεί ●●● Μήπως ο Χρυσοχοϊδης σπρώχνει τον Γιωργάκη να τον διαγράψει, για να γλιτώσει τη χλαπάτσα; ●

◆ Φιέστα στο Μέγαρο Μουσικής οργάνωσε ο Παππουτσιής, για να τιμήσει 13 καπιταλιστές για την προσφορά τους στην Αστυνομία και το Λιμενικό. Ανάμεσα σ' αυτούς ο Β. Βαρδινογιάννης, ο Σάλλας, ο Κωστόπουλος (της Alphabank), ο Κ. Αγγελόπουλος. Μεγάλα τζάκια όλοι (μόνο η Γιάννα ελειπε, αλλά αυτή έχει εγκαταλείψει απογοητευμένη τα εν Ελλάδι εγκόσμια). Από τη μεριά τους οι καπιταλιστές εύλογα χρηματοδοτούν τους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Είναι σαν να χρηματοδοτούν τους μπράβους τους. Και ο Παππουτσιής εύλογα οργανώνει φιέστα για να τους τιμήσει και καμαρώνει σαν γύφτικο σκεπάρι στη σκηνή του Μεγάρου καθώς μοιράζει τις πλακέτες. Πολιτικός προϊστάμενος του κατασταλτικού μηχανισμού του αστικού κράτους είναι. Εμείς μόνο μια ερωτησούλα έχουμε: το «μαλλί» πόσο πήγε; Πόσο κόστισε η φιέστα βράβευσης των καπιταλιστών από τον Παππουτσιή στο Μέγαρο Μουσικής; ◆ Βγαίνοντας από την τελευταία σύσκεψη στο Μαξί-

μου, ο Καρατζαφέρης δήλωσε ότι μόλις ετοιμαστεί το νέο Μνημόνιο, «ο κ. Παπανδρέου είτε ότι θα το δώσει στον κ. Σουλτς, το νέο πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου». Προφανώς, για να ισχυριστεί ότι γίνεται μια τεράστια «εθνική προσπάθεια» και κάθε πολιτικός αρχηγός χρησιμοποιεί όλες τις διεθνείς επαφές που έχει. Ο Σουλτς είναι Γερμανός και είναι σοσιαλδημοκράτης (μέχρι πρότινος ήταν πρόεδρος της ευρωβουλευτικής ομάδας των σοσιαλδημοκρατών). Αυτός ο Σουλτς, λοιπόν, ο... φίλος του Γιωργάκη, δήλωσε την περασμένη Δευτέρα σε γερμανική εφημερίδα: «Η Ελλάδα θα πρέπει να ζητήσει με το γεγονός ότι εκείνοι

που δίνουν πολλά χρήματα για την ανόρθωση της χώρας, πρέπει να συμμετέχουν και στις αποφάσεις για το πώς θα μοιραστούν τα χρήματα αυτά - κάτι που συνεπάγεται περιορισμό της εθνικής κυριαρχίας για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα!» Χρειάζεται σχολίο, μήπως; Μόνο ένα: μη χάσετε το παραμύθι της αλληλεγγύης μεταξύ ομοϊδεατών σε επίπεδο Ευρωένωσης.

◆ Η Ελληνοαμερικάνικη Ένωση και η Πρεσβεία του Ισραήλ στην Ελλάδα (απόλυτα ταιριαστός συνδυασμός) οργάνωσαν την περασμένη Τετάρτη (πού αλλού;) στο θέατρο της Ελληνοαμερικάνικης Ένωσης «συζήτηση

τρογγυλής τραπέζης με θέμα την φρίκη του Ολοκαυτώματος μέσα από τις μαρτυρίες των Εβραίων μαρτύρων σε συνεργασία με την Πρεσβεία του Ισραήλ». Με την ευκαιρία, εμείς προτείνουμε στους αναγνώστες μας το βιβλίο «Η βιομηχανία του Ολοκαυτώμα-

τος», του αμερικανοεβραίου καθηγητή Νόρμαν Φινκελστάιν, τον οποίο είχαμε την ευκαιρία ν' ακούσουμε πέρυσι, σε εκδήλωση που οργάνωσε η Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση.

◆ Δωδεκασελίδο ειδικό ένθετο, με ξερατά ενάντια στους Παλαιστίνιους και ύμνους για τους σιωνιστές του Ισραήλ, στη φυλλάδα του Βίκτωρα Μητρόπουλου την περασμένη Κυριακή. Μιλάμε για πολύ ξερατό, που δεν προτιθέμεθα, βέβαια, να σχολιάσουμε. Απλά αναρωπιόμαστε: τόσο ξέπεσε η σιωνιστική προπαγάνδα που πληρώνει αφιερώματα σε τέτοιες φυλλάδες;

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οποιοι θέττε σε έναν λαό δίλημμα μεταξύ οικονομικής βοήθειας και εθνικής αξιοπρέπειας, αγνοεί βασικά ιστορικά διδάγματα. Είμαι βέβαιος ότι οι πολιτικές ηγεσίες όλων των ευρωπαϊκών χωρών, και ιδίως αυτών που λόγω του μεγέθους τους έχουν, εκ των πραγμάτων, αυξημένη ευθύνη για την πορεία της Ευρώπης, γνωρίζουν με ποιον τρόπο τίθενται τα ζητήματα μεταξύ φίλων και εταίρων που έχουν ενώσει τις ιστορικές τους μοίρες.

Ευάγγελος Βενιζέλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο κ. Μιχάλης Χρυσοχοϊδης ενημέρωσε τον κ. Zhang Xiaosiang για τα αλματώδη μεταρρυθμιστικά βήματα που έχει πραγματοποιήσει η ελληνική κυβέρνηση την τελευταία διετία, ειδικότερα στον τομέα της βελτίωσης του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, της προσέλκυσης ξένων επενδύσεων και της τόνωση της εξωστρέφειας.

Δελτίο Τύπου ΥΠΑΑΝ

Είκοσι χρόνια στην πολιτική, δεν έχω βάλει τα κλάματα. Μου συνέβη στο θέμα της καθυστέ-

ρησης των βιβλίων, όταν αιθνήθηκα ότι δεν μπορούσα να τα κάνω απολύτως τίποτα. Αυτό το αδιέξοδο που δημιουργήθηκε και που επηρέασε τις οικογένειες, με έκανε να κλάψω.

Αννα Διαμαντοπούλου

Υπάρχουν σχολές σκέψης. Ο καθένας ακολουθεί τη δική του ιδεολογική προδιάθεση, τη δική του επιστημονική ανάλυση, τη δική του ερμηνεία των στοιχείων. Δεν θέλει κανείς να κάνει κακό στην Ελλάδα. Όλοι θέλουν να βοηθήσουν, ο καθένας με το δικό του

τρόπο με τη δική του σκέψη.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Δεν κάνουμε αντάρτικο. Και εγώ δεν είμαι αριστερός να βάλω φωτιά στα τόπια, σέβομαι την Αριστερά αλλά ανήκω σε ένα κόμμα εξουσίας. Ξέρω ότι αύριο η ΝΔ θα είναι κυβέρνηση.

Κώστας Μαρκόπουλος

Το ελληνικό πρόβλημα θα λυθεί μέσα στις επόμενες μέρες. Πρέπει να λυθεί γιατί δηλητηριάζει ολόκληρη την ΕΕ.

Νικόλας Σαρκοζι

Ζούμε κυρίως με τα λεφτά των Γερμανών και των Γάλλων (...) Μπροστά σε όλα αυτά, τι νόημα

έχει αν θα υπάρχει ευρωπαϊός επίτροπος για τον ελληνικό προϋπολογισμό; (...) Συμπέρασμα: μετά τους κουτόφραγκους κάποιιο φαίνεται να πιστεύουν στους κουτοελληνες. Ωστόσο, τα περί εθνικής οικονομικής κυριαρχίας είναι λόγια και μόνο λόγια όταν ζεις από την ελεημοσύνη των ξένων.

Δ. Μητρόπουλος (Νέα)

Ο προϋπολογισμός ενός κράτους ουσιαστά τον πυρήνα ύπαρξής του. Απ' αυτή την άποψη η - γερμανικής προέλευσης - ιδέα να ανατεθεί ο προϋπολογισμός της Ελλάδας σε ειδικό επίτροπο

ισοδυναμεί με ακύρωση της ύπαρξής της.

Τα Νέα

Η «ευαισθησία» για την τύχη των αστέγων θυμίζει την υποκριτική πρακτική του καλοταϊσμένου κόσμου απέναντι στους πεινασμένους που αφού τους αφήσει να εξαθλιωθούν τους στέλνει ανθρωπιστική βοήθεια. Το ίδιο ακριβώς κάνει και η κυβέρνηση (...) Παράγει ουστηματικά στρατιές ανέργων (...) και από την άλλη εξαγγέλλει μέτρα προστασίας των αστέγων από το ψύχος.

Θ. Αργυράκης (Ελ. Τύπος)

Τα κολπάκια της Μέρκελ και τα πανηγύρια των Νενέκων

Κανονικά, ο ελληνικός λαός πρέπει να πανηγυρίζει. Διότι, χάρη στη σθεναρή αντίσταση της πολιτικής ηγεσίας, η Γερμανία πήρε πίσω το σχέδιο για διορισμό ευρωπαϊκού επίτροπου, ο οποίος θα ελέγχει την εκτέλεση του ελληνικού προϋπολογισμού και θα μπορεί να ασκεί βέτο επί κυβερνητικών αποφάσεων για τη διάθεση κονδυλίων. Χάρη στη σθεναρή στάση του Παπαδήμου και των πολιτικών αρχηγών της συγκυβέρνησης, αντέδρασαν και άλλοι ευρωπαίοι ηγέτες, όπως ο Σαρκοζί και ο Γιούνκερ, που έκαναν δημόσιες δηλώσεις, με αποτέλεσμα το γερμανικό σχέδιο να αποσυρθεί και να μη συζητηθεί καν στη σύνοδο κορυφής της 30ής Γενάρη.

Είναι, όμως, έτσι; Υπήρξε πράγματι γερμανικό σχέδιο ή ήταν όλα ένα κόλπο της συγκυβέρνησης, για να αποπροσανατολίσει τον ελληνικό λαό; Ή μήπως τα πράγματα δεν πρέπει να ερμηνευτούν με τόσο απλοϊκό τρόπο; Πώς θα ερμηνεύσουμε, για παράδειγμα το γεγονός ότι ο επικεφαλής της Χριστιανοκοινωνικής Ένωσης, βασικού συμμάχου των Χριστιανοδημοκρατών, που στη γερμανική πολιτική βιογραφία βρίσκεται πολύ πιο δεξιά από το κόμμα της Μέρκελ, κάλεσε δημόσια (με δηλώσεις στη Welt) την καγκελαρία να είναι προσεκτική με τις προτάσεις που κάνει. Και πώς θα ερμηνεύσουμε την πολύ πιο ήπια αντίδραση του σοσιαλδημοκράτη προέδρου του ευρωκοινοβουλίου, ο οποίος υποστήριξε ότι η Γερμανία ή άλλες χώρες δεν πρέπει να δίνουν την εντύπωση ότι περιορίζεται η εθνική κυριαρχία της Ελλάδας, αλλά δεν παρέλειψε να συμπληρώσει, ότι η βοήθεια που χορηγείται στην Ελλάδα δεν είναι φιλανθρωπία και γι' αυτό οι χώρες που την παρέχουν έχουν δικαίωμα να παρεμβαίνουν στη λήψη αποφάσεων από τη δανειζόμενη χώρα;

Γερμανικό σχέδιο υπήρξε. Ακόμα και να μην παίρναμε στα σοβαρά τη δήλωση του προέδρου της κοινοβουλευτικής ομάδας των γερμανών Χριστιανοδημοκρατών, Φόλκερ Κάουστερ, που πρωτομίλησε για ορισμό ευρωπαϊκού επιτρόπου στην Ελλάδα, θεωρώντας ότι πρόκειται για έναν νεοναζι με προβιά χριστιανοδημοκράτη, που συνθιζεί να μιλά με ιμπεριαλιστικό κυνισμό («όλη η Ευρώπη πρέπει να μιλά γερμανικά», ήταν μια από τις σχετικά πρόσφατες δηλώσεις του), υπάρχει το σχέδιο που η ίδια η γερμανική κυβέρνηση φρόντισε να διοχετεύσει στους Financial Times, δυο μέρες πριν τη σύνοδο κορυφής (το περασμένο Σάββατο). Σχέδιο που εμμέσως επιβεβαίωσαν και η Μέρκελ και ο Ρέσλερ. Σ' αυτό το σχέδιο, λοιπόν, αναφερόταν: «Με δεδομένη την απογοητευτική συμμόρφωση μέχρι στιγμής, η Ελλάδα πρέπει να αποδεχθεί τη μεταφορά της δημοσιονομικής κυριαρχίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο για ένα χρονικό διάστημα. Θα πρέπει να οριστεί ένας επίτροπος προϋπολογισμού από το Euro-group με το καθήκον να διασφαλίσει τον έλεγχο του προϋπολογισμού. Πρέπει να έχει αρμοδιότητες: α) εφαρμογής ενός συγκεντρωτικού συστήματος αναφοράς και εποπτείας που θα καλύπτει όλες τις βασικές κατηγορίες δαπανών του ελληνικού προϋ-

πολογισμού, β) προβολής βέτο σε αποφάσεις που δεν συμφωνούν με τους δημοσιονομικούς στόχους που έχει θέσει η τριόικα και γ) διασφάλισης της συμμόρφωσης με τους παραπάνω κανόνες που δίνουν προτεραιότητα στην εξυπηρέτηση του χρέους».

Το «ζουμι»

Αυτό το σχέδιο, όμως, έλεγε κι άλλα πράγματα, τα οποία έμειναν εκτός δημόσιας συζήτησης. Υλοποιούνται όμως κανονικότερα από την τριόικα που κάνει τις διαπραγματεύσεις για τη νέα δανειακή σύμβαση. Εισαγωγικά, το σχέδιο αναφέρει ότι, «σύμφωνα με τις πληροφορίες της τριόικας, η Ελλάδα πιθανόν έχασε ξανά τους βασικούς στόχους του προγράμματος το 2011» και γι' αυτό «θα πρέπει να βελτιώσει σημαντικά τη συμμόρφωσή της με το πρόγραμμα στο μέλλον για να τηρήσει τις δεσμεύσεις της προς τους δανειστές, διαφορετικά η Ευρωζώνη δεν θα είναι σε θέση να εγκρίνει εγγυήσεις για το δεύτερο ελληνικό πακέτο διάσωσης». Στη συνέχεια το ξεκόβει με κατηγορηματικότητα: «Θα πρέπει να γίνουν περαιτέρω και εκ των προτέρων ενέργειες για το δεύτερο πρόγραμμα. Μόνο αν και όταν εφαρμοστούν, μπορεί να ξεκινήσει το νέο πρόγραμμα». Πρόκειται για τις περιβόητες prior actions (προκαταρκτικές ενέργειες), για τις οποίες μιλά εδώ και μέρες ο Βενιζέλος και τις οποίες διαπραγματεύεται η συγκυβέρνηση με την τριόικα.

Στη συνέχεια, το γερμανικό σχέδιο βάζει τον πρώτο και βασικότερο όρο: «Η Ελλάδα πρέπει να δεσμευθεί νομικά να δώσει απόλυτη προτεραιότητα στη μελλοντική εξυπηρέτηση του χρέους της. Η δεσμευση αυτή θα πρέπει να κατοχυρωθεί νομικά από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Τα δημόσια έσοδα θα πρέπει να χρησιμοποιούνται πρωτίστως για την εξυπηρέτηση του χρέους, και μόνο τα εναπομείναντα έσοδα θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση των πρωτογενών δαπανών (...) Σε περίπτωση που μια μελλοντική δόση δεν εκταμιευθεί, η Ελλάδα δεν θα μπορεί να απειλήσει τους δανειστές της με χρεοστάσιο, αλλά αντίθετως θα πρέπει να αποδεχτεί περαιτέρω περικοπές των πρωτογενών δαπανών ως τη μόνη πιθανή συνέπεια της μιας μη εκταμίευσης». Και μετά αναφέρει τα περί διορισμού ευρωπαϊκού επιτρόπου επί του προϋπολογισμού.

Στο φως όλων αυτών των δεδομένων μπορούμε ν' αντιληφθούμε ότι η Μέρκελ εφάρμοσε για μια φορά ακόμη τη γνωστή διαπραγματευτική τακτική, που και άλλες φορές έχει εφαρμόσει στα ευρωενωστικά παζάρια. Μια τακτική που

θυμίζει τη γνωστή ιστορία του Ναστρεντίν Χότζα. Ρίχνει στο τραπέζι ακόμα και εξωφρενικές απαιτήσεις, τις οποίες στο τέλος αποσύρει, για να μείνουν αυτά που από την αρχή έχει κατά νου να κερδίσει. Ταυτόχρονα –χωρίς αυτό να είναι η βασική επιδίωξη– παίζει και προταγανδιστικά στο εσωτερικό της Γερμανίας, ικανοποιώντας το κομματικό ακροατήριο που ζητά σκληρά μέτρα για τους «τεμπέληδες του Νότου».

Τέλος, οι προτάσεις που σ' αυτή τη φάση φαίνονται εξωφρενικές, καταγράφονται, ζυμώνονται, μένουν ως παρακαταθήκες για μια επόμενη φάση. Την γερμανική τακτική μπορούμε να τη δούμε πολύ καθαρά: πρώτα μίλησε ο πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας των Χριστιανοδημοκρατών. Μετά έγινε η διαφροή του σχεδίου στους Financial Times. Προκλήθηκε σάλος σε όλη την Ευρωζώνη και μετά βγήκε η Μέρκελ και δήλωσε με γενναϊοδωρία: «Νομίζω ότι με αυτές τις ευαίσθητες συζητήσεις είναι σημαντικό να φτάσουμε σε μια απόφαση στην οποία συμμετέχει και η Ελλάδα», υπενθυμίζοντας στη συνέχεια με νόημα, ότι η εντατική επιτήρηση της Ελλάδας συμπεριλαμβάνεται στην απόφαση της 26ης Οκτώβρη του 2010.

Ο Σόιμπλε έκλεισε, κατά κάποιο τρόπο, τη σχετική συζήτηση με μια δήλωση που έκανε την Τετάρτη: «Στο Eurogroup της Δευτέρας αποφασίσαμε με τον Έλληνα ομόλογό μου, τον κ. Βενιζέλο, ότι η Ελλάδα θα πρέπει να υλοποιήσει τα μέτρα που δεν έχει υλοποιήσει μέχρι τώρα, προκειμένου να λάβει ένα δεύτερο πακέτο βοήθειας».

Συμφωνημένα

Μένει, λοιπόν, η ουσία χωρίς τον γκαουλάιτερ. Προς το παρόν αρκεί η τριόικα, το μόνιμο γραφείο του ΔΝΤ στην Αθήνα, το αντίστοιχο γραφείο που σκοπεύει να εγκαταστήσει η Κομισιόν και η πολυάριθμη task force του Ράιχενμπαχ. Θυμίζουμε ότι η απόφαση της 26ης Οκτώβρη μιλά για μόνιμη επιτροπεία και ο Παπανδρέου τη δικαιολογούσε λέγοντας ότι είναι καλύτερο οι ελεγκτές να είναι μόνιμα εγκατεστημένοι στην Αθήνα, για να μην επαναλαμβάνεται ο ντόρος που γίνεται κάθε τρίμηνο με την έλευση της τριόικας. Έλεγε τα χαράματα της 27ης Οκτώβρη 2010, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις Βρυξέλλες, συμφωνώντας με τη Μέρκελ: «Αυτό που είπε η κ. Μέρκελ και αυτό που λέμε εμείς δεν είναι σε αντιδιαστολή. Πρόκειται για ένα πρόγραμμα ώστε να είναι καλύτερη η λειτουργία του κράτους, να πάμε σε μια αναπτυξιακή πορεία. Είναι ένα πρόγραμμα κάποιων ετών. Οι δανειστές θέλουν την επιτυχία του και

εμείς το θέλουμε αυτό. Ζητήσαμε τη βοήθεια. Εμένα δεν μου αρέσει κάθε τρεις μήνες να γίνεται αυτό το σόου. Εμείς αυτό που θέλουμε είναι να βρίσκονται δίπλα μας συνέχεια (σ.σ. η τριόικα) και όταν υπάρχει πρόβλημα να το συζητάμε και να βρίσκουμε λύση. Αρα θα συμφωνήσω απολύτως εκεί με την κ. Μέρκελ».

Αυτό ακριβώς υπενθύμισε την περασμένη Δευτέρα στις Βρυξέλλες η Μέρκελ, θυμίζοντας τη σχετική παράγραφο των αποφάσεων της 26ης Οκτώβρη: «Στο πλαίσιο του νέου προγράμματος, η Επιτροπή σε συνεργασία με τους άλλους εταίρους της Τριόικας θα εγκαθιδρύσει κατά τη διάρκεια του προγράμματος επιτόπια ελεγκτική οντότητα! Εμείς θα θυμίσουμε τι έλεγε τότε ο Σόιμπλε: «Σε αντάλλαγμα για μεγαλύτερη βοήθεια από τα κράτη-μέλη, η Ελλάδα θα πρέπει να λάβει σκληρά μέτρα και να δεχθεί μια πολύ πιο στενή εποπτεία, μπορεί κανείς ακόμα να πει ότι προσωρινά θα εκχωρήσει μέρος της εθνικής της κυριαρχίας. Δεν πιστεύω ότι καμιά άλλη χώρα θα θελήσει να της επιβληθούν τέτοια μέτρα, ακόμη και αν βρεθεί στην έσχατη ανάγκη».

Ας πάψουμε να τοιμολογούμε το τυράκι, λοιπόν, και ας δούμε την ουσία, της οποίας ένας μόνο παράγοντας είναι η επιτήρηση.

Τζάμπα μάγκες

Την ουσία, όπως περιγράφεται στο γερμανικό σχέδιο, θα τη δούμε ν' αποτυπώνεται στη νέα δανειακή σύμβαση και στο νέο Μνημόνιο. Προς το παρόν, Παπαδήμος, Σαμαράς, Παπανδρέου και Καρατζαφέρης έγιναν τζάμπα μάγκες, με το δήθεν θυμό τους και την υπεράσπιση της «εθνικής αξιοπρέπειας».

Τζάμπα μάγκες έγιναν και ορισμένοι άλλοι, όπως ο Γιούνκερ, που έσπευσε να δώσει μια δημοκρατική παράσταση προσερχόμενος στις Βρυξέλλες, όταν δήλωσε: «Είμαι κατηγορηματικά αντίθετος στην ιδέα να δημιουργηθεί μια επιτροπή, η οποία θα έχει ως μόνη αποστολή (να επιβλέπει) την Ελλάδα. Αυτό είναι απαράδεκτο και για την Ελλάδα και για μένα». Όταν, βέβαια, ολοκληρώθηκε η σύνοδος κορυφής, έσπευσε να δηλώσει ότι η γερμανική πρόταση «είναι μια πρόταση που κινείται στα όρια της κοινής λογικής. Οι γωρρίζουν ότι το ελληνικό πρόγραμμα εξυγίανσης βγήκε εκτός πορείας και όλοι γωρρίζουν επίσης ότι απαιτούνται πιο ισχυρές πιέσεις των υπολοίπων προς την Ελλάδα, προκειμένου η χώρα να επιστρέψει στο δρόμο του τρέχοντος πρώτου προγράμματος βοήθειας». Καταλήγοντας, είτε με νόημα: «Δεν βλέπω την ανάγκη ενός επιτρόπου ειδικά για την Ελλάδα. Αλλά οι Έλληνες φίλοι μας θα πρέπει να γωρρίζουν ότι

τελούν υπό ενισχυμένη παρακολούθηση». Τζάμπα μάγκες έγινε και ο Σαρκοζί, που προσπαθεί να κάνει επίδειξη δημοκρατικότητας, ενόψει γαλλικών εκλογών. Δήλωσε: «Καμιά χώρα δεν μπορεί να τεθεί σε κηδεμονία. Δεν θα ήταν λογικό, δημοκρατικό και αποδοτικό», χωρίς να παραλείψει να συμπληρώσει ότι «είναι φυσιολογικό να υπάρχει εποπτεία για το κάθε βήμα».

Εφιαλτικά μέτρα

Εκείνο που πολλοί δεν έχουν καταλάβει είναι πως αυτή τη στιγμή κυβέρνηση και τριόικα δεν συζητούν το καινούργιο Μνημόνιο, αλλά ένα προ-Μνημόνιο. Αυτό που απαιτούν η ΕΕ και το ΔΝΤ προκειμένου να «ολοκληρωθεί» το πρώτο Μνημόνιο και να ξεκινήσει η διαπραγμάτευση για το καινούργιο. Αυτό το πακέτο θα συμφωνήσει ο Παπαδήμος με τους αρχηγούς των τριών κομμάτων της συγκυβέρνησης, για να το ολοκληρώσει ο Βενιζέλος με την τριόικα και να το παρουσιάσει τη Δευτέρα στο Eurogroup στις Βρυξέλλες.

Ποιο ακριβώς θα είναι αυτό το «πακέτο» δεν το γνωρίζουμε. Τη στιγμή που κλείνει η ύλη της «Κ» παίζεται ακόμα το παιχνίδι των «κόκκινων γραμμών» και της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Μέχρι και ο Γιωργάκης (!) φόρεσε φουσεκλίκια και φώναξε «δεν θα περάσουν». Έγινε και εσπευσμένη συνάντηση των «κοινωνικών εταίρων», με πρόσκληση του ΣΕΒ παρακαλώ, για να διακηρύξει ότι δεν δέχεται αλλαγές στην ΕΓΣΣΕ (μείωση του κατώτερου μισθού), ούτε κατάργηση του 13ου και 14ου μισθού και να καλέσει την κυβέρνηση να το τηρήσει αυτό απαρέγκλιτα στις διαπραγματεύσεις με την τριόικα. Παρεμπιπτόντως, βέβαια, οι «κοινωνικοί εταίροι» κάλεσαν από κοινού την κυβέρνηση να υλοποιήσει μια σειρά απαιτήσεις των καπιταλιστών, μεταξύ των οποίων και η μείωση των «εργοδοτικών» ασφαλιστικών εισφορών, την οποία ζητά και η τριόικα!

Επειδή πρόκειται για παιχνίδι, μειώστε τις δυο βεβαιότητες που υπάρχουν. Πρώτο, και τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης θα εξουσιοδοτήσουν τον Παπαδήμο να κλείσει τη συμφωνία με την τριόικα. Μπορεί να κοκορεύονται όλοι, όμως κανένας δεν πρόκειται να διασαλεύσει την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων. Δεύτερο, το σημερινό «πακέτο» δεν είναι το τέλος, αλλά η αρχή ενός νέου κύκλου, ο οποίος επικεντρώνεται σχεδόν αποκλειστικά στο χτύπημα της εργατικής τάξης. Πριν περιγράψει το ζητούμενο με κυνικότητα ο Τόμσεν, στη συνέντευξή του στην «Καθημερινή», το είχε πει πιο κομψά ο Παπαδήμος, σε τρεις τουλάχιστον δημόσιες παρεμβάσεις του μετά την 1η του έτους: το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας είναι οι υψηλοί μισθοί - οι μισθοί πρέπει να πέσουν σε όλα τα επίπεδα, γιατί μόνον έτσι θα μειωθεί η ανεργία.

Ανεξάρτητα, λοιπόν, από το τι θα συμφωνηθεί τώρα και πώς θα σερβιριστεί στον ελληνικό λαό, πρέπει να θεωρούμε σίγουρο πως θα υπάρξουν και νέοι γύροι. Πλέον, όλες οι απαιτήσεις του κεφάλαιου έχουν πέσει στο τραπέζι.

Τρεκλίζει το καθεστώς Ασαντ

«Δεν είναι το ίδιο με τη Λιβύη και δεν θα έπρεπε να προσποιούμαστε ότι είναι... Πιστεύω ότι θα έπρεπε να σφίξουμε την κασάνια με όσους τρόπους μπορούμε, χτίζοντας σχέσεις και δουλεύοντας με τη συριακή αντιπολίτευση, ναι, φυσικά, δουλεύοντας με τον Αραβικό Σύνδεσμο, ναι, φυσικά, αλλά δεν νομίζω ότι μιλάει κανείς για στρατιωτική δράση». Μ' αυτά τα λόγια ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον απέκλεισε κάθε ενδεχόμενο στρατιωτικής δράσης κατά του καθεστώτος Ασαντ, «κόβοντας» τον αέρα της αντιπολίτευσης που εδώ και πολλούς μήνες τη ζητά επίμονα.

Ο Κάμερον έχει δίκιο να ισχυρίζεται ότι η Συρία δεν είναι Λιβύη. Ο Ασαντ διαθέτει περισσότερα κοινωνικά ερείσματα από τον Καντάφι και ο κίνδυνος του εμφύλιου πολέμου είναι πιο έντονος από τη Λιβύη (στην οποία δεν έχει ακόμα επιτευχθεί σταθερότητα καθώς οι διάφορες κάστες εξακολουθούν να συγκρούονται μεταξύ τους). Ο εμφύλιος πόλεμος όμως δε θ' αποφευχθεί τελικά, καθώς οι δυνάμεις των αντικαθεστωτικών που έχουν συγκροτήσει τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό έχουν ενισχυθεί από τους πολλούς λιποτάκτες που αυτομόλησαν από τον κυβερνητικό στρατό, με αποτέλεσμα να κατορθώσουν να ελέγξουν περιοχές των ανατολικών προαστίων της Δαμασκού. Η αντεπίθεση του κυβερνητικού στρατού την περασμένη Κυριακή, με 2.000 στρατιώτες υποστηριζόμενους από τανκς και θωρακισμένα οχήματα, πέτυχε μια Πύρρειο νίκη, γεμίζοντας πτώματα τους δρόμους των προαστίων της Δαμασκού (πάνω από 20 νεκροί μέσα σε μία μέρα), χωρίς όμως να πετύχει ένα συντριπτικό χτύπημα του στρατού των αντικαθεστωτικών, ο οποίος διαθέτει ελαφρύ οπλισμό και η ακριβής δύναμη πυρός του παραμένει άγνωστη (οι ίδιοι αναφέρουν ότι διαθέτουν 40 χιλιάδες άνδρες).

Την ίδια στιγμή, οι καθημερινές διαδηλώσεις συνεχίζονται, υπό την προστασία ενόπλων λιποτακτών σε ορισμένες περιπτώσεις, καθώς η κατάσταση σε διάφορες πόλεις έχει γίνει πλέον ανυπόφορη. Όπως στην Χομς, την κατάσταση στην οποία περιέγραψε με τον παρακάτω τρόπο ο πρώην βουλευτής της πόλης Ιμάντ Γκαλιούν, που δραπέτευσε στα μέσα Γενάρη στο Κάιρο, από την τηλεόραση του Αλ Αραμπία: «Οι άνθρωποι στη Χομς είναι αποκλεισμένοι και η πόλη καταστροφικά χτυπημένη... Δεν υπάρχει ηλεκτρικό, σωροί σκουπιδιών γεμίζουν τους δρόμους... Οι ήχοι των πυροβολισμών κάθε βράδυ τρομοκρατούν τα παιδιά».

Η πρόταση του Αραβικού Συνδέσμου –ο οποίος απομάκρυνε τους παρατηρητές του το περασμένο Σάββατο– για άμεση παραίτηση του προέδρου Ασαντ και σχηματισμό κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» υπό τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησής του (πρόταση που έγινε από το Μαρόκο και υποστηρίχθηκε από τις ΗΠΑ) αντιμετωπίστηκε αρνητικά από την Ρωσία και την Κίνα στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, με τον υπουργό Εξωτερικών της πρώτης να επισημαίνει ότι μια τέτοια πρόταση θα μπορούσε να γίνει δεκτή μόνο υπό τον όρο της ρητής δέσμευσης για αποκλεισμό της στρατιωτικής επέμβασης, ενώ στη χώρα έγιναν διαδηλώσεις κατά της ανάμιξης του Αραβικού Συνδέσμου στα εσωτερικά της Συρίας. Η Ρωσία απείλησε με βέτο σε κάθε απόφαση που θα άνοιγε δρόμο ή ρήγμα έστω στην κατεύθυνση μιας επέμβασης όπως στη Λιβύη και η κατάσταση εξακολουθεί να δείχνει αδιέξοδο.

Όμως, όσο περνάει ο καιρός το καθεστώς Ασαντ τρεκλίζει και ο ίδιος κάποια στιγμή θ' αναγκαστεί να φύγει μη μπορώντας να ελέγξει πια την κατάσταση. Η πρόσκληση της Ρωσίας, που τον στηρίζει, σε διάλογο του καθεστώτος με την αντιπολίτευση, πρόταση που η αντιπολίτευση απέρριψε, δείχνει ότι η Ρωσία ψάχνει εναλλακτική λύση για να μη χάσει τα ερείσματά της στην περιοχή και για ομαλή αποχώρηση του Ασαντ που έχει γίνει πλέον «κόκκινο πανί» για μεγάλο μέρος του λαού του. Το πόσο θα αντέξει ακόμα κανείς δεν είναι σε θέση να γνωρίζει, όμως αυτό που ετοιμάζεται είναι μία ακόμα καθεστωτική αλλαγή, είτε φύγει ομαλά είτε όχι ο Ασαντ από την εξουσία...

■ Μπαχρέιν

Ο αγώνας συνεχίζεται

Σχεδόν ένα χρόνο μετά το ξέσπασμα Στου λαϊκού κινήματος ενάντια στη δυναστεία των Αλ Καλίφα στο Μπαχρέιν και την αιματηρή καταστολή του, ο αγώνας συνεχίζεται και οι διαδηλώσεις πυκνώνουν παίρνοντας πια βίαιο χαρακτήρα.

Την Κυριακή 29 Ιανουαρίου, 14 πολιτικοί κρατούμενοι ξεκίνησαν απεργία πείνας, σύμφωνα με το πρακτορείο Reuters, ζητώντας να τερματιστεί η κρατική καταστολή ενάντια στο κίνημα της 14ης Φλεβάρη (ημερομηνία που ξεκίνησε το αντιμοναρχικό κίνημα στο Μπαχρέιν), να ακυρωθούν οι ποινές που επιβλήθηκαν από στρατοδικεία σε διαδηλωτές και σε ηγέτες του κινήματος, οι οποίες σε κάποιες περιπτώσεις είναι ισόβιες φυλακίσεις, και να απελευθερωθούν όλοι οι πολιτικοί κρατούμενοι. Οι 14 απεργοί πείνας ανήκουν σε μια ομάδα 21 πολιτικών, ακτιβιστών και μπλόγκερ, που δικάστηκαν από στρατοδικεία με την κατηγορία του σχηματισμού τρομοκρατικής ομάδας που είχε σαν στόχο της ν' αλλάξει το σύνταγμα καθώς και το μοναρχικό σύστημα διακυβέρνησης της χώρας.

Στο μεταξύ, οι διαδηλώσεις πυκνώνουν και γίνονται βίαιες ολοένα και πιο συχνά προκειμένου ν' απαντήσουν στην κρατική καταστολή που δέχονται. Ομάδες νεολαίων σχηματίζουν ομάδες κρούσεις κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων και επιτίθενται στις αστυνομικές δυνάμεις με πέτρες, ξύλα και μολότοφ, τρέποντάς τες πολλές φορές σε άτακτη φυγή. Το Σάββατο 21 Ιανουαρίου, σε κηδεία νεολαίου που πέθανε κατά τη διάρκεια της κράτησής του από την αστυνομία, εκατοντάδες παρευρισκόμενοι δέχτηκαν επίθεση μέσα στο νεκροταφείο από την αστυνομία και υπο-

στηρικτές του καθεστώτος με χημικά, λωστούς και πέτρες, όταν επιχειρήσαν να βγουν στο δρόμο για να διαδηλώσουν ενάντια στην κρατική καταστολή και τη μοναρχία.

Η βαρβαρότητα με την οποία η δυναστεία των Αλ Καλίφα αντιμετωπίζει το κίνημα για αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις έχει προκαλέσει το θάνατο 35 ανθρώπων κατά τη διάρκεια της εξέγερσης της σιιτικής πλειοψηφίας τον περασμένο Φεβρουάριο και 15 ακόμη στα κολαστήρια της αστυνομίας το επόμενο διάστημα. Η πραγματικότητα αυτή προκαλεί τη ριζοσπαστικοποίηση ενός κομματιού της νεολαίας, που αντιλαμβάνεται ότι δεν αρκούν οι ειρηνικές διαδηλώσεις για την ικανοποίηση των αιτημάτων και καταφεύγει σε πρακτικές αντιβίας.

Η ριζοσπαστικοποίηση της νεολαίας, της οποίας οι βίαιες πρακτικές χαρακτηρίζουν πλέον το κίνημα εκδημοκρατισμού του Μπαχρέιν, κάνει το μεγαλύτερο κόμμα της αντιπολίτευσης Wefaq να κρατάει αποστάσεις από τις τελευταίες εξελίξεις

με δηλώσεις εκπροσώπων του ότι δεν συμφωνούν μ' αυτές τις πρακτικές και ότι προσπάθησαν να τις σταματήσουν χωρίς αποτέλεσμα, όμως. Αυτή η ριζοσπαστικοποίηση, την οποία αρνείται ν' αγκαλιάσει η πλειοψηφία των κομμάτων της αντιπολίτευσης, είναι πολύ πιθανό να στρέψει αυτόν τον κόσμο στον ριζοσπαστικό ισλαμισμό, αλλάζοντας δραστηρικά το πολιτικό σκηνικό της χώρας.

Παράλληλα, υποδαυλίζονται από το καθεστώς οι αντιθέσεις μεταξύ σιιτών και σουνιτών. Πρόσφατα, σουνίτες αποπειράθηκαν να διακόψουν θρησκευτική λειτουργία σιιτών στην περιοχή Μουχάρακ, όπου κυριαρχούν οι πρώτοι, ενώ κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων μεταξύ σιιτών από τη μια και αστυνομίας και σουνιτών από την άλλη, που σημειώθηκαν μετά την κηδεία που αναφέρθηκε παραπάνω, πολλά καταστήματα σιιτών στην περιοχή καταστράφηκαν από σουνίτες υπό την προστασία της αστυνομίας. Μια ενδεχόμενη ανοιχτή σύγκρουση μεταξύ των δύο είναι σίγουρο ότι θα αξιοποιηθεί από τη μοναρχία ως ένας επιπλέον τρόπος καταστολής του λαϊκού κινήματος στη χώρα.

Ταυτόχρονα με τις διαδηλώσεις, η κρατική καταστολή ενισχύεται με ένα νέο νόμο, ο οποίος προβλέπει ποινές φυλάκισης έως και 15 χρόνια για επίθεση σε αστυνομικούς ή στις οικογένειές τους. Αυτός ο νόμος έρχεται μετά τις βίαιες επιθέσεις που δέχτηκαν αστυνομικές μονάδες την προηγούμενη εβδομάδα κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων, αλλά και τις καταδρομικού τύπου επιθέσεις που δέχτηκαν από νεαρούς οπλισμένους με πέτρες και μολότοφ, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 40 αστυνομικοί.

Εξουσιαστικό χάος στη Λιβύη

Μερικές μέρες μετά την εκδίωξη από τη Μπάνι Ουαλίτ των ένοπλων ομάδων των αντικαταναφικών, αλλά και του διορισμένου τοπικού συμβουλίου, οι κάτοικοι της πόλης όρισαν δικό τους τοπικό συμβούλιο, το οποίο έγινε, θέλοντας και μη, αποδεκτό από το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, οι αντικαταναφικοί θα έπρεπε να εισβάλουν στην πόλη και το μακελειό που θ' ακολουθούσε θα όξυνε περισσότερο τις αντιθέσεις των κατοίκων με τους αντικαταναφικούς και το ΕΜΣ. Η Μπάνι Ουαλίτ ήταν από τις τελευταίες πόλεις που έπεσαν στα χέρια των αντικαταναφικών και οι κάτοικοι της έχουν υποστεί τα πάνδεινα από τις милίτσιές τους που μέχρι πρότινος στάθμευσαν στην πόλη. Το συγκεκριμένο γεγονός αποκαλύπτει την αδυναμία του ΕΜΣ να λειτουργήσει ως κυβέρνηση στη χώρα και το τεράστιο κενό εξουσίας στη Λιβύη.

Στο μεταξύ, πυκνώνουν συνεχώς οι καταγγελίες για βασανισμούς και δολοφονίες κρατούμενων. Σύμφωνα με έρευνα της Διεθνούς Αμνηστίας, ο βασανισμός κρατούμενων είναι συνήθης πρακτική από τους αντικαταναφικούς, ενώ αυτή τη στιγμή υπάρχουν 8.500 φυλακισμένοι χωρίς να τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες και χωρίς ορισμένο χρονικό όριο προφυλάκισης. Επίσης, την Πέμπτη 26 Ιανουαρίου, η οργάνωση Γιατροί Χωρίς Σύνορα ανακοίνωσε ότι διακόπτει την παροχή ιατρικής βοήθειας στα στρατόπεδα φυλάκισης στη Μισράτα. Εκπρόσωπος Τύπου της οργάνωσης κατήγγειλε ότι δεσμοφύλακες μετέφεραν στους γιατρούς κρατούμενους προκειμένου να τους περιθάλμουν, ώστε να μπορούν ν' αντέξουν στα βασανιστήρια που θα τους έκαναν στη συνέχεια.

■ Αφγανιστάν

«Αμοιβαία εχθρότητα και καχυποψία»

Τη στιγμή που ο Λευκός Οίκος επιχειρεί την έναρξη διαπραγματεύσεων με την ηγεσία των Ταλιμπάν, επιδιώκοντας μια συμφωνία αξιοπρεπούς εξόδου από το βάλτο του Αφγανιστάν, ενόψει της εξαγγελθείσας αποχώρησης των κατοχικών στρατευμάτων μέχρι το τέλος του 2014 με τη μεταβίβαση της ευθύνης για την «ασφάλεια» της χώρας στον αφγανικό στρατό, τα στοιχεία που έρχονται στο φως της δημοσιότητας αποκαλύπτουν τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει το Πεντάγωνο στη συγκρότηση και εκπαίδευση ενός λειτουργικού αφγανικού στρατού, που θεωρείται ο βασικός πυλώνας της στρατηγικής του Λευκού Οίκου εξόδου από τον πόλεμο του Αφγανιστάν.

Γεγονός που προκαλεί σοβαρή ανησυχία στην αμερικανονατοϊκή στρατιωτική διοίκηση και απειλεί να τινάξει στον αέρα τα σχέδια της κυβέρνησης Ομπάμα είναι ο αυξανόμενος αριθμός φονικών επιθέσεων και ό,τι αυτό σημαίνει από αφγανούς στρατιώτες εναντίον αμερικαν-

νανονατοϊκών στρατευμάτων. Με πιο πρόσφατη την επίθεση στις 20 Ιανουαρίου, που προκάλεσε το θάνατο τεσσάρων και τον τραυματισμό αρκετών γάλλων στρατιωτών στην επαρχία Καπίσα του ανατολικού Αφγανιστάν.

Η αμοιβαία εχθρότητα, η καχυποψία και η περιφρόνηση ανάμεσα στις αφγανικές και τις συμμαχικές τους δυνάμεις, που συχνά φτάνουν στα όρια του μίσους, είναι ένας από τους βασικούς λόγους που αφγανοί στρατιώτες στρέφουν όλο και πιο συχνά τα όπλα τους εναντίον ξένων στρατιωτών, σύμφωνα με μια έρευνα που ήρθε στο φως της δημοσιότητας από αμερικανικές και βρετανικές εφημερίδες με αφορμή την τελευταία επίθεση εναντίον των γάλλων στρατιωτών.

Η έρευνα αυτή, με τίτλο «Κρίση εμπιστοσύνης και πολιτιστικής ασυμβατότητας», που ανατέθηκε από τον αμερικανικό στρατό στο συμπεριφοριστή επιστήμονα Jeffrey Bordin, δόθηκε στη δημοσιότητα στις αρχές

Επιθετική η Δύση, διαλλακτικό το Ιράν

«Η πλειοψηφούσα άποψη είναι ότι, αν αποφασίσουν να το κάνουν, θα τους έπαιρνε γύρω στον ένα χρόνο για να είναι ικανοί να παράγουν μία βόμβα και πιθανώς άλλα ένα με δύο χρόνια για να τη βάλουν πάνω σ' ένα φορέα εκτόξευσης ώστε να μπορούν να εκτοξεύσουν αυτό το όπλο». Τα παραπάνω λόγια ανήκουν στον υπουργό Πολέμου των ΗΠΑ Λιον Πανέτα και ειπώθηκαν σε συνέντευξη που έδωσε στην εκπομπή «60 λεπτά» του αμερικάνικου δικτύου CBS, την περασμένη Κυριακή. Όπως καταλαβαίνετε, ο Πανέτα αναφέρθηκε στο Ιράν. Και ως πρώην CIAτζής επιστράτευσε την τρομοκρατία του ψέματος για να καταλήξει στο τέλος ότι όλα τα ενδεχόμενα είναι υπαρκτά, ακόμα και της στρατιωτικής επίθεσης στο Ιράν.

Φυσικά, ο Πανέτα γνωρίζει πολύ καλά ότι αυτά που λέει για το Ιράν είναι καραμπινάτα ψέματα. Γιατί, όπως γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», είναι οι ίδιοι οι αμερικάνοι επιστήμονες που τον διαφεύδουν, υποστηρίζοντας: «Αν και ο σχηματισμός ουρανίου 20% (σ.σ. εμπλουτισμένου σε Ουράνιο 235 κατά 20%) θα μείωνε στο μισό το χρόνο για να αποκτήσει το Ιράν το υλικό της βόμβας, η παρούσα κατάσταση θ' απαιτούσε πάνω από 8 χρόνια για να παραχθούν 130 κιλά ουρανίου (εμπλουτισμένου κατά) 20%, το οποίο θα έπρεπε να εμπλουτιστεί κι άλλο για να φτάσει στο 90% που απαιτείται για ένα όπλο» (από άρθρο που δημοσιεύτηκε στον διαδικτυακό τόπο της Ομοσπονδίας Αμερικάνων Επιστημό-

νων τον Ιούλη του 2010, http://www.fas.org/pubs/_docs/2010_07_IranGiveUp20Enrich.pdf).

Οι δηλώσεις Πανέτα έρχονται να στηρίζουν το νέο νομοσχέδιο για πρόσθετες κυρώσεις στο Ιράν, που προωθείται να ψηφιστεί αυτή τη φορά από την αμερικάνικη Γερουσία, συμπληρωματικά στις κυρώσεις που αποφάσισε στις 31 Δεκεμβρή η Βουλή των Αντιπροσώπων. Σύμφωνα με το νέο νομοσχέδιο, οι κυβερνητικές υπηρεσίες των ΗΠΑ θα πρέπει να εντοπίσουν όλους τους αξιωματούχους, θυγατρικές ή πράκτορες των Ιρανών Φρουρών της Επανάστασης μέσα σε τρεις μήνες και να τους επι-

βάλουν κυρώσεις. Κυρώσεις θα επιβάλλονται και στην περίπτωση που αμερικάνικες εταιρίες ή θυγατρικές τους κάνουν μπίζνες με το Ιράν, είτε στο εσωτερικό του είτε σε άλλες χώρες. Για τις ενεργειακές μπίζνες το νομοσχέδιο θέτει ζήτημα κυρώσεων μόνο για τις νέες δουλειές. Κατ' αυτόν τον τρόπο, εξακολουθεί να υφίσταται η εξαίρεση από τις κυρώσεις που απολάμβανε η BP, η οποία μαζί με τη σουηδική Statoil εκμεταλλεύεται κοιτάσματα φυσικού αερίου στο Αζερμπαϊτζάν μαζί με θυγατρική της Εθνικής Πετρελαϊκής Εταιρίας του Ιράν, η οποία κατέχει το 10% του έργου.

Αυτή η επιθετική στάση των Αμε-

ρικάνων έναντι του Ιράν σημειώνεται την ίδια στιγμή που το τελευταίο εμφανίζεται κατά πολύ διαλλακτικότερο σε σχέση με πριν. Σε αντίθεση με τις προηγούμενες απειλές από τον ιρανό αντιπρόεδρο και αξιωματούχους των Φρουρών της Επανάστασης για κλείσιμο των στενών του Ορμούζ σε περίπτωση επιβολής κυρώσεων, ο υπουργός Εξωτερικών του Ιράν, Αλί Ακμπάρ Σαλεχί, δήλωσε ότι δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση κι ότι τα στενά θα μείνουν ανοιχτά γιατί αποτελούν σημαντική δίοδο μεταφοράς της παγκόσμιας πετρελαϊκής παραγωγής. Ο Σαλεχί είπε, επίσης, ότι οι αξιωματούχοι της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (IAEA), που έφτασαν στη χώρα την περασμένη Κυριακή, μετά από πρόσκληση της ιρανικής εταιρίας Ατομικής Ενέργειας, δε θα εμποδίσουν να επιθεωρήσουν οποιοδήποτε πυρηνικό εργοστάσιο θελήσουν. Αυτοί όμως πήγαν, κάθισαν μέχρι την Τρίτη συζητώντας με τους ιρανούς αξιωματούχους και έφυγαν ανανεώνοντας το ραντεβού για τις 21 Φλεβάρη. Στο λιτό δελτίο τύπου της IAEA (μόλις 8 γραμμές) δεν αναφέρεται τίποτα περισσότερο από την ανάγκη να ενταθεί ο διάλογος, προκειμένου να ξεκαθαριστεί ότι δεν υπάρχουν «πιθανές στρατιωτικές διαστάσεις στο πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν»!

Η Τεχεράνη τους είπε να ελέγξουν ό,τι θέλουν κι αυτοί... σφυρίζουν κλέφτικα. Πράγμα που σημαίνει, ότι δεν έχουν τίποτα το συγκεκριμένο, πέρα από τα «στοιχεία» που τους έχει δώσει το Ισραήλ και το γεγονός ότι το

Ιράν εμπλουτίζει Ουράνιο σε ποσοστό 20%, το οποίο, όπως αναφέραμε παραπάνω, δεν είναι ικανό για τη δημιουργία πυρηνικής βόμβας για τα επόμενα τέσσερα χρόνια τουλάχιστον.

Η προκλητική στάση της Δύσης δεν έμεινε ασχολίαστη ακόμα και από δυτικούς σχολιαστές, όπως ο Πάτρικ Κόκμπορν του Ιντιπέντεντ, ο οποίος, σε άρθρο του την περασμένη Κυριακή, παρομοίωσε τις κυρώσεις κατά του Ιράν με τις κυρώσεις που είχαν επιβληθεί κατά του Ιράκ πριν την επέμβαση του 2003 και επεσήμανε ότι στόχος των «γερακιών» δεν είναι τα πυρηνικά του Ιράν, που δεν αποτελούν απειλή, αλλά η ανατροπή του καθεστώτος. Πώς όμως μπορεί αυτή να γίνει, όταν ακόμα και η αντιπολίτευση στο εσωτερικό του Ιράν είναι υπέρ του πυρηνικού του προγράμματος; Ούτε οι ίδιοι οι Δυτικοί ξέρουν πόση αποτελεσματικότητα θα έχουν οι οικονομικοί εκβιασμοί, τη στιγμή που ούτε η Ρωσία ούτε η Κίνα σταματούν να το στηρίζουν. Σε μια εποχή άγριου ανταγωνισμού για σφαίρες επιρροής, κανένας δε γνωρίζει πόσο οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Δύσης (και πρώτα απ' όλα οι ΗΠΑ και Βρετανία) θα θελήσουν να τραβήξουν το σκοινί. Πάντως, ο «πυρηνικός κίνδυνος» του Ιράν, που επισείουν οι δυτικοί ιμπεριαλιστές, θυμίζει τα «όπλα μαζικής καταστροφής» που υποτίθεται ότι διέθετε ο Σαντάμ Χουσεϊν, τις «αποδείξεις» της ύπαρξης των οποίων με τόσο καμάρι επεδείκνυε ο τότε υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ, Κόλιν Πάουελ, για να αποδειχτούν αργότερα καθαρή απάτη.

■ Ο κόσμος το χειτούμπανο...

«Λοιπόν, βέβαια, οι θρησκευτικοί ηγέτες του Ιράν έχουν ορκιστεί στην τιμή τους ότι δεν θα κατασκευάσουν πυρηνικά όπλα. Αν λένε ψέματα, τότε δεν το θεωρώ μεγάλη καταστροφή, επειδή θα έχουν μόνο ένα ή δύο στρατιωτικά όπλα. Το Ισραήλ πιθανώς να έχει περίπου 300». Τα παραπάνω παραδέχτηκε, με αφοπλιστική ειλικρίνεια, ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζιμί Κάρτερ, σε συνέντευξη του στο περιοδικό Time την περασμένη Δευτέρα.

Είναι γνωστό, ότι οι Σιωνιστές δεν έχουν ποτέ παραδεχτεί επίσημα ότι διαθέτουν πυρηνικά όπλα. Μόνο πριν από δύο χρόνια, ένας καθηγητής στρατιωτικής ιστορίας του εβραϊκού πανεπιστημίου της Ιερουσαλήμ (ονόματι Μάρτιν Βαν Κρέβελντ) είχε κυνικά παραδεχτεί ότι το Ισραήλ διαθέτει «εκατοντάδες πυρηνικές κεφαλές και πυραύλους που μπορούν να φτάσουν διαφορετικούς στόχους στην καρδιά της Ευρωπαϊκής Ηπείρου, συμπεριλαμβανομένων και χώρων πέραν των ορίων της Ρώμης», προκαλώντας ολιγόημερο σάλο στην Ευρώπη, χωρίς ποτέ, όμως, να δοθεί συνέχεια. Ούτε οι Αμερικάνοι λένε κουβέντα, ενώ ζητούν από τη Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας να πάρει πίσω το ψήφισμα της 18/9/2009, το οποίο ζητούσε από το Ισραήλ να υπογράψει τη συνθήκη μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων και έθετε ερωτήματα σχετικά με τις «πυρηνικές δυνατότητες του Ισραήλ».

Η ομολογία Κάρτερ αποτυπώνει την πραγματική αλήθεια. Ο κόσμος το χειτούμπανο κι αυτοί (οι Σιωνιστές) κρυφά καμάρι...

Η Μουσουλμανική Αδελφότητα σε ρόλο αστυνομίας

Το ρόλο της αστυνόμευσης των διαδηλώσεων που συνεχίζονται σχεδόν καθημερινά από την 25η Ιανουαρίου, την πρώτη επέτειο της λαϊκής εξέγερσης ενάντια στο δικτατορικό καθεστώς Μουμπάρακ, με κεντρικό αίτημα την άμεση παραίτηση της στρατιωτικής χούντας και την ανάληψη της εξουσίας από πολιτική κυβέρνηση, έχει αναλάβει η Μουσουλμανική Αδελφότητα.

Συγκεκριμένα, μετά από τη μεγαλειώδη διαδήλωση της 25ης Ιανουαρίου, πολλά μέλη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας παρέμειναν στην πλατεία Ταχρίρ για λόγους «ασφάλειας», επικαλούμενοι τον υποτιθέμενο κίνδυνο σαμποτάζ σε κρατικά κτίρια από πληρωμένες συμμορίες. Αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν στις 28 Ιανουαρίου, αφού δέχτηκαν από χιλιάδες διαδηλωτές επίθεση με συνθήματα, απαιτώντας την απομάκρυνσή τους από την πλατεία.

Ακόμη πιο αποκάλυπτα έπαιξαν το ρόλο των δυνάμεων καταστολής στις 31 Ιανουαρίου, όταν χιλιάδες διαδηλωτές από τέσσερα διαφορετικά σημεία του Καΐρου ξεκίνησαν με προορισμό το κτίριο

του κοινοβουλίου. Τη διαδήλωση είχαν καλέσει 56 πολιτικά κόμματα και κινήματα με στόχο να απαιτήσουν από τους βουλευτές, που συνεδρίαζαν εκείνη την ώρα, να υποστηρίξουν την άμεση παραίτηση του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου που κυβερνά τη χώρα, χωρίς εγγυήσεις ασυλίας για τα μέλη του, πριν από την σύνταξη και την επικύρωση του νέου συντάγματος και την εκλογή προέδρου. Όμως η Μουσουλμανική Αδελφότητα είχε διαφορετική γνώμη. Εκατοντάδες μέλη της αναπτύχθηκαν σ' όλους τους δρόμους που οδηγούν στη βουλή και σχημάτισαν ανθρώπινες ασπίδες εμποδίζοντας τους διαδηλωτές να προχωρήσουν προς τη βουλή, με πρόσχημα την προστασία των βουλευτών και του κτιρίου από ενδεχόμενη εισβολή των διαδηλωτών. Πίσω τους είχαν αναπτυχθεί ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις για να επέμβουν σε περίπτωση ανάγκης.

Οι διαδηλωτές απάντησαν με συνθήματα ενάντια στη Μουσουλμανική Αδελφότητα και τη στρατιωτική χούντα, μερικοί πέταξαν πλαστικά μπουκάλια και πέ-

τρες και σημειώθηκαν κάποιες συμπλοκές, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό 71 ανθρώπων, από τους οποίους 30 νοσηλεύτηκαν σε νοσοκομεία, μεταξύ των οποίων οι 10 ήταν Αδελφοί Μουσουλμάνοι.

Υστερα από τα γεγονότα αυτά το ρήγμα ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις και τα κινήματα που αντιπολιτεύονται τη στρατιωτική χούντα και στη Μουσουλμανική Αδελφότητα βαθαίνει. Οι επικριτές της την κατηγορούν ότι πρόδωσε την εξέγερση, ότι μετά την πτώση του Χόσνι Μουμπάρακ απείχε από πολλές διαδηλώσεις που απαιτούσαν την ικανοποίηση των αιτημάτων της εξέγερσης, ότι αρνήθηκε να υποστηρίξει τους αντικυβερνητικούς διαδηλωτές ακόμη και όταν δέχτηκαν βάρβαρες επιθέσεις από τις δυνάμεις καταστολής με νεκρούς και πολλούς τραυματίες, ότι συνεργάζεται με τη στρατιωτική χούντα και υποστηρίζει κρίσιμες πολιτικές επιλογές της τελευταίας για να διασφαλίσει τα εκλογικά της κέρδη. Μια από τις επιλογές αυτές είναι η συμφωνία με το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο τον περασμένο Νοέμβριο, που προβλέπει την παράδοση της

εξουσίας από τη στρατιωτική χούντα μέχρι το τέλος Ιουνίου, μετά την επικύρωση του νέου συντάγματος και την εκλογή προέδρου. Συμφωνία που συγκεντρώνει τα πυρά των δυνάμεων της αντιπολίτευσης, που φοβούνται ότι τα μέλη του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου θα χρησιμοποιήσουν την εξουσία τους για να διατηρήσουν με το νέο σύνταγμα τα προνόμιά τους και να διασφαλίσουν την ασυλία τους.

Με τη στάση της η Μουσουλμανική Αδελφότητα, που αναδείχθηκε σε κυρίαρχη πολιτική δύναμη κερδίζοντας στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές το 47% των ψήφων, εγγυάται ότι δεν αποτελεί κίνδυνο για τα συμφέροντα της αστικής τάξης και της στρατιωτικής κλάσης. Τα αιτήματα της λαϊκής εξέγερσης δεν πρόκειται να ικανοποιηθούν με την ανάληψη της εξουσίας από τους ισλαμιστές. Μια ακόμη λαϊκή εξέγερση λειτούργησε ως δύναμη κρούσης για καθεστωτική αλλαγή. Αυτό θα επαναλαμβάνεται όσο λείπει η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης κοινωνίας.

Αδοξο τέλος

«Υπό το φως των αποτελεσμάτων των συναντήσεων στο Αμμάν, η παλαιστινιακή ηγεσία καθιστά το Ισραήλ πλήρως υπεύθυνο για την αποτυχία, επειδή αυτές οι συναντήσεις αποκάλυψαν την επιμονή του στη συνέχιση των εποικιστικών δραστηριοτήτων». Με αυτά τα λόγια της εκτελεστικής επιτροπής της ΟΑΠ, την περασμένη Δευτέρα, επισφραγίστηκε το άδοξο τέλος μίας ακόμη «ειρηνευτικής προσπάθειας» που επιχειρήθηκε στο Αμμάν της Ιορδανίας μεταξύ της Παλαιστινιακής Αρχής και των Σιωνιστών.

Οι τελευταίοι θέτουν σε πρώτη μοίρα την επέκτασή τους μέσα στα παλαιστινιακά εδάφη (για να δημιουργήσουν τετελεσμένα) και αδιαφορούν προκλητικά για τον οποιοδήποτε διάλογο που θα καθυστερήσει αυτή τους την επέκταση. Γι' αυτό και ο Νετανιάχου επανέφερε σε ισχύ το καθεστώς των επιχορηγήσεων των εβραϊκών εποίκισμών στη Δυτική Οχθη και διόρισε μια επιτροπή για να αναθεωρήσει παλαιότερη κυβερνητική έκθεση (στο 2005), σύμφωνα με την οποία δεκάδες εποίκισμοί είχαν χτιστεί παράνομα (ακόμα και με τον ισραηλινό νόμο, δηλαδή δεν είχαν άδεια) κατ'άσκηση παλαιστινιακή γη. Μ' αυτόν τον τρόπο υπάρχει ο κίνδυνος πάνω από 100 τέτοιοι εποίκισμοί να νομιμοποιηθούν.

Οι Σιωνιστές έχουν πάρει τις αποφάσεις τους. Ο διάλογος τους είναι χρήσιμος μόνο αν καταλήξει στο να βάλει ταφόπλακα στην παλαιστινιακή αντίσταση. Και δεν είναι διατεθειμένοι να κάνουν ούτε ένα μικρό βηματάκι για να δώσουν στην Παλαιστινιακή Αρχή ένα πρόσχημα να συρθεί πίσω τους. Τόσο άπληστοι και προκλητικοί είναι...

δικαστικά, του τύπου "δεσμεύομαι αλλά δεν υπογράφω" ή "ψηφίζω αλλά δεν υπογράφω". Σημασία έχει η χώρα να είναι σοβαρή, αυτό που λέει να ισχύει και να εφαρμόζεται και να ισχύει και μετά τις εκλογές. Η νέα Κυβέρνηση όποια κι αν είναι θα εφαρμόσει αυτό το πρόγραμμα, δεν μπορεί να εφαρμόσει ένα άλλο. Αυτό πρέπει να το πούμε στον ελληνικό λαό. Αν κάποιος λέει στον ελληνικό λαό ότι εγώ τώρα μετέχω σε μία κυβέρνηση, διαπραγματεύομαι ένα πρόγραμμα, συνυπογράφω, αναλαμβάνω δεσμεύσεις, αλλά μετά τις εκλογές όταν με ψηφίσετε θα εφαρμόσω ένα άλλο πρόγραμμα, δεν λέει την αλήθεια (...). Να σας πω κάτι: Δεν μπορεί κάποιος να εμφανίζεται ως Προμηθεύς ή ως προτρέχων και κάποιος άλλος να εμφανίζεται ως αντιστεκόμενος και ως συρόμενος. Δεν υπάρχουν αυτά, ο καθένας θα αναλάβει την ευθύνη του ταυτοχρόνως και εξίσου με τον άλλο, αλλιώς δεν υπάρχει πρόγραμμα, δεν υπάρχει PSI».

Προς τι αυτός ο φανατισμός; Μα για να έχει ένα προεκλογικό εργαλείο το ΠΑΣΟΚ. Αν ο Βενιζέλος θα είναι αυτός που θα ηγηθεί του ΠΑΣΟΚ, θέλει να έχει στα χέρια του κάτι για να αποστομώσει τον Σαμαρά. Την υπογραφή του κάτω από το νέο Μνημόνιο. Ετσι, θα αποφορτιστεί σχετικά η πίεση πάνω στο ΠΑΣΟΚ και θα υπάρχει δυνατότητα διαμοιρασμού των πολιτικών ευδυνών. Παραφράζοντας τον Πάγκαλο, ο Βενιζέλος θέλει να πάει στις εκλογές με το σύνθημα «Όλοι μαζί τα κάναμε». Κι ο Σαμαράς είναι πιασμένος στη φάκα.

■ Χέρι-χέρι με τη... νύχτα

«Ζήτησα από τους υποψηφίους περιφερειάρχες να βρουν και να προτείνουν σε τοπικό επίπεδο υποψηφίους για τα ψηφοδέλτια του κόμματος. Ένας από αυτούς που προσέτρεξε σε τοπικό επίπεδο, και μάλιστα με σύσταση εκδότου εφημερίδων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, ήταν ένας επιχειρηματίας. Όπως είπαμε για όλους, έτσι και αυτός, έφερε ένα ποικίλο μητρώο λευκό. Από και πέρα τον βάλαμε». Μ' αυτό τον αθώο τρόπο απάντησε ο Καρατζαφέρης σε ερώτηση του «Βήματος» για τη θέση αντιπεριφερειάρχη Ημαθίας που είχε στο ψηφοδέλτιο του ΛΑΟΣ ο Καραμπέρης, ιδιοκτήτης νυχτερινών κέντρων και φερόμενος ως ένας από τους αρχηγούς της μαφίας των τοκογλύφων στη Θεσσαλονίκη. Κι αμέσως μετά, πετάει την κορυφαία ατάκα: «Μας είπαν ότι είναι ένας ενεργός πολίτης και τον βάλαμε στην Ημαθία!»

Πράγματι, ο Καραμπέρης υπήρξε σίγουρα ένας... ενεργός πολίτης, αν κρίνουμε από ρεπορτάζ που δημοσιεύεται στο ίδιο φύλλο του «Βήματος», με τίτλο: «Μ. Καραμπέρης: "Αν βγάλω τα βίντεο, θα εξαφανιστεί η Βουλιά..."!» Στο ρεπορτάζ αυτό διαβάζουμε για διασυνδέσεις του Καραμπέρη με πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες, με κατάληξη το ΛΑΟΣ. Σημειώνει το ρεπορτάζ: «Την τελευταία διετία ο Μάρκος Καραμπέρης έριξε γέφυρες προς τον ΛΑΟΣ. Ο επιχειρηματίας έδωσε υποψηφιότητα με το ψηφοδέλτιο του κόμματος ως αντιπεριφερειάρχης Ημαθίας. Διοργάνωσε μια σειρά εκδηλώσεις σε νυχτερινά κέντρα υπέρ της υποψηφιότητάς του, παρ' ότι δεν απαιτούνταν σταυρός προτίμησης για τη συγκεκριμένη θέση και η εκλογή του εξαρτιόταν μόνο από την ανάδειξη του εκπροσώπου του ΛΑΟΣ ως περιφερειάρχη Βόρειας Ελλάδας!»

ΥΓ1: Παραδοσιακά, η ελληνική δεξιά και ακροδεξιά είχε πάντοτε στενούς δεσμούς με τον κόσμο της «νύχτας». Από τη δεκαετία του '80 και μετά, τέτοιους δεσμούς απέκτησε και το ΠΑΣΟΚ.

ΥΓ2: Ποιος είναι ο εκδότης που, όπως λέει ο Καρατζαφέρης, του σύστησε τον Καραμπέρη; Μήπως ο Ψυχάρης; Και γιατί δεν λέει το όνομά του; Τι ακριβώς παιχνίδι παίζει;

■ Φασισμός

ΝΔ και ΛΑΟΣ, που θα ψηφίσουν και με τα δυο χέρια τη νέα δανειακή σύμβαση, το νέο Μνημόνιο και όλα τα προαποσπούμενα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, έδειξαν τη μαγκιά τους στο νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης για την αποσυμφόρηση των φυλακών, αναγκάζοντας τον Παπαϊωάννου να το αποσύρει όπως-όπως. Ταυτόχρονα, δόθηκε το έναυσμα για ένα νέο γύρο αποπροσανατολιστικής προπαγάνδας από τα αστικά ΜΜΕ: «Κινδυνεύει η συνοχή της κυβέρνησης», «οργισμένος ο πρωθυπουργός που δίνει μάχη για να σώσει τον 13ο και 14ο μισθό» κ.λπ. Τι σημαίνει αποκατάσταση της κυβερνητικής συνοχής; Να ψηφίσουν όλοι μαζί το νέο Μνημόνιο και πρώτα το προ-μνημόνιο. Και γιατί πήγαν κόντρα στη διάταξη του Παπαϊωάννου για αποφυλάκιση και κρατούμενων καταδικασμένων σε ποινές μεταξύ 5 και 10 ετών; Για να δείξουν ότι παλεύουν ενάντια στην εγκληματικότητα. Όσο για την κόλαση που επικρατεί στις υπερπλήρεις φυλακές, για τις μεσαιωνικές συνθήκες κράτησης, όχι μόνο αδιαφορούν, αλλά περνούν έμμεσα και το μήνυμα «καλά να πάθουν οι εγκληματίες».

Αυτή η πολιτική συμπεριφορά είναι καθαρά φασιστική. Με το ένα χέρι στραγγαλίζουν το λαό και με το άλλο εξάπτουν φοβικά σύνδρομα και συντηρητικά ανακλαστικά. Όπως ακριβώς έκαναν τα φασιστικά κόμματα του Μεσοπολέμου.

Πράσινο πολιτικό κιτς

Το ΠΑΣΟΚ έχει δημιουργήσει παράδοση στο πολιτικό κιτς. Από τις γυροβολιές των υπουργών στα σκυλάδικα πολυτελείας («πολιτιστικά κέντρα», κατά τον ορισμό του Βαγγέλια του Γιαννόπουλου) μέχρι τη γεμάτη νόημα χειρονομία του Ανδρέα προς τη Μιμή στη σκάλα του αεροπλάνου, με το οποίο επέστρεφε από την περιπέτεια του «Χέρφιλντ», και μέχρι τις σπορτίφ εμφανίσεις του Γιωργάκη, τότε στην αφετηρία του μαραθώνιου και τότε με το κανό ανοιχτά της Υδρας, έχουμε έναν ολόκληρο θησαυρό πολιτικού... πολιτισμού. Ενταγμένος σ' αυτή την παράδοση ήταν και ο οπ camera θερμός ασπασμός Βενιζέλου-Λοβέρδου, με τον οποίο επισημασμένη η δημόσια ανακοίνωση της «συμπόρευσης» τους στα εσωπασιακά δρώμενα.

Ως γνήσιοι Πασόκοι φρόντισαν να στήσουν και το κατάλληλο ντεκόρ. Εσπασαν την (υποτιθέμενη) συμφωνία να μην ανακατεύονται οι εσωτερικές εξελίξεις στο ΠΑΣΟΚ με τη λειτουργία της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Κάλεσαν τους δημοσιογράφους τάχα για να τους ανακοινώσουν διάφορα που έχουν να κάνουν με την εφαρμογή του Μνημόνιου σε θέματα οικονομικών της Υγείας. Κι ενώ η κοινή συνέντευξη Τύπου προχωρούσε και κανένας δεν καταλάβαινε τι το σημαντικό έλεγαν οι δύο υπουργοί και γιατί τους κάλεσαν εσπευσμένα, «έπεσε» η προ-συμφωνημένη ερώτηση, ο Λοβέρδος έβγαλε το χαρτί και διάβασε τη δήλωσή του, ο Βενιζέλος διάβασε τη δική του και μετά αγκαλιάστηκαν και φιλήθηκαν! Πράσινο πολιτικό κιτς με τα όλα του.

Το παζάρι κρατούσε καιρό. Υπαρχηγός του Βενιζέλου το 2007 ο Λοβέρδος, εγκατέλειψε τον «κολλητό» του στη συνέχεια και προσκολλήθηκε στον

Παπανδρέου, αρκούμενος αρχικά σ' ένα δευτερεύοντα ρόλο και παίρνοντας στη συνέχεια το «σκιάδες υπουργείο» Εξωτερικών. Όλοι θυμόμαστε την πίκρα με την οποία ανέλαβε το υπουργείο Εργασίας το 2009 (φιλοδοξούσε να πάρει το Εξωτερικών). Θεώρησε ότι το Μνημόνιο ήταν η χρυσή του ευκαιρία, προκειμένου να αναβαθμιστεί στην αστική πολιτική σκηνή. Εγινε... τριτοκάντορος των τριτοκάντων, κέρδισε προβολή, έγινε από τους αγαπημένους των μίντια. Κι όταν ο Παπανδρέου κατέρρευσε, προέβλεπε τις αρχηγικές του φιλοδοξίες. Σχημάτισε την «τρίκα» με τη Διαμαντοπούλου και τον Ραγκούση, στην οποία ήρθε να προστεθεί και ο επίσης αποσκιρτήσας του παπανδρεϊκού στρατόπεδου Μόσιαλος, αλλά η Διαμαντοπούλου είχε τις δικές της φιλοδοξίες και η τρίκα διαλύθηκε εις τα εξών συνετέθη. Τα μέτρησε από 'δω, τα μέτρησε από 'κει ο Λοβέρδος και κατάλαβε ότι σ' αυτή τη φάση ο Βενιζέλος προηγείται με διαφορά. Αποφάσισε, λοιπόν, να επιστρέψει στην παλιά του θέση, αυτή του υπαρχηγού. Η μεσολάβηση του Σκανδαλίδη (και του Λαλιώτη, λένε οι πληροφορίες!) ήταν απλώς διαιτητική. Νομικός ο Λοβέρδος, νομικός και ο Βενιζέλος, ξέρον καλά ότι μια συμφωνία σφραγίζεται όταν υπάρχουν και αξιόπιστοι διαιτητές για να την εγγυηθεί.

Τι περιλαμβάνει η συμφωνία; Αυτά που ανακοινώθηκαν δημόσια είναι, βέβαια, για γέλια και δεν αξίζουν σχολιασμού παρά μόνο από παραπολιτικές και χιουμοριστικές στήλες. Αυτά που συμφωνήθηκαν παρασκηνιακά ανήκουν στην κατηγορία αυτών «που γίνονται, αλλά δεν λέγονται». Μπορούμε, όμως, να εικάσουμε το περιεχόμενο της συμφωνίας, αυτό δεν είναι καθόλου δύσκολο: ο Βενιζέλος για αρχηγός και ο

Λοβέρδος για υπαρχηγός, νούμερο δύο στο ΠΑΣΟΚ, με απολύτως διακριτό ρόλο. Κι όταν έρθει η ώρα να φύγει ο Βενιζέλος, θα του παραδώσει το δαχτυλίδι.

Αυτά, βέβαια, ξέρουν και οι δύο ότι μπορεί και ν' αλλάξουν. Κι ο Αβραμόπουλος έκλεισε συμφωνία με τον Σαμαρά, παραιτήθηκε από υποψήφιος αρχηγός της ΝΔ για να χτυπήσουν από κοινού τη Ντόρα, αλλά μετά τη νίκη ο Σαμαράς του έδωσε έναν διακοσμιακό ρόλο αντιπροέδρου... άνευ χαρτοφυλακίου, παραδίδοντας την εσωκομματική εξουσία στους Χρυσανθούς και τους Φαίλους. Το ίδιο μπορεί να πάθει και ο Λοβέρδος, αλλά αυτή τη στιγμή δεν έχει άλλη επιλογή. Αλλωστε, σαν καλός ποκαδόρος ξέρει πως αν σταθεί απέναντι στον Βενιζέλο και χάσει, ο Μπέτι θα τον εξαφανίσει στη συνέχεια, ενώ τώρα έχει τη δυνατότητα να γίνει ένα «καθαρό νούμερο δύο».

Φυσικά, στο ΠΑΣΟΚ επικράτησε αναταραχή. Μια σειρά «βαρόνοι» τάχθηκαν ανοιχτά υπέρ του διδυμού Βενιζέλου-Λοβέρδου, όπως η Βάσω και οι Γεννηματικοί. Άλλοι, όπως ο Ρέππας, περιμένουν να κατακαθήσει ο κουρνιαχτός, να έχουν όλα τα δεδομένα και μετά να πάρουν θέση. Ο Χρυσόχοιδης έπαθε... αφωνία. Ο Λοβέρδος επικοινωνήσε μαζί του και του ζήτησε να συνταχθεί υπό τον Βενιζέλο, αλλά αυτός δείχνει να το σκέφτεται. Η Διαμαντοπούλου, που τις τελευταίες δεκαπέντε μέρες είχε επιδοθεί σε μια εκκωφαντική καμπάνια αυτοπροβολής με τη βοήθεια μιντιακών συγκροτημάτων, με μια φάτσα στην οποία ήταν αποτυπωμένα μίσος και κακία, έκανε θετική δήλωση για το διδυμο, συνειδητοποιώντας ότι πλέον δεν θα είναι τρίτη, αλλά εν δυνάμει τρίτη, αφού θα πρέπει να παλέψει με ένα σωρό άλλους βαρό-

νους που έγκαιρα τάχθηκαν υπέρ του Βενιζέλου, αλλά και με κάποιους του παπανδρεϊκού στρατόπεδου που θα ζητήσουν ανταλλάγματα για να προσχωρήσουν στο βενιζελικό. Ο Ραγκούσης έκανε μια δήλωση γεμάτη πίκρα, στην οποία κανένας δεν έδωσε σημασία. Ποιος λογαριάζει έναν πρώην μπιφτεκά που έμαθε να χρησιμοποιεί το tweeter;

Τι έμενε; Έμενε η αντίδραση του Παπανδρέου, τον οποίο το διδυμο προσπάθησε να αιφνιδιάσει, ανακοινώνοντας την επανασυγκόλληση μια μέρα που αυτός έλειπε από την Ελλάδα, χωρίς να τον έχουν ενημερώσει προηγουμένως, όπως παραδέχτηκε ο Βενιζέλος. Ο Παπανδρέου, λοιπόν, αντέδρασε με την παροιμιώδη ψυχραιμία του. Απέφυγε να κάνει οποιαδήποτε δήλωση και μετέτρεψε τη συνεδρίαση της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ, στην οποία υποτίθεται ότι θα ξεκαθαριζόταν το πρόβλημα ηγεσίας, σε συνεδρίαση απολογισμού του κυβερνητικού έργου του ΠΑΣΟΚ και προσωπικής του αυτοπροβολής. Όσο για το φλέγον θέμα, δεν είπε κουβέντα, παραπέμποντας με σιβυλλικό τρόπο στα όσα έχει πει στο πρόσφατο παρελθόν, ενώ στον Βενιζέλο, που σε προσωπική συνάντησή τους έθεσε θέμα εκλογής νέου αρχηγού στα μέσα Φλεβάρη, απάντησε ότι δεν αλλάζει την απόφαση που έχει παρθεί.

Άρα, θεωρητικά μεν έχει αποφασιστεί να εκλεγεί νέος αρχηγός στα μέσα Μάρτη, πρακτικά όμως αυτό θα είναι εξαιρετικά δύσκολο και δεν αποκλείεται να φτάσουν στη λύση της δυαρχίας. Πάντως, σε Βενιζέλο και Λοβέρδο δεν θα κατοπέσει καθόλου αν ο Γιωργάκης θελήσει να παραμείνει αρχηγός μέχρι τις εκλογές. Θα φάει αυτός τη χλαπάτσα, ενώ οι ίδιοι θ' αναλάβουν μετά, σαν σωτήρες του ΠΑΣΟΚ.

Σκίστηκε το προσωπείο του φιλάνθρωπου Καμίνη

Τις περιποιήσεις των ΜΑΤ δέχτηκαν το βράδυ της περασμένης Τετάρτης άστεγοι και αλληλέγγυοι που είχαν καταφύγει στο άδειο δημοτικό καφενείο πίσω από το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου στην Ακαδημίας. Χωρίς να επιδώσει καμιά επαφή μαζί τους, ο Καμίνης έκανε μήνυση και τα ΜΑΤ εισέβαλαν στο χώρο, έδιωξαν τους ανθρώπους και συνέλαβαν άστεγους και αλληλέγγυους, οι οποίοι παραπέμφθηκαν στο αυτόφωρο με μια σειρά κατηγορίες.

Εντρομος ο Καμίνης από το σάλο που ξέσπασε, κυρίως στο Διαδίκτυο, έσπευσε να στείλει σε όλα τα ΜΜΕ ένα παραληρηματικό non paper, στο οποίο μοίραζε συγχαρητήρια στον εαυτό του για τη δουλειά που κάνει με τους άστεγους και υπαινισσόταν ότι αυτοί που μπήκαν στο άδειο καφενείο δεν ήταν άστεγοι! Μετά, βλέποντας και τη διαδήλωση που σε λίγη ώρα είχε πορευτεί στο ΑΤ Εξαρχείων, ειδοποίησε τους μπάτσους ότι αποσύρει τη μήνυση, πλην όμως οι μπάτσοι δεν έκαναν πίσω, μιας και τα «αδικήματα» που είχαν βάλει διώκονται αυτεπάγγελα. Για μια ακόμη φορά ξεσκίστηκε το προσωπείο του δήθεν δημοκρατικού και ευαίσθητου δημάρχου. Να τον χαίρονται αυτοί που τον στηρίζουν (ΔΗΜΑΡ, Οικολόγοι).

Ξεσηκώνονται οι κρατούμενοι

Σε αναβρασμό βρίσκονται και πάλι οι φυλακές, καθώς Σοι κρατούμενοι ξεγείρονται ενάντια στη μεσαιωνική βαρβαρότητα που ζουν καθημερινά. Από την περασμένη Τετάρτη σε μια σειρά φυλακές (Κορυδαλλός, Τρίκαλα, Ηράκλειο κ.ά.) οι κρατούμενοι συλλογικά αρνούνται το μεσημέρι να μπουν στα κελιά τους. Το πρώτο αίτημα που θέτουν είναι αυτό των αδειών, για τις οποίες ζητούν να επανελθεί το παλιό καθεστώς χορήγησης. Να μην έχει, δηλαδή, δικαίωμα βέτο ο εισαγγελέας, γεγονός που έχει οδηγήσει σε μαζική αφαίρεση του δικαιώματος της άδειας. Διαμαρτύρονται επίσης ενάντια στις αφόρητες συνθήκες διαβίωσης, με την υπερσυρρωμένη κρατούμενων, πολλοί από τους οποίους αναγκάζονται να κοιμούνται στο πάτωμα, την έλλειψη νερού και υλικών καθαριότητας, την έλλειψη θέρμανσης από την οποία υποφέρουν ιδιαίτερα αυτές τις μέρες κ. ά.

Όπως πληροφορηθήκαμε, τη Δευτέρα οι κρατούμενοι θα επανεκτιμήσουν τη στάση τους ως προς τη συνέχιση της κινητοποίησής τους με άλλα μέσα.

Προστατεύουν τους τραπεζίτες, ληλατούν την Κοινωνική Ασφάλιση

Μεγάλο παζάρι ανάμεσα στην κυβέρνηση και την τρόικα για το πώς θα γίνει η ανακεφαλαίωση των τραπεζών μετά το «κούρεμα» των ομολόγων του ελληνικού δημόσιου που κατέχουν. Όπως όλα δείχνουν, η τρόικα ζητά οι μετοχές που θα πάρει το ελληνικό κράτος έναντι των 30-40 δισ. ευρώ που θα δανειστεί και θα τα ρίξει ως κεφάλαιο στις τράπεζες, να είναι προνομιακές και όχι κοινές. Δηλαδή, να μην έχουν δικαίωμα ψήφου. Η κυβέρνηση είχε δεσμευτεί ότι οι μετοχές θα είναι κοινές και τώρα το γυρίζει.

Μιλώντας την περασμένη Τρίτη στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής, ο Βενιζέλος μόνο ψευδοδίλημμα δεν χαρακτήρισε το αν οι μετοχές θα είναι κοινές ή προνομιακές. Μίλησε γενικά για «περιουσιακά στοιχεία» που «πρέπει να έχει ο ελληνικός λαός» και ταυτόχρονα ξεκαθάρισε: «Δεν μας ενδιαφέρει να κρατικοποιήσουμε τις τράπεζες, ούτε να ασκήσουμε έλεγχο μετατρέποντας τις τράπεζες σε νέου τύπου ΔΕΚΟ. Σεβόμαστε τον ιδιωτικό χαρακτήρα και το ιδιωτικό management». Αφού χαρακτήρισε «συζήτηση άνευ αντικειμένου» τη συζήτηση για κοινές ή προνομιακές μετοχές, μίλησε για «άλλα εργαλεία» και επιβεβαίωσε το χαρτί που ο ίδιος με τον Παπαδήμο είχαν διανεμήσει στους υπουργούς και διέρρευσε. Το χαρτί αυτό μιλά για «no voting instruments», δηλαδή εργαλεία τα οποία δεν έχουν

δικαιώματα ψήφου. Τέτοια εργαλεία, στην ελληνική ή στην ευρωπαϊκή νομοθεσία, υπάρχουν και για παράδειγμα είναι τα μετατρέψιμα ομολογιακά δάνεια, τα οποία αποτελούν μέθοδο που εφαρμόζουν κατά κόρον οι τράπεζες. Δεν είναι μόνο μετοχές, οι τρόποι συμμετοχής, αλλά γενικά όλο το πακέτο πρέπει να είναι έτσι οργανωμένο ώστε ο ελληνικός λαός να πάρει το μεγαλύτερο όφελος».

Αρα, το ελληνικό κράτος θα δανειστεί 30-40 δισ. ευρώ, τα οποία θα διαθέσει στις τράπεζες, θα στύψει τον ελληνικό λαό για να τα αποπληρώσει στους δανειστές (τρόικα), αλλά δεν θα έχει κανένα δικαίωμα στον τρόπο με τον οποίο θα τα διαχειριστούν οι τραπεζίτες. Θα πάρει ως ενέχυρο κάποια τραπεζικά ομόλογα, τα οποία θα φροντίσουν οι τραπεζίτες να απαξιώσουν.

Και γιατί η τρόικα δεν θέλει να έχει λόγο το ελληνικό κράτος στη διοίκηση των τραπεζών που με δικά του λεφτά θα ανακεφαλαιώσει; Για να μπορούν οι τραπεζίτες να κάνουν τα παιχνίδια τους με τις τράπεζες των ιμπεριαλιστικών χωρών, χωρίς την παραμικρή πολιτική παρέμβαση, χωρίς ούτε τον στοιχειώδη έλεγχο που ασκείται σε μια αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Ο ελληνικός λαός θα πληρώσει τα λεφτά και σε αντάλλαγμα το κράτος, που υποτίθεται ότι εκπροσωπεί το λαό, θα πάρει ξεφτιλισμένα ομόλογα. Μιλάμε για ένα καινούργιο άγριο

πλιάτσικο σε βάρος όχι γενικά και αόριστα της κρατικής περιουσίας, αλλά συγκεκριμένα σε βάρος του ελληνικού λαού που πληρώνει τα απαπαντά χαράτσια (και όχι μόνο).

Κι ενώ προς τους τραπεζίτες κυβερνηση και τρόικα δείχνουν εξαιρετική γενναιοδωρία, χαρίζοντάς τους λεφτά χωρίς να ζητούν καν λογαριασμό και έλεγχο, τα ασφαλιστικά ταμεία έχουν ήδη προγραφεί. Μιλώντας στην ίδια κοινοβουλευτική συζήτηση, ο Βενιζέλος δεν είχε να προσθέσει τίποτα καινούργιο. Μάλιστα, στο ζήτημα της περιουσιακής ενίσχυσης των Ταμείων, το οποίο η κυβέρνηση κουνούσε σαν σημαία μέχρι τώρα, υπήρξε πολύ πιο αόριστος σε σχέση με το παρελθόν. Αξίζει να παραθέσουμε ολόκληρο το απόσπασμα της εξαιρετικά προκλητικής τοποθέτησής του:

«Η κυβέρνηση θα αναλάβει πρωτοβουλία αναπλήρωσης των περιουσιακών απωλειών των ταμείων. Θα δούμε πώς, θα μεταφέρουμε περιουσία. Δεύτερον, εάν καταστραφεί η χώρα θα καταστραφούν και τα ασφαλιστικά ταμεία. Τρίτον, ούτως ή άλλως η παρούσα αξία των χαρτοφυλακίων των ταμείων είναι πάρα πολύ μικρή, διότι ακολουθεί την αξία των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου. Τέταρτον, κάθε δύο χρόνια καλύπτεται το σύνολο των χαρτοφυλακίων των ασφαλιστικών ταμείων μέσω των επιχορηγήσεων που λαμβάνουν από τον κρατικό προϋπολο-

γισμό. Είναι 27 δισ. ευρώ η ονομαστική αξία, όχι η παρούσα αξία, του χαρτοφυλακίου τους και κάθε χρόνο λαμβάνουν 13 δισ. ευρώ επιχορήγηση. Παρόλα αυτά, θα αναπληρωθούν οι απώλειες γιατί θέλουμε εύρωστα ασφαλιστικά ταμεία, αλλά όποιο υποστηρίζουν ότι δεν πρέπει να μετέχουν τα ταμεία στο PSI, είναι σαν να λένε ότι, ας καταστραφεί η χώρα αρκεί να σωθούν τα ταμεία. Καταστροφόμενης της χώρας, δεν υπάρχουν ταμεία ούτε και συντάξεις».

Τι είπε ο Βενιζέλος; Ότι δεν πρέπει να μας ενδιαφέρουν τα Ταμεία, γιατί αν καταστραφεί η χώρα θα καταστραφούν κι αυτά! Για τις τράπεζες, προφανώς, δεν ισχύει το ίδιο! Γι' αυτό και το κράτος θα δανειστεί 30-40 δισ. ευρώ και θα τα ρίξει στα θησαυροφυλάκιά τους, για να τα διαχειρίζονται εν λευκώ οι τραπεζίτες. Επομένως, σύμφωνα με τη λογική της συγκυβέρνησης, οι τράπεζες είναι τα θεμέλια της χώρας. Είπε, ακόμα, ο Βενιζέλος, ότι δεν χρειάζεται να συζητάμε για τα Ταμεία, γιατί το χαρτοφυλάκιο τους είναι 27 δισ. ευρώ (ξεπερνά τα 28 δισ. αλλά αυτό μικρή σημασία έχει) και από το κράτος εισπράττουν κάθε χρόνο 13 δισ., οπότε σε ένα χρόνο θα έχουν εισπράξει την απώλεια που θα υποστούν από το «κούρεμα». Αυτό θυμίζει τη μοιρασιά του Καραγκιόζη.

Τα λεφτά που εισπράττουν τα Ταμεία από το κράτος δεν είναι δώρο, αλλά θεσμοθετημένες υπο-

χρεώσεις του κράτους για τη χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης, καθώς και οφειλές του κράτους προς τα Ταμεία. Υποχρεώσεις που συνεχώς μειώνονται, με τους απαπαντούς αντιασφαλιστικούς νόμους που ψηφίζονται, και οφειλές που δεν ανταποκρίνονται σ' αυτά που το κράτος άρπαξε από τα Ταμεία και τα μοίρασε στους καπιταλιστές. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το ΕΤΕΑΜ, το μεγαλύτερο επικουρικό ταμείο που αφορά ολόκληρη την εργατική τάξη, που του άρπαξαν 6 δισ. και ετισθελικά αποφάσισαν να του επιστρέψουν μόνο 2 δισ. ευρώ. Είναι άλλο πράγμα τα χρήματα που εισπράττουν τα Ταμεία από το κράτος και άλλο τα αποθεματικά τους, τα οποία υποτίθεται ότι σχηματίζονται για να αποδίδουν κάποια ετήσια έσοδα και για να καλύψουν μελλοντικές υποχρεώσεις των Ταμείων. Αυτά τα αποθεματικά τα τοποθέτησαν οι κυβερνήσεις (μέσω της Τράπεζας της Ελλάδας) σε ξεφτιλισμένα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου και τώρα λένε ότι θα δώσουν στα Ταμεία, έναντι των απωλειών από το «κούρεμα», κάποια περιουσιακά στοιχεία. Στις τράπεζες θα δώσουν ζεστό χρήμα και στα Ταμεία κάποια απροσδιόριστα περιουσιακά στοιχεία, τα οποία δεν θα αποδίδουν τίποτα. Θα συντελεστεί μια ακόμη ληστεία, ύψους τουλάχιστον 14 δισ. ευρώ, σε βάρος των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.

■ Αφγανιστάν

«Αμοιβαία εχθρότητα και καχυποψία»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

Μαΐου και στη συνέχεια αποσύρθηκε και χαρακτηρίστηκε απόρρητη. Τα συμπεράσματα της έρευνας βασίζονται σε συνεντεύξεις με 613 αφγανούς στρατιώτες και αστυνομικούς, σε 215 αμερικάνους στρατιώτες και σε 30 αφγανούς διερμηνείς που δούλευαν για τους Αμερικάνους.

Σύμφωνα με σχετικό άρθρο της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (20/1/12), η έρευνα αναφέρει ότι οι αμερικάνοι στρατιώτες εξοργίζουν τους αφγανούς συναδέλφους τους με την υπερβολική αλαζονιά, το νταηλικί και τη βίαναυση συμπεριφορά τους, τους χαρακτηρίζουν αναξιόπιστους, ανέντιμους, ανίκανους και σιχαμερούς στην υγιεινή τους και τους κατηγορούν ότι δεν παρεμβαίνουν σχεδόν ποτέ όταν κάποιος αφγανός στρατιώτης επιχειρεί να σκοτώσει νατοϊκούς. Οι Αμερικάνοι αναφέρουν επίσης ως σοβαρά προβλήματα του αφγανικού στρατού την εκτεταμένη χρήση ναρκωτικών, τις μαζικές κλοπές, την προσωπική αστάθεια, την ανικανότητα, τον ανασφαλή χειρισμό

όπλων, τη διαφθορά των αξιωματικών, τις καλυμμένες συμμαχίες και τις άτυπες συμφωνίες με τους αντάρτες, το υψηλό ποσοστό λιποταξιών, το άσχημο ηθικό, την τεμπελιά και την άσχημη υγιεινή. Από την πλευρά τους οι αφγανοί στρατιώτες κατηγορούν τους αμερικάνους ότι τους προκαλούν με τη συμπεριφορά τους, γιατί, για παράδειγμα, ουρούν δημόσια, βρίζουν, προσβάλλουν, συμπεριφέρονται με χυδαιότητα και αυθάδεια σε μέλη του αφγανικού στρατού και πυροβολούν χωρίς λόγο ζώα. Ως πολύ σημαντικούς λόγους της εχθρότητάς τους απέναντι στους Αμερικάνους αναφέρουν επίσης το κλείσιμο των δρόμων από τα αμερικάνικα στρατιωτικά κονβόι, τις τυφλές επιθέσεις εναντίον πολιτών και τις νυκτερινές επιδρομές σε σπίτια Αφγανών.

Για το πρόβλημα της αύξησης των φονικών επιθέσεων εναντίον αμερικανονατοϊκών στρατιωτών, οι «New York Times» (20/1/12) σε σχετικό άρθρο τους, μεταξύ άλλων, επισημαίνουν: «Μια δεκαετία πολέμου στο Αφγανιστάν, η έρευνα κάνει καθαρό ότι

οι δολοφονίες αυτές έχουν γίνει το πιο ορατό σύμπτωμα μια πολύ βαθύτερης ασθένειας που κατατρώχει την πολεμική προσπάθεια: η περιφρόνηση που η μια πλευρά νιώθει για την άλλη, ως αφήσουμε τους Ταλιμπάν. Η εχθρική διάθεση και η καχυποψία διαπερνούν τους πολίτες και τους στρατούς και των δύο πλευρών, προκαλώντας ερωτηματικά σχετικά με το μελλοντικό ρόλο που οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους μπορούν να περιμένουν να παίξουν στο Αφγανιστάν».

Η βία και η αποτυχία των διοικήτων της συμμαχίας να την αντιμετωπίσουν ρίχνουν τον προβολέα στις αδυναμίες της αμερικανικής προσπάθειας να κτίσει ένα λειτουργικό αφγανικό στρατό, στυλοβάτη της στρατηγικής της κυβέρνησης Ομπάμα να βγάλει τις ΗΠΑ από τη δυσχερή θέση στον πόλεμο του Αφγανιστάν.

Τα προβλήματα κινδυνεύουν να αφηθούν τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους να εξαρτώνται από ένα αφγανικό στρατό που διαπερνάται από αντιδυτικά αισθήματα και είναι αντί-

κα άλλους μαχητές όταν τελειώσει η πολεμική αποστολή του NATO στα τέλη του 2014.

Ενα παράδειγμα της γενικής αντιπάθειας που υπάρχει είναι το βίντεο που εμφανίστηκε την περασμένη βδομάδα με τους αμερικάνους πεζοναύτες να ουρούν πάνω σε νεκρούς μαχητές Ταλιμπάν. Παρόλο που η αμερικανική διοίκηση έσπευσε να το καταδικάσει, σε ιστοσελίδες κοινωνικής δικτύωσης αναρτήθηκαν πολλά μηνύματα από πεζοναύτες και υποστηρικτές τους με πολλούς επαίνους για τη βέβηλη αυτή πράξη».

Η ίδια εφημερίδα σχολιάζει ότι, παρόλο που είναι ιδιαίτερα ανησυχητική η αύξηση των φονικών επιθέσεων εναντίον δυτικών στρατιωτών, εξακολουθούν να χαρακτηρίζονται από αμερικάνους και νατοϊκούς αξιωματικούς ως «σπάνια» και «μεμονωμένα» περιστατικά, έργο ενοχλημένων αφγανών στρατιωτών ή Ταλιμπάν που έχουν διεισδύσει στον αφγανικό στρατό. Και επισημαίνει ότι είναι εντελώς διαφορετική η εκτίμηση που διατυπώνεται στην προαναφερόμενη

έρευνα: «Είναι καθαρό – αναφέρει η έρευνα – ότι οι φονικές φιλονικίες δεν είναι σπάνιες ή μεμονωμένες. Αυτές αντανακλούν μια γρήγορα αυξανόμενη συστημική απειλή ανθρωποκτονιών (το μέγεθος της οποίας ίσως είναι πρωτοφανές ανάμεσα σε συμμαχούς στη σύγχρονη στρατιωτική ιστορία)». Και συνεχίζει χαρακτηρίζοντας τις επίσημες ανακοινώσεις του NATO «ανειλικρινείς, αν όχι απατηλές», ενώ υποβαθμίζει το ρόλο των Ταλιμπάν που έχουν διεισδύσει στις δολοφονίες.

Ωστόσο, οι αριθμοί – συνεχίζουν οι «New York Times» – επιβεβαιώνουν την εκτίμηση της έρευνας. Παρόλο που το NATO δεν δίνει στη δημοσιότητα όλα τα στοιχεία για τους θανάτους νατοϊκών στρατιωτών από τα χέρια αφγανών στρατιωτών και αστυνομικών, η έρευνα αποκάλυψε ότι από το Μάιο του 2007 μέχρι το Μάιο του 2011, οπότε ολοκληρώθηκε η έρευνα, τουλάχιστον 58 νατοϊκοί στρατιώτες, από τους οποίους οι περισσότεροι Αμερικάνοι, σκοτώθηκαν σε 26 διαφορετικές επιθέσεις. Οι περισσότερες από τις επιθέσεις αυτές σημειώθηκαν από τον Οκτώβριο του 2009 και μετά.

Τα προβλήματα αυτά, εκτός όλων των άλλων, εξηγούν την πρεμούρα του Λευκού Οίκου να προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν.

■ Η πρόταση για το «νέο Λύκειο» και το σύστημα πρόσβασης

Δυσθεώρητοι ταξικοί φραγμοί

Εξεταστικά τείχη υψώνει το υπουργείο Παιδείας στους μαθητές, τόσο για την απόκτηση του απολυτήριου του Λυκείου, όσο και για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Ταυτόχρονα το Λύκειο μετατρέπεται σε σχολείο της απόλυτης εξειδίκευσης και διαφοροποίησης των μαθητών. Δυσθεώρητους ταξικούς φραγμούς υψώνει η νέα πρόταση του υπουργείου Παιδείας, που παρουσιάστηκε την περασμένη Τετάρτη στη Διακομματική Επιτροπή, από την επιστημονική επιτροπή, στην οποία η Διαμαντοπούλου τοποθέτησε και τον Μπαμπινιώτη και την πρώην Γενική Γραμματέα του υπουργείου, Νίκη Γκοτσοπούλου για να πετύχει τη συναίνεση και της ΝΔ.

Καθιερώνονται τριπλές εξετάσεις (σε όλες τις τάξεις του Λυκείου) σε όλα τα μαθήματα, οι οποίες βαφτίζονται ενδοσχολικές, ενώ στην πραγματικότητα είναι πανελληνίες, αφού τα θέματα είναι κοινά και τίθενται σε εθνικό επίπεδο. Στην προοπτική του, το σύστημα θα αντλεί τα θέματα από Τράπεζα Θεμάτων διαβαθμιωμένης δυσκολίας. Η ύλη των εξεταζόμενων μαθημάτων δεν είναι συγκεκριμένη (με την έννοια των συγκεκριμένων σελίδων του σχολικού βιβλίου), αλλά καθορίζεται με βάση θεματικές ενότητες ή μονάδες (κάτι, δηλαδή, σαν τις πιστωτικές μονάδες, που έχουν καθοριστεί για τα Πανεπιστήμια).

Στόχος είναι η αύξηση του βαθμού δυσκολίας, ώστε να αποθαρρύνονται οι μαθητές, να εσωτερικοποιούν την «αποτυχία» τους και τελικά να εγκαταλείπουν το Λύκειο και όχι, βέβαια, το χτύπημα της αποστήθισης, η οποία θα ζει και θα βασιλεύει, επειδή το σχολείο στον καπιταλισμό δεν νοιάζεται για την πραγματική και βαθιά γνώση και την ολόπλευρη ανάπτυξη, επειδή αυξάνεται ο σκληρός ανταγωνισμός για μια θέση στον ήλιο και γιατί η υλικοτεχνική υποδομή των σχολείων είναι ανύπαρκτη. Βαθμός κάθε τάξης είναι ο μέσος όρος της προφορικής και γραπτής επίδοσης των μαθητών. Ο βαθμός του απολυτήριου είναι ο μέσος όρος της βαθμολογίας και των τριών τάξεων του Λυκείου και δύναται να προσμετράται για την εισαγωγή των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σε ποσοστό που θα αποφασίσει ο Ανεξάρτητος Εθνικός Οργανισμός Εξετάσεων που δημιουργείται και στον οποίο ανατίθεται η ρύθμιση όλων των θεμάτων που σχετίζονται με τις εξετάσεις.

Στην πρόταση αναφέρεται πως στόχος της εξέτασης των μαθητών σε κοινά πανελληνίως θέματα είναι η «αντικειμενικοποίηση» του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου. Το υπουργείο Παιδείας κλείνει συνειδητά τα μάτια στους κοι-

νωνικούς παράγοντες που επηρεάζουν καθοριστικά την επίδοση των μαθητών και τη λεγόμενη σχολική αποτυχία και προσανατολίζεται στους ποσοτικούς δείκτες («αντικειμενικοποίηση») για να δυσχεράνει περισσότερο τη φοίτηση των μαθητών στο Λύκειο και να καταστήσει πραγματικό άθλο την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ-ΤΕΙ και ταυτόχρονα να χρησιμοποιήσει τη μέθοδο αυτή για να κατηγοριοποιήσει τις σχολικές μονάδες και να εφαρμόσει την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Στο τέλος της Γ' Λυκείου, οι μαθητές δίνουν πανελληνίες εξετάσεις για την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Η τελική γραπτή εξέταση ανά μάθημα περιλαμβάνει δυο ομάδες θεμάτων (προτείνεται να γίνεται την ίδια μέρα και στις δυο ομάδες). Η επίδοση των μαθητών στην πρώτη ομάδα θεμάτων καθορίζει το βαθμό που λαμβάνεται υπόψη για την απόκτηση του απολυτήριου Λυκείου στο συγκεκριμένο μάθημα, ενώ η επίδοση στη δεύτερη ομάδα θεμάτων καθορίζει την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι πανελληνίες αυτές εξετάσεις διεξάγονται σε όλα τα μαθήματα της Γ' Λυκείου με μόνες εξαιρέσεις το σχέδιο έρευνας (project) και τη Φυσική Αγωγή που αξιολογούνται μόνο ενδοσχολικά.

Το υπουργείο Παιδείας προσπαθεί με κάθε μέσο και τερτίπι να αποδυναμώσει την πίεση που ασκεί η τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση και να στρέψει τα παιδιά της από νωρίς στην αγορά εργασίας (που στις μέρες μας είναι μαύρη, κατάμαυρη) ή στη γενικευμένη και μακράς διάρκειας ανεργία. Γ' αυτό και τα αποκαρδιώνει με τις σκληρές εξετάσεις και στις τρεις τάξεις του Λυκείου, αλλά τα παρασέρνει και με το «γλειφιτζούρι» της δυνατότητας απόκτησης του απολυτήριου Λυκείου, ξέχωρα από τη δοκιμασία πρόσβασης στα ΑΕΙ-ΤΕΙ (φυσικά και δεν το κάνει αυτό για να ενισχύσει τον περίφημο «αυτοτελή» ρόλο του Λυκείου. Αν το ήθελε αυτό, θα έκανε το Λύκειο ένα πραγματικό σχολείο της ολόπλευρης και στέρεας μόρφωσης και όχι μια καρικατούρα επιλεκτικών και ρηχών γνώσεων, όπως θα δούμε παρακάτω). Ετσι, λοιπόν, προτείνονται τα εξής:

Όλοι οι μαθητές της Γ' Λυκείου υποχρεούνται να προσέλθουν στην εξέταση της πρώτης ομάδας θεμάτων, για να λάβουν το απολυτήριο Λυκείου. Στην εξέταση της δεύτερης ομάδας θεμάτων προ-

χωρούν μόνον εκείνοι οι μαθητές που επιθυμούν την εισαγωγή τους στο Πανεπιστήμιο. Οι μαθητές αυτοί επιλέγουν σε ποια μαθήματα θα δώσουν εξετάσεις στη δεύτερη ομάδα θεμάτων, με βάση την επιθυμία τους να εισαχθούν σε συγκεκριμένα Τμήματα. Κοντολογίς, συρρικνώνονται δραστηρικά οι δυνατότητες επιλογής σπουδών των μαθητών-υποψήφιων φοιτητών, ενώ για να διευρυνθεί το φάσμα επιλογών σε πανεπιστημιακά τμήματα, οι μαθητές μπορούν να δώσουν όσα μαθήματα επιθυμούν από το ενδεικτικό πρόγραμμα σπουδών που παρακολουθούν. Τον καθορισμό των μαθημάτων, που απαιτούνται για την εισαγωγή σε κάποιο Τμήμα, καθώς και τους συντελεστές βαρύτητας ανά μάθημα, καθορίζουν μόνο τους τα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Τα μαθήματα αυτά θα είναι 3-5. Ο προσδιορισμός της εξεταστέας ύλης έχει μόνο θεματικό προσδιορισμό (π.χ. μηχανική στερεού σώματος, οπτική, κτλ) και όχι προσδιορισμό σελίδων. Η δυνατότητα οι εξετάσεις να επαναλαμβάνονται, υπό κάποιες προϋποθέσεις, εντός του έτους (πέραν της πάγιας ετήσιας διεξαγωγής τους) είναι ζήτημα που θα εξεταστεί από τον Ανεξάρτητο Εθνικό Οργανισμό Εξετάσεων.

Η πρόταση εισάγει και την κατηγοριοποίηση στις τριτοβάθμιες σπουδές, η οποία επιτυγχάνεται όχι μόνο με τις πολλαπλού τύπου εξετάσεις (ο βαθμός δυσκολίας σε κάθε πανεπιστημιακό τμήμα ή ΤΕΙ διαφέρει, από τη στιγμή που απαιτούνται διαφορετικά μαθήματα και συντελεστές βαρύτητας), αλλά και με τη δυνατότητα να εισάγονται φοιτητές σε Τμήματα χαμηλής ζήτησης, σε σχέση με τις προσφερόμενες θέσεις, χωρίς εξετάσεις. Τα Τμήματα αυτά μπορούν να θέτουν ελάχιστες προϋποθέσεις εισαγωγής, που θα σχετίζονται με την επίδοση στο Λύκειο.

Ασφαλώς και τα πτυχία που θα χορηγούνται από αυτά τα Τμήματα στην πράξη δεν θα είναι ισότιμα με τ' άλλα, ενώ μελλοντικά ανοίγεται ο δρόμος για τη μετατροπή των Τμημάτων αυτών σε μια ζώνη απλής μεταλλουργικής εκπαίδευσης (βλέπε παλαιότερη πρόταση Πανάρετου). Για να προσδιοριστούν τα Τμήματα αυτά, οι μαθητές το Φεβρουάριο υποβάλλουν ένα πρώτο μηχανογραφικό δελτίο. Μετά τη διεξαγωγή των εισαγωγικών εξετάσεων τον Ιούνιο, οι μαθητές που συμμετείχαν σε αυτές υποβάλλουν νέο οριστικό αυτή τη φορά μηχανογρα-

φικό δελτίο με τις προτιμήσεις τους.

Το σύστημα θα εφαρμοστεί πλήρως το 2014-2015 και θα αφορά τους μαθητές που φέρονται φοιτούν στη Γ' Γυμνασίου. Για τους μαθητές της φρενιής Α' Λυκείου, θα εφαρμοστεί ένα μεταβατικό σύστημα. Θα παρακολουθήσουν στις δυο επόμενες τάξεις «προσαρμοσμένα προγράμματα σπουδών» που θα τους επιτρέψουν στο τέλος, στη Γ' Λυκείου, τη συμμετοχή τους στο καινούργιο σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων (δηλαδή δυο ομάδες θεμάτων, όπως περιγράψαμε παραπάνω). Θα εξεταστούν σε 4 μαθήματα και τις εξετάσεις θα οργανώσει το υπουργείο Παιδείας, όπως ίσχυε ως τώρα.

Οι αλλαγές στο Λύκειο

Όπως επανειλημμένα έχει ειπωθεί από τα υπουργικά χείλη, στόχος του σχολείου γενικά και του Λυκείου ειδικότερα, που είναι η βαθμίδα προθάλαμος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή και απευθείας της παραγωγής, είναι ο αυστηρός προσανατολισμός στην κατάρτιση «των δεξιοτήτων για τον 21ο αιώνα». Η ολόπλευρη, βαθιά και στέρεα γνώση δεν αναφέρεται πια ούτε για τα μάτια. Απαιτούνται μαζικά μαθητές, φοιτητές και στη συνέχεια εργαζόμενοι φθηνοί, «ευέλικτοι», αναλώσιμοι. Για τα επίλεκτα στελέχη των μηχανισμών και της παραγωγής το σύστημα έχει φροντίσει ν' ανοίξει άλλους δρόμους (π.χ. ιδιωτικά σχολεία, ξεχωριστά προγράμματα σπουδών που οδηγούν σε ξένα μεγάλα ιδιωτικά πανεπιστήμια, μεταπτυχιακές σπουδές, κ.λπ.).

Το Λύκειο, λοιπόν, γίνεται σχολείο της απόλυτης εξειδίκευσης και της έντονης ταξικής διαφοροποίησης. Το υπουργείο Παιδείας προσπαθεί με έναν γλεϊό ταχυδακτυλουργικό τρόπο να δημιουργήσει την εντύπωση ότι απαλλάσσει το μαθητή από το πελάγωμα ανάμεσα στην πληθώρα των γνωστικών αντικειμένων και να παρουσιάσει ότι τάχα τώρα δίνει τη δυνατότητα στο παιδί να εμβαθύνει στα μαθήματα και να αποκτήσει σταθερή γνώση. Κομπορημονεί ότι δήθεν μειώνει τα μαθήματα, ενώ στην πραγματικότητα εκείνο που κάνει είναι να τα συμπυκνώνει κάτω από έναν ενιαίο τίτλο. Ετσι, δημιουργεί το μάθημα Ελληνική Γλώσσα, στο οποίο έχει ενσωματώσει την Αρχαία Ελληνική Γλώσσα και Γραμματεία, τη Νεοελληνική Γλώσσα και τη Νεο-

ελληνική Λογοτεχνία. Ενώνει την Αλγεβρα και τη Γεωμετρία κάτω από τον ενιαίο τίτλο Μαθηματικά και τη Φυσική, τη Χημεία και τη Βιολογία κάτω από τον ενιαίο τίτλο Φυσικές Επιστήμες. Το αποτέλεσμα είναι βεβαίως να αποφιλώνεται και να υποβαθμίζεται η διδασκαλία των ξεχωριστών επιστημονικών αντικειμένων και ο μαθητής να παίρνει ίσα-ίσα κάποια ψήγματα γνώσεων από το καθένα. Αλλά, είπαμε, δεξιότητες είναι για τον 21ο αιώνα λίγα ελληνικούλια, λίγα αγγλικούλια, ένα μίνιμουμ γνώσεων από τις θετικές επιστήμες και η χρήση των Η/Υ.

Με τον τρόπο αυτό, η πρόταση της επιστημονικής επιτροπής μειώνει τα μαθήματα της Α' Λυκείου από 16 σε 8, της Β' Λυκείου από 17 σε 12 και της Γ' Λυκείου από 16 σε 10. Η Α' Λυκείου είναι τάξη Γενικής Παιδείας. Οι μαθητές, όμως, μπορούν να πάρουν γεύση της εξειδίκευσης που θα ακολουθήσει μέσω του θέματος της «ρευστηνότητας εργασίας» που υποχρεούνται να αναλάβουν. Στη Β' και Γ' Λυκείου έχουμε στροφή στην απόλυτη πρώιμη εξειδίκευση. Το σχολείο καλείται να αναλάβει, στην κατεύθυνση αυτή, καθοριστικό συμβουλευτικό ρόλο (εσωτερική συμβουλευτική). Αντιλαμβάνεστε ότι οι προτιμήσεις δεν είναι αθώες. Συνδέονται

απόλυτα με το κοινωνικοοικονομικό status των μαθητών, που έχει διαμορφώσει σε σημαντικότητα βαθμό και το μορφωτικό τους επίπεδο, τα «θέλω» και τα «μπορώ» τους. Ετσι, με τη συμβολή της «εσωτερικής συμβουλευτικής», τα παιδιά καλούνται να επιλέξουν έναν αριθμό μαθημάτων από κλασικές και ανθρωπιστικές επιστήμες, από θετικές επιστήμες και επιστήμες υγείας. Στη Β' Λυκείου οι επιλογές δεν είναι οριστικές και τελεσίδικες, ενώ στη Γ' Λυκείου είναι. Η πρόταση της επιτροπής αναφέρει χαρακτηριστικά ότι στη Γ' Τάξη «μεταξύ άλλων, η εσωτερική συμβουλευτική οφείλει να καθοδηγήσει τα παιδιά -ως προς τη σύνθεση των μαθημάτων εκείνων που απαιτούν τα Τμήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ για πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, για τους συντελεστές βαρύτητας και τη συναφή-, ακόμη και με τη σφύριξη "ενδεικτικών διαδρομών" ή "ενδεικτικών προγραμμάτων", τα οποία βέβαια κάθε άλλο είναι παρά υποχρεωτικά». Γίνεται επομένως σαφές, ότι το «νέο Λύκειο» είναι υποταγμένο στις απαιτήσεις των εισαγωγικών εξετάσεων για τα Πανεπιστήμια και ότι ο «αυτόνομος» ρόλος του είναι απλά μια απάτη.

Γιούλα Γκεσούλη

Βιντεοπροβολές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

■ Δεύτερο τσουνάμι συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων

Οι εκπαιδευτικοί ασφαλώς και δε θα μείνουν έξω από το μεγάλο σφαιρισμό των δημόσιων υπάλληλων, που αναμένεται να ολοκληρωθεί ως το 2015 (είναι γνωστή η δέσμευση της κυβέρνησης των δωσολογών απέναντι στην τριάντα να μειώσει τους δημόσιους υπάλληλους κατά 150.000 ως το 2015). Εδώ και καιρό τώρα, στο υπουργείο Παιδείας ανεβάζουν αποσπάσματα της τραγωδίας, που έχει τον εύχο τίτλο «εξορθολογισμός». Προχωρούν σε συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολικών μονάδων ώστε να προκαλούν «πλεόνασμα» εκπαιδευτικών και μείωση οργανικών θέσεων, ανακοινώνουν μηδενικούς διορισμούς, δημιουργούν εκπαιδευτικούς-μπαλάντερ ανάμεσα σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ανακατεύουν τα αναλυτικά προγράμματα με συνέπεια ομάδες εκπαιδευτικών, κυρίως ειδικοτήτων να ψάχνουν απεγνωσμένα ώρες για συμπλήρωση ωραρίου και τώρα τελευταία κουνούν και έτερο τρομοκρατικό χαρτί, την επιβολή της αξιολόγησης, που θα αποτελεί το αναγκαστικό μέσο για τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη (το νέο ενιαίο φτωχολόγιο φρόντισε γι' αυτό) και όρο για τη μονιμοποίηση του «δόκιμου» εκπαιδευτικού.

Στα παραπάνω ήρθε να προστεθεί και το δεύτερο τσουνάμι υποβιβασμών, συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων με εξαιρετικά επείγουσα εγκύκλιο του υπουργείου Παιδείας (10112/Δ4 30-1-2012), προς τους Διευθυντές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και τους Δήμους της χώρας. Οι Διευθυντές καλούνται μέχρι τις 10/2 να καταχωρήσουν στο Σύστημα Καταγραφής (Survey) τις προτάσεις-εισηγήσεις τους για τα σχολεία της αρμοδιότητάς τους και να υποβάλουν τις προτάσεις τους στα αρμόδια Δημοτικά Συμβούλια, που πρέπει να κάνουν με τη σειρά τους τις δικές τους γνωμοδοτήσεις. Στη συνέχεια, οι Διευθυντές θα συγκεντρώσουν τις γνωμοδοτήσεις των Δημοτικών Συμβουλίων και θα τις υποβάλουν στο υπουργείο Παιδείας ως τις 24/2. Με διαδικασίες fast-track, λοιπόν, θα μπει λουκέτο σε χιλιάδες σχολεία, ώστε να υπηρετηθεί ο μέγιστος στόχος της «ποιοτικής αναβάθμισης της παρεχόμενης εκπαίδευσης»: Δηλαδή οι στοιβαγμένοι μαθητές στα τμήματα, η ερήμωση της περιφέρειας από κάθε ζωντανό κύτταρο, η κατάργηση οργανικών θέσεων που γεννά το «πλεόνασμα» εκπαιδευτικών, που μεθαύριο θ' αποτελέσουν τον αδύναμο κρίκο για την επίτευξη του στόχου της μείωσης του εκπαιδευτικού προσωπικού. Θυμίζουμε ότι πέρυσι ο αντίστοιχος «Καλλικράτης» απέφερε σημαντικούς καρπούς: 1933 σχολικές μονάδες συγχωνεύθηκαν με αποτέλεσμα να βάλουν λουκέτο 1056 σχολεία!

■ Ξεφορτώνονται τα δημόσια ΙΕΚ

Το υπουργείο Παιδείας ετοιμάζεται να ξεφορτωθεί και τα δημόσια ΙΕΚ και να φορτώσει τη λειτουργία τους στις πλάτες των εργαζόμενων. Το κόλπο είναι παλιό και δοκιμασμένο. Είναι η ψευδεπίγραφη αποκεντρωση, δηλαδή η μεταφορά αρμοδιοτήτων του κεντρικού κράτους στους καταχρεωμένους Δήμους, οι οποίοι, με τη σειρά τους, επιβάλλουν στους δημότες τους «ανταποδοτικά τέλη», δηλαδή νέα φορολογία για τις υπηρεσίες που τους προσφέρουν, ενώ αντίστοιχα οι αποκεντρωμένες δομές και υπηρεσίες υποφέρουν από έλλειψη πόρων και πασχίζουν να εξασφαλίσουν την υποτυπώδη λειτουργία τους, πολλές φορές επιβαρύνοντας και την τσέπη των άμεσων χρηστών τους (βλέπε π.χ. πώς μπαλώνονται οι «τρύπες» των σχολείων, των οποίων η συντήρηση και λειτουργία έχει ανατεθεί στους Δήμους).

Όπως μας ενημερώνει Δελτίο Τύπου του υπουργείου Παιδείας, ο αναπληρωτής υπουργός Αρβανιτόπουλος συναντήθηκε ήδη με τους εκπροσώπους της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και συμφωνήθηκε να ορισθεί χρονοδιάγραμμα, με ημερομηνία ανάληψης της σχετικής αρμοδιότητας την 1η Ιουλίου 2012. Ανακοινώθηκε, βεβαίως, ότι η μεταφορά της αρμοδιότητας, θα συνοδεύεται με τη μεταφορά στις Περιφέρειες των αντίστοιχων πόρων. Τούτο καθόλου δεν πρέπει να μας εφησυχάζει, διότι λέγεται απλώς για τα μάτια. Το βέβαιο είναι ότι πολλά δημόσια ΙΕΚ θα βάλουν λουκέτο, ειδικότητες θα εξαφανιστούν και πλευρές της λειτουργίας τους θα ιδιωτικοποιηθούν. Άλλωστε, το Δελτίο Τύπου του υπουργείου καθιστά σαφές ότι στόχος είναι «να εξορθολογιστεί η λειτουργία τους (των ΙΕΚ), ώστε να είναι βιώσιμη και ποιοτική». Αναφέρεται επίσης ότι στόχος είναι να «αποφοιτούν απασχολούμενοι και όχι άνεργοι», αφού «οι ειδικότητες, ο αριθμός των εκπαιδευόμενων και η εν γένει λειτουργία τους θα αποφασίζονται από την περιφερειακή αυτοδιοίκηση σύμφωνα με τους στρατηγικούς αναπτυξιακούς της στόχους και προοπτικές».

Οι παραπάνω φανφάρες δεν ξεγελούν, όμως, κανέναν. Ο λαός ξέρει ότι η στρατιά των ανέργων έγινε τεράστια και τα πρωτεία σ' αυτήν κατέχουν οι νέοι. Για να μη μιλήσουμε για τους απόφοιτους των Πανεπιστημίων που βρίσκονται σε απόγνωση.

Με τερτίπια προσπαθούν να κάμψουν τις αντιστάσεις

Το Συγκρότημα ανέλαβε να φτιάξει «ατμόσφαιρα», ώστε να καμφθεί η αντίσταση της πανεπιστημιακής κοινότητας στο νόμο-πλαίσιο. Οι ημερομηνίες, που όρισαν οι εγκάθετες από τη Διαμαντοπούλου εφορευτικές επιτροπές, τρέχουν, για τις εκλογές των εσωτερικών μελών των Συμβουλίων διοίκησης, και το υπουργείο Παιδείας αγωνιά ότι και αυτές του οι προσπάθειες θα αποβούν άκαρπες. Αναμένοντας, λοιπόν, το νέο στραπάτσο, η πολιτική του ηγεσία διέρρησε στο «Βήμα» πληροφορίες ότι «τις επόμενες ημέρες κατατίθενται στη Βουλή αλλαγές που έρχονται να "θεραπεύσουν" προβλήματα και δυσλειτουργίες του νέου νόμου, ενώ δεν αποκλείεται και ένα "δεύτερο επίπεδο" μεταβολών σε άρθρα του μετά την εφαρμογή τους».

Σύμφωνα με το δημοσίευμα προωθούνται οι εξής αλλαγές: α) Αυξάνονται τα "προσόντα" των εξωτερικών μελών των Συμβουλίων διοίκησης και ορίζεται

ότι για να επιλεγεί κάποιος σε αντίστοιχη θέση στο ΔΣ ενός Πανεπιστημίου θα πρέπει να κατέχει αυξημένα τυπικά προσόντα (δηλαδή πτυχίο Πανεπιστημίου ή αντίστοιχα ΤΕΙ). Αλλάζει, δηλαδή, η διάταξη που επέτρεπε να επιλεγούνται μεταξύ των εξωτερικών μελών και πρόσωπα που δεν έχουν πτυχίο ανώτατης εκπαίδευσης β) Τα εκλεκτορικά σώματα από 7μελή γίνονται τουλάχιστον 15μελή. Δυνητική και όχι υποχρεωτική γίνεται η δυνατότητα συμμετοχής στα σώματα αυτά αξιολογητών από το εξωτερικό γ) Προβλέπεται μεταβατικό στάδιο για τη βαθμίδα των λεκτόρων, η οποία με το νέο νόμο-πλαίσιο καταργείται δ) Τα μέλη της επιτροπής που εγκρίνει τον διδακτορικό τίτλο γίνονται 7 από 3.

Σε δεύτερη φάση—υπό την προϋπόθεση ότι ο νόμος θα εφαρμοστεί— το υπουργείο Παιδείας είναι πιθανόν να προχωρήσει σε δύο ακόμη αλλαγές: α) Ο κοσμήτορας να μη διορίζεται από το

Συμβούλιο διοίκησης, αλλά να εκλέγεται από τα μέλη της κάθε σχολής β) Το σύστημα της «ταξινόμησης ψήφου» να αντικατασταθεί από άλλο, απλούστερο.

Από τα παραπάνω είναι φανερό, ότι το υπουργείο Παιδείας επιχειρεί έναν ελιγμό, με την ελπίδα να εφαρμόσει επιτέλους το νόμο-έκτρωμα. Πρόκειται για άθλιο τερτίπι, που δεν αλλάζει ούτε κατ' ελάχιστο την ουσία του νόμου. Είναι δυνατόν να πιστεύουμε ότι το αποτέλεσμα της μετατροπής του δημόσιου Πανεπιστημίου σε επιχείρηση θα επηρεαστεί από το γεγονός ότι οι μανατζεραίοι διοικητές του θα έχουν πτυχίο Πανεπιστημίου ή όχι ή από το γεγονός ότι στα εκλεκτορικά σώματα μπορεί να μετέχουν μόνο εγχώριοι αξιολογητές που είναι, όμως, πρόθυμοι να εκλέξουν στη διοίκηση ανθρώπους προερχόμενους κατευθείαν από την καρδιά του καπιταλισμού;

Γιούλα Γκεσούλη

Παρελθόν η φοιτητική μέριμνα

«Να ξεπατώσουν κάθε εναπομείναν ίχνος δημόσιας δωρεάν Παιδείας έχουν βολθεί οι δωσολογοί της κυβέρνησης. Τούτη τη φορά σειρά έχουν οι φοιτητικές Εστίες. Με περισσή βιασύνη τα υπουργεία Παιδείας και Οικονομικών εξέδωσαν τη σχετική ΚΥΑ (Αρ. ΦΕΚ 2508/4-11-2011, τεύχος Β'), βάσει της οποίας όλες οι αρμοδιότητες, ο εξοπλισμός και το προσωπικό που αφορά στις Εστίες μεταφέρεται στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, τα οποία στενάζουν και ασφυκτούν υπό το βάρος της άγριας περικοπής των δαπανών.

Το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας, που είχε ως τώρα αναλάβει αυτό το έργο, βάζει λουκέτο μετά την 31η Δεκεμβρίου. Δεδομένου ότι τα πανεπιστημιακά ιδρύματα αδυνατούν να αναλάβουν το κόστος, είναι φανερό ότι βαδίζουμε προς την κατάργηση της δωρεάν στέγασης και σίτισης των φοιτητών, σε μια εποχή μάλιστα που οι οικογένειες των νέων που σπουδάζουν σε άλλη πόλη μακριά από την κατοικία τους, υποφέρουν και μετά βίας επιβιώνουν. Θυμίζουμε ότι όταν είχε τεθεί το θέμα παλαιότερα, όταν ψηφίζονταν ο νέος νόμος-πλαίσιο, η Διαμαντοπούλου ισχυριζόταν με υπεροψία ότι πρόκειται για ενίσχυση του περιήρημου «αυτοδιοίκησης» των ΑΕΙ.

Τα παραπάνω αναφέραμε σε παλιότερη έκδοση της «Κόντρας» και τώρα, δυστυχώς, ήρθε ο καιρός να δούμε και τα πρώτα αποτελέσματα τούτης της αντιλαϊκής, αντιεκπαιδευτικής πολιτικής. Ετσι, είχαμε τη διακοπή της σίτισης (Παρασκευή 27/1) στη φοιτητική εστία του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ κόπηκε και το ρεύμα (στη συνέχεια επανασυνδέθηκε) από τη φοιτητική εστία της οδού Δροσσοπούλου, λόγω οφειλών προς τη ΔΕΗ 4 μηνών. Παράλληλα, οι φοιτητές της φοιτητικής εστίας Αθηνών άρχισαν να λαμβάνουν ειδοποιητήρια να καταβάλλουν ενοίκια τριών και τεσσάρων ευρώ (180 ευρώ), αν δε θέλουν να βρεθούν στο δρόμο. Και έπεται συνέχεια...

Θυμίζουμε ότι ο αναπληρωτής υπουργός Παιδείας Αρβανιτόπουλος, μετά από τη δήλωση αδυναμίας των Πανεπιστημίων να αναλάβουν τούτη την αρμοδιότητα, «διευθέτησε» το θέμα με μεταβατικό καθεστώς ως τον Αύγουστο του 2012 και αυτό ήταν ένα από τα «δώρα» που κόμισε στις πρυτανικές αρχές, προκειμένου να αποσπάσει τη συναίνεσή τους στην εφαρμογή του νόμο-πλαίσιο.

Απλώς... Κουβέλης

«Δεν θα είχα αντίρρηση να υπάξει υπουργός επί των δημοσιονομικών της χώρας, υπό την προϋπόθεση ότι ένας τέτοιος υπουργός θα ήταν της επιλογής του ελληνικού λαού». Αυτά δήλωσε σε ραδιοφωνική εκπομπή ο Κουβέλης, διευκρινίζοντας αργότερα (στα «Νέα») ότι εννοούσε υπουργό με τετραετή θητεία, η οποία δεν θ' ακολουθεί τον κοινοβουλευτικό κύκλο. Η κυβέρνηση θα διορίζει τον συγκεκριμένο υπουργό, ο οποίος θα παραμένει στη θέση του για ολόκληρη την τετραετία, ανεξάρτητα αν μεσολαβήσουν εκλογές και αλλάξει η κυβέρνηση. Κάτι σαν τον επίτροπο στην ΕΕ, δηλαδή.

Και γιατί αυτό; Ήταν η απάντηση στη γερμανική πρόταση για διορισμό ευρωπαϊού επιτρόπου παρακολούθησης της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, με δικαίωμα βέτο σε κυβερνητικές

αποφάσεις. Του καλάρεσε η ιδέα του Κουβέλη, αλλά την... ελληνοποίηση.

Ο τύπος αυτός, φιλόδοξος, οπιορτομιστής όσο δεν παίρνει, πολιτικός τυχοδιώκτης που πήραν τα μυαλά του αέρα από το δημοσκοπικό φούσκωμα, έχει γίνει ο αγαπημένος των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, καθώς εμφανίζεται με «προσγειωμένες» και «λογικές» απόψεις, που ζητούν το «νοικοκύρεμα», τον περιορισμό του «πελαταιακού» κράτους και τα παρόμοια. Έχει σκόπιμα τοποθετήσει τον εαυτό του στα δεξιά του ΠΑΣΟΚ, προσπαθώντας να εκμεταλλευτεί την εικόνα διάλυσης που αυτό παρουσιάζει και φιλοδοξεί να στήσει ένα ανάχωμα για τα πιο συντηρητικά στρώματα της κοινωνίας, αποτρέποντάς τα από κάθε προοπτική ριζοσπαστικοποίησης.

■ Εξ οικειών τα βέλη

Παραθέτουμε χωρίς κανένα σχόλιο (δεν χρειάζεται, άλλωστε) κείμενο που έγραψαν οι απλήρωτοι εργαζόμενοι των γραφείων του ΠΑΣΟΚ, απευθυνόμενοι στους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ που επισκέφθηκαν το κτίριο για συνάντηση με την πασοκική ηγεσία:

«Κύριοι της ΓΣΕΕ. Χθες επισκεφθήκατε τα κεντρικά γραφεία ενός κόμματος όπου υπάρχουν εργαζόμενοι με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ 3 ΜΗΝΕΣ!!! Ρωτάμε: 1. Προσπαθήσατε να έρθετε σε επαφή με τους εν λόγω εργαζόμενους; 2. Οι εργαζόμενοι με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου δεν είναι υπό την κάλυψη της ΓΣΕΕ; 3. Θέσατε το θέμα των απλήρωτων εργαζομένων μαζί με όλα τα άλλα; 4. Αν δεν τα κάνατε πόσο θα σας κόστιζε μια δήλωση προτροπής προς τους εργοδότες μας ώστε να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους απέναντί μας; Δεν ζητούμε καμιά ιδιαίτερη μεταχείριση και απλά σκεφτείτε την σημειολογία... Μπήκατε σε ένα χώρο όπου υπάρχουν συνολικά 200 εξαθλιωμένοι (σε όλη την Ελλάδα) και απλήρωτοι επί τρεις μήνες εργαζόμενοι και εσείς η το θάψατε, η το παραβλέψατε, η ακόμα χειρότερα το ξεχάσατε!!!! Λυπούμαστε για το θέατρο του παραλόγου που παίζατε χθες στην Ιπποκράτους... Νομίζαμε ότι οι "συνδικαλιστές" το πρώτο πράγμα που έχουν στο μυαλό τους είναι ο εργαζόμενος όπου και αν είναι... Κρίμα....».

■ Στο άρθρο 99 η Τυποεκδοτική του Περισσού

Κραυγές αποπροσανατολισμού

από τρίτους την εκτέλεση "φασόν" εκτυπωτικών εργασιών». Επειδή, δε, «υπηρετεί τον αγώνα για την υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων», «έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια στόχος του ταξικού αντίπαλου»!

Το θράσος τους ξεπερνά κάθε όριο. Ποιος ταξικός αντίπαλος έκανε στόχο την επιχείρησή τους; Το κράτος (όλες οι κυβερνήσεις) τους έχει δώσει επιχορηγήσεις με τη σέσουλα, τους δίνει κρατικές παραγγελίες εκτυπώσεων, ενώ οι μεγαλύτεροι εκδοτικοί όμιλοι τους δίνουν παραγγελίες. Αν, στο πλαίσιο του καπιταλιστικού ανταγωνισμού, το συγκρότημα Λαμπράκη, για παράδειγμα, έφτιαξε νέα δική του μονάδα, σταμάτησε να τυπώνει σ' αυτούς και τους πήρε και δουλειές, αυτό δεν είναι παρά ένα τυπικό φαινόμενο στον καπιταλισμό, που έχει να κάνει με τον καπιταλιστικό ανταγωνισμό και όχι με την ταξική πάλη. Επί τη ευκαιρία, ας μας πουν, πόσες κρατικές δουλειές έχουν πάρει μέχρι τώρα; Δεν θ' αναφερθούμε μόνο σε περιοδικά όπως αυτό της Αστυνομίας, αλλά σε χοντρά πακέτα, όπως αυτό του ΟΠΑΠ. Όταν ο Καρατζαφέρης, το Μάη του 2009, έκανε νότρο για μια απευθείας ανάθεση μεγάλης δουλειάς από τον ΟΠΑΠ στην Τυποεκδοτική, η Παπαρήγα είχε απαντήσει με κυνική μπιζνεσογούμαν: «Υπάρχει εκδοτική επιχείρηση του Κόμματος που έχει πελάτες και ο πελάτης έρχεται και λέει "σου δίνω να τυπώσεις". Δεν κατάλαβα, οι επιχειρήσεις που είχαν παραδείγματος χάρι ή που έχουν τα άλλα κόμματα, όταν έρθει ένας πελάτης, δεν τον παίρνουν; Έρχεται ένας πελάτης και λέει "θέλω να μου τυπώσεις αυτά". Εγώ μπορούσα να φέρω και λεπτομέρειες και για διαγωνισμούς και τέτοια, αλλά δεν απολογούμαστε σε αυτούς»!

Όμως, ο ΟΠΑΠ δεν είναι ο οποιοσδήποτε ιδιώτης πελάτης, αλλά ένας κρατικός οργανισμός. Διάψευση για όσα έλεγε ο Καρατζαφέρης δεν υπήρξε, αλλά ακούσαμε μόνο τις κουτοπονηριές περί «πελάτη». Σχολιάζαμε τότε στην «Κόντρα»: «Με τι μούτρα καταγγέλλει ο Περισσός τους διάφορους "νταβατζήδες" και εργολάβους, όταν κάνει το ίδιο, παίρνοντας με αφανείς διαδικασίες και απευθείας αναθέσεις κρατικές δουλειές για τις επιχειρήσεις του;» (φύλλο της 23ης Μάη 2009).

Στη συνέχεια, η ανακοίνωση του Περισσού το ρίχνει στο μελό. Μας λέει ότι η Τυποεκδοτική αρχικά ήταν εγκατεστημένη στη Νέα Ιωνία, όμως «οι καταστροφικές πλημμύρες του 1994 και ο κίνδυνος περιβαλλοντικής επιβάρυνσης της περιοχής υποχρέωσαν τη μετεγκατάσταση του Τυπογραφείου στο Κρυονέρι». Δεν μας λένε, όμως, πόση αποζημίωση εισέπραξαν από το κράτος για τις πλημμύρες και γιατί ήταν οι μόνοι που αποζημιώθηκαν, ενώ κάτοικοι της περιοχής και μικροεπαγγελματίες δεν πή-

ραν μία. Το μεγάλο ψέμα το κρατάνε για τη συνέχεια: «Η μετεγκατάσταση, τα μεγάλα λειτουργικά έξοδα και τα ελάχιστα χρηματικά κεφάλαια που διαθέτε η Τυποεκδοτική οδήγησαν στο δανεισμό και στην ανάληψη εργασιών εκτύπωσης εντύπων τρίτων σε μαζικότερη, από το παρελθόν, κλίμακα».

Γιατί μιλάνε για μετεγκατάσταση, ενώ στην πραγματικότητα έκαναν μια τεράστια επιχειρηματική επέκταση, αγοράζοντας την τέως «προβληματική» επιχείρηση του Κολλάρου, σε εξευτελιστική τιμή από το κράτος, επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ; Όχι μόνο πήραν μέρος στο πλιάτσικο των «προβληματικών» επιχειρήσεων, αλλά πήραν και κρατική επιχορήγηση ύψους 1,6 δισ. ευρώ. Δεν μετεγκατέστησαν απλά μια μικρή εκτυπωτική επιχείρηση για να εκδίδουν την εφημερίδα και τα υπόλοιπα κομματικά τους έντυπα, αλλά δημιούργησαν μια από τις μεγαλύτερες εκτυπωτικές μονάδες, με σκοπό να παίρνουν δουλειές από εκδότες και το κράτος και να βγάζουν κέρδη για να χρηματοδοτούν τον κομματικό τους μηχανισμό. Κι αυτό το κρύβουν.

Δεν έμειναν, όμως, μόνο στην αγορά της «προβληματικής» του Κολλάρου και στην αρχική επιχορήγηση, αλλά έκαναν συνεχείς επεκτάσεις και έπαιρναν τεράστια ποσά κρατικών επιχορηγήσεων, εκμεταλλευόμενοι τους «αναπτυξιακούς» νόμους που έχουν φτιαχτεί για να μπουκώσουν με ζεστό κρατικό χρήμα τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Στις 15 Νοέμβρη του 2006 (επί κυβέρνησης ΝΔ), με απόφαση του υπουργού Ανάπτυξης (ΦΕΚ 1762, 5.12. 2006) η Τυποεκδοτική ΑΕ υπήχθη στις διατάξεις του «αναπτυξιακού» νόμου. Η κατηγορία της επένδυσης ήταν «εφοδιαστική αλυσίδα» και το ύψος της 1.098.560 ευρώ, εκ των οποίων τα 329.568 ευρώ ήταν κρατική επιχορήγηση (30% της επένδυσης). Με την επένδυση αυτή υποτίθεται ότι θα δημιουργούνταν πέντε (αριθμός 5) νέες θέσεις απασχόλησης!

Ενα μήνα αργότερα, στις 28 Δεκεμβρη του 2006, η επιχείρηση του Περισσού παίρνει νέο πακέτο, τριπλάσιου ύψους (ΦΕΚ 569, 20.4.2007). Υπάγεται πάλι στον «αναπτυξιακό

νόμο, για επένδυση που περιγράφεται ως «Αναβάθμιση της ποιότητας των παραγόμενων προϊόντων ή/και υπηρεσιών», ύψους 3.367.944 ευρώ, εκ των οποίων 1.010.383 ευρώ κρατική επιχορήγηση (30%). Νέες θέσεις εργασίας (κρατηθείτε) εφρτά (αριθμός 7)! Η δεύτερη αυτή επένδυση, το χοντρό πακέτο, ολοκληρώνεται τον Αύγουστο του 2009, όπως φαίνεται από τη σχετική υπουργική απόφαση (ΦΕΚ 1888, 4.9.2009). Το συνολικό ύψος της επένδυσης μειώνεται ελαφρά και η επιχορήγηση ορίζεται στο ποσό των 906.483 ευρώ, τα οποία και πήραν. Πόσες νέες θέσεις εργασίας δημιούργησαν; Καμία! Δεν αναφέρεται τίποτα στην απόφαση για την ολοκλήρωση της επένδυσης, όπως γίνεται με κάθε επένδυση που ολοκληρώνεται.

Επειδή είχαν ριζίει το βάρος στο μεγάλο πακέτο, είχαν παραμελήσει το μικρό, αλλά δεν το εγκατέλειψαν κιόλας. Στις 22.12.2009 (ΦΕΚ 2514), επί υπουργίας Κατσέλη, επεδίωξαν μια αναβολή, με τη μέθοδο της τροποποίησης της σύμβασης. Η υπουργός του ΠΑΣΟΚ υπέγραψε την εντελώς προσχηματική τροποποίηση της απόφασης. Τη χαρακτηρίζουμε προσχηματική, γιατί το μόνο που τροποποιείται είναι το ύψος της «επένδυσης», σε ασήμαντο βαθμό (αντί για 1.098.560 ευρώ έγινε 1.000.877 ευρώ). Δεν έχουμε παρακολουθήσει έκτοτε αν ολοκληρώθηκε και αυτή η επένδυση και αν πήραν το παραδάκι. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι, μόλις ολοκληρωθεί και αυτή η επένδυση, ο Περισσός θα έχει τσεπώσει μέσα σε μια τριετία-τετραετία 1.200.000 ευρώ, ποσό που δεν χρειάζεται να σημειώσουμε ότι δεν είναι καθόλου ευκαταφρόνητο. Κατά τα άλλα, ετοιμάζει τη... λαϊκή επανάσταση, για να... ανατρέψει τον καπιταλισμό.

Αναφέρει ακόμα η ανακοίνωση της ηγεσίας του Περισσού, ότι την περίοδο λειτουργίας της Τυποεκδοτικής «εντάθηκε η διαδικασία συγκέντρωσης και ίδρυσης νέων εκτυπωτικών μονάδων από μεγάλους εκδοτικούς οίκους, με αποτέλεσμα αρκετές επιχειρήσεις του κλάδου, ανάμεσά τους και η Τυποεκδοτική, να γίνονται περισσότερο ευάλωτες, στις νέες συνθήκες οξύνσης του ανταγωνισμού στον κλάδο των εκτυπώσεων». Αυτό, βέβαια, είναι τυπικό φαινόμενο του καπιταλισμού, αλλά αυτούς δεν τους παίρνει να παριστάνουν τις άπορες κορασίδες, γιατί πήραν μέρος στη διαδικασία συγκεντροποίησης του κεφαλαίου στον εκτυπωτικό κλάδο. Εμείς ξέρουμε τουλάχιστον μία μεγαλύτερη οικονομική επιχείρηση που αγόρασαν. Είναι η ΛΙΘΟΤΥΠ ΑΕ, στο Περιστέρι (όπου τυπωνόταν και η «Κόντρα» και μια σειρά άλλες εφημερίδες), επιχείρηση η οποία «έπεσε έξω» και την αγόρασε ο Περισσός κοψοχροנית. Όταν η συγκεκριμένη επιχείρηση πέρασε στα χέρια της Τυποεκδοτικής, χωρίς να έχουμε καμιά πληροφορία προηγουμένως για αλλα-

γή ιδιοκτησίας και νέα τιμολογιακή πολιτική, δυο μέρες πριν να τυπώσουμε ο υπεύθυνος της Τυποεκδοτικής μας έβαλε το μαχαίρι στο λαιμό, ανακρινόμενος μας ότι δέχεται να μας τυπώσει με μια τιμή υπερδιπλάσια απ' αυτή που τυπώναμε μέχρι τότε! Πράγμα που δεν θα τολμούσε ποτέ να κάνει σε μια φυλλάδα σαν το «Πρώτο Θέμα» ή άλλες που τυπώνει. Και βέβαια, φύγαμε (όχι μόνο εμείς, αλλά και πολλά ακόμη έντυπα από τα λεγόμενα «μικρά») και αναζητήσαμε άλλο τυπογραφείο, το οποίο συνέχισε να μας τυπώνει στην ίδια τιμή και όχι στην τιμή που ζητούσαν, καθαρά εκβιαστικά, οι αιογιόδύτες του Περισσού.

Αυτά ως προς το παρελθόν, για να μη νομίζει ο Περισσός ότι μπορεί να παραμυθιάζει τον κόσμο. Ως προς το παρόν, είναι προκλητικό να καμαρώνει ότι η εταιρία τους «δεν χρησιμοποίησε καμιά από τις αντεργατικές ρυθμίσεις, όπως είναι η εκ περιτροπής εργασία, η μείωση ωραρίου με μείωση αποδοχών, η υποχρεωτική άδεια άνευ αποδοχών, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, οι μειωμένες αποζημιώσεις με χρήση της προειδοποίησης κ.ά.». Έκαναν, μήπως, καμιά χάρη στους εργάτες; Και οι απολύσεις; Αυτό, άραγε, δεν είναι αντεργατικό μέτρο; Θυμίζουμε, απλά, τι έλεγε για τις απολύσεις η Παπαρήγα στο πρωινάδικο της NET, τη Δευτέρα 6 Σεπτεμβρη του 2010: «Είναι επιχείρηση που δρα μέσα σε συνθήκες καπιταλιστικής αγοράς και επομένως έχει όλες τις αντίστοιχες δυσκολίες. Σε όλες τις επιχειρήσεις του κλάδου γίνονται απολύσεις. Είμαστε στόχος μιας επίθεσης που μας παρουσιάζει ως μια κερδοφόρα επιχείρηση. Εμείς έχουμε μεγάλη συρρίκνωση των εργασιών μας. Εμείς παλεύουμε κατά του καπιταλισμού. Θα κλείσουν και μεγάλες επιχειρήσεις. Μας περιμένουν στη γωνία με επιθέσεις των τελευταίων χρόνων που αφορούν στην Τυποεκδοτική!». Πουθενά δεν ξεχωρίζει την Τυποεκδοτική από τις άλλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις του κλάδου. Και βέβαια, χρειάζεται μεγάλλος κυνισμός για να λες «όλοι απολύουν, απολύουμε κι εμείς». Και μεγάλο θράσος για να βγαίνεις σήμερα και να γράφεις ότι η Τυποεκδοτική «λειτουργούσε με κριτήριο τη διασφάλιση της απρόσκοπτης εκτύπωσης των εντύπων του ΚΚΕ προκειμένου να βοηθείται το λαϊκό κίνημα, να αναπτύσσεται η ταξική πάλη». Δηλαδή, οι εργάτες της Τυποεκδοτικής, που πληρώνονταν με τις συλλογικές συμβάσεις και καθόλου παραπάνω, δεν άφηναν υπεραξία; Το ότι αυτή την έπαιρνε ένα κόμμα και όχι ένας ιδιώτης καπιταλιστής αλλάζει το χαρακτήρα της επιχείρησης;

Ο Περισσός, ως επιχειρηματίας, πληρώνει το τίμημα της καπιταλιστικής κρίσης. Κηρύσσει πτώχευση και ζητά διακανονισμό με τους δανειστές του («κούρεμα») όσων τους χρωστάει, για να μπορέσει να κρατήσει σε λειτουργία τη μεγάλη επιχείρησή του και να εκμεταλλευτεί τη φάση της αναζωογόνησης του ελληνικού καπιταλισμού, όταν αυτή έρθει. Κάνει, δηλαδή, ό,τι κάνουν και οι άλλοι καπιταλιστές. Προκειμένου να υποστεί ακόμη πιο σκληρό πολιτικό πλήγμα δηλώνει ότι δεν ζητάει ρύθμιση των χρεών προς εργαζόμενους και ασφαλιστικά ταμεία, αλλά αυτό δεν αλλάζει σε τίποτα τα πράγματα.

Κραυγές κομματικού πατριωτισμού και πάλι από τον Περισσό: μας συκοφαντούν, μας πετάνε λάσπη, βρόμικος πόλεμος σε βάρος μας. Αφορμή η προσφυγή της Τυποεκδοτικής ΑΕ στο άρθρο 99 του πτωχευτικού κώδικα. Και βέβαια, αρπάζονται απ' όσα λέει ο Καρατζαφέρης και απ' όσα γράφει ο Κουρής, για να ενεργοποιήσουν τα ανακλαστικά του κομματικού ακροατήριου. Νομίζουν πως έτσι θα κρύψουν την αλήθεια. Είναι τόσο έντρομοι πολιτικά απ' αυτή την εξέλιξη που εξέδωσαν ακόμη και ανακοίνωση του ΠΓ του Περισσού, για να προσδώσουν κύρος στους ανυπόστατους ισχυρισμούς τους. Μια ανακοίνωση που θα σχολιάσουμε στη συνέχεια. Προηγούμενος, όμως, πρέπει να θέσουμε ένα απλό ερώτημα.

Αν είχαν τέσσερις, πέντε, έξι επιχειρήσεις, σαν τις δεκάδες που είχαν παλιότερα (μέχρι το 1990 που κατέρρευσε το στρατόπεδο του παλινορθωμένου καπιταλισμού και αναγκάστηκαν να τις κλείσουν), δεν θα τις οδηγούσαν όλες στο άρθρο 99, λόγω κρίσης, όπως συμβαίνει με τόσες άλλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις; Ποια θα ήταν η διαφορά τους από έναν οποιοδήποτε καπιταλιστικό όμιλο; Βλέπετε, τα πράγματα στη ρίζα τους είναι απλά. 'Η κάνεις καπιταλιστικές μπιζνες ή δεν κάνει. Αμα κάνει, παίζεις με τα όπλα του καπιταλισμού κι αυτό δεν αλλάζει όση «κομμουνιστική» φλυαρία κι αν επιστρατεύσεις. Ας επιστρέψουμε, όμως, στην ανακοίνωση του ΠΓ της Περισσός ΑΕ.

Αρχικά, αναφέρουν ότι η Τυποεκδοτική ιδρύθηκε και τυπώνει από το 1977 τα κομματικά έντυπα και ότι «στην προσπάθεια να μειώσει το λειτουργικό της κόστος, αναλάμβανε

7 χρόνια από το θάνατό του Μήτσος Πέτσας

Προχθές συμπληρώθηκαν εφρτά χρόνια από τις 2 Φλεβάρη του 2005, που έφυγε από κοντά μας αναπάντεχα ο σύντροφός μας Μήτσος Πέτσας, μόλις στα 49 του χρόνια. Ένας άνθρωπος γεμάτος ζωή, ένας πρωτοπόρος εργάτης που είχε πολλά ακόμη να δώσει στο κίνημα της κοινωνικής απελευθέρωσης, έχασε τη μάχη με το θάνατο, χωρίς να προλάβει να δώσει το παρών στους τόσο σημαντικούς σημερινούς αγώνες. Θα τον θυμόμαστε πάντα με αγάπη και σεβασμό.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Ξεκινάμε λίγο απότομα, αλλά μη ξεχάσουμε (μύξαι χάσουμε): Την Τρίτη κλείνει τέσσερα χρόνια στον χρυσοποικίλο θρόνο του ο θρησκευτικός άρχοντας Ιερώνυμος και την Τετάρτη επτά χρόνια ο πολιτειακός άρχοντας Κάρολος στον δικό του. Μη ξεγελαστείτε (μύξαι γελαστείτε) επίσης και νομίσαιτε ότι αυτή η ιστορία με τα δανειακά είναι νεότερη από το ελληνικό κράτος. Οχι, δα, το έχουν πει άλλωστε πλείστοι όσοι ελληνόγλωσσες ιστοριοδίφες, ότι η Ελλάδα προηγείται στα πάντα, ίσως ακόμα και αυτής καθαυτής της δημιουργίας

του σύμπαντος! (αλήθεια, μπας κι ο θεός είναι Έλληνας ωρέ παλικάρια; Γιατί δεν το φωνάζετε στον κόσμο, έστω και με τις τσιριχτές, χαριτωμένες και σέξι αγριοφωνάρες σας; Βγάλτε τρεις σχετικούς τόμους στην εκπληκτική τιμή των τριάντα ευρώ και φωτίστε το κακόμοιρο πόπολο, που διαβάζει και ακούει μόνο όσα διαδίδουν οι κομμουνιστές που έχουν πιάσει όλα τα πόστα και κυβερνάνε, όπως λέει και ο χερ Χεριχέρης). Τέλος πάντων, στις 9 Φεβράριου του 1824, υπογράφηκε στο Λονδίνο συμφωνητικό ανάμεσα σε Αγγλους κεφαλαίουχους και τους εκπροσώπους της ελληνικής κυβέρνησης Ορλάνδο και Λουριώτη, για τη σύναψη δανείου ύψους 800.000 λιρών

Δεν θα κλέψουμε το ψωμί των παραπολιτικών στηλών, αλλά δεν γίνεται να μη σημειώσουμε ότι δεν μπορέσαμε πριν λίγες μέρες να κοιμηθούμε (ναι, κοιμόμαστε τις μέρες για να μη βλέπουμε διάφορους από εκείνους που κοιμούνται τις νύχτες) από τη χαρά μας μετά την ανοιχτή στήριξη Λοβέρδου προς Βενιζέλο. Κατά το «ευελεξία» (ευελξία-ασφάλεια) της φράου Άνας, αυτοί οι δυο θα μπορούσαν πλέον να συνδέσουν το Λοβέλος. Love έλος κατά το ορθότερο, μιας και τέτοιοι οργανισμοί αγαπούν και τα έλη. Βουρκώσαμε στο βούρκο...

Κι αυτός ο δήμαρχος του κρασιού πάει και μαλώνει με τους ξενοδόχους της Χαλκιδικής! Τι αφορήτη πλήξη στη συμβασιλεύουσα! Εκτός από αυτόν, μια ζωή Βασιλάκης, Πανίκας, άντε κα'νας Ανθιμος και κυκλώματα. Μονοτονία... Α να. Σε μια σύνθεση τουρκικής και αγγλικής, kara-berries είναι τα μαύρα μούρα, εξ'ων και το γνωστό άσμα περί άσπρων-μαύρων μούρων και παλιο-χαμύρας...

Ομως δεν σας έχουμε μόνο μιζέρια και ειδήσεις γκρίνιας. Τα λαμπρά νέα ήλθαν να φουσκώσουν τα μικρά, σέξι στήθη της Κοκκινουσκουφίτσας από περηφάνια, τόσο όσο δεν τα έχουν φουσκώσει τα φιλετάκια πουλερικών της τελευταίας δεκαετίας! «Το ελληνικό μουζούκι και η ελληνική μουσική θα έχουν την τιμητική τους σε πλειάδα εκδηλώσεων, στο πλαίσιο της Ολυμπιάδας του Λονδίνου» λέει η συνταρακτική είδηση. Και συνεχίζει: «Πρέσβης του ελληνικού λαϊκού πενταγράμμου θα είναι η αρχήστρα "Η νέα γενιά της διασποράς", στην οποία συμμετέχουν μαθητές από τα σχολεία της ελληνικής και ελληνοκυπριακής παροικίας στη βρετανική πρωτεύουσα, υπό την καθοδήγηση του δασκάλου τους, Γιάννη Πολυκανδριώτη. Η "νέα γενιά της διασποράς" θα εμφανιστεί σε δεκαπέντε πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις, μία από τις οποίες είναι ο εορτασμός της εξηκοστής επετείου της Ελισάβετ στον βρετανικό θρόνο. Ο Γιάννης Πολυκανδριώτης έχει προσληφθεί από το υπουργείο Παιδείας της Κύπρου για να διδάξει το μουζούκι και την ελληνική λαϊκή μουσική στα σχολεία της ελληνικής και ελληνοκυπριακής κοινότητας της Γηραιάς Αλβιόνας». «Ο θεός σώζει τη βασίλισσα» (God save the queen) ανέκραξε η ταπεινός μου και προέβην εις μερικές παραλλαγές όπως «ο θεός Ozzy... τη βασίλισσα», «ο θεός όζει τη βασίλισσα» και «God shave the queen». Κι έπειτα σκέφτηκα (όπως έχουμε ξαναπεί, μου συμβαίνει κάποιες φορές χωρίς να έχει γίνει ακριβής διάγνωση των αιτιών αυτής της παρέκκλισης από τη νεοελληνική κανονικότητα που με ταλαιπωρεί) ότι τα ελληνικά... όργανα «πουλάνε» πάντα.

Πάσης φύσεως όργανα: Το ελληνικό μουζούκι θα ακουστεί πάλι σε όλη την υφήλιο. Οι έλληνες μπάσοι ακούγονται σε όλα τα διεθνή ειδησιογραφικά πρακτορεία μετά από κάθε διαδήλωση (ή και σε άσχετους χρόνους). Τα ελληνικά κυβερνητικά όργανα αποτελούν μόνιμη ψυχαγωγία της Ευρωλάνδης (αφού σκέφτονται να καταργήσουν τα κλαμπ και να τους στέλνουν όλους για εφημερίδες και βιντεάκια!). Ακόμα και τα ελληνικά όργανα του έρωτα θα γίνουν οσονούπω γνωστά, δι' εκείνου του «προσεχώς Ελληνίδες» που αναμένεται να αντικαταστήσει το «προσεχώς Βουλγάρες» στη χέρσα Βαλκανική χερσόνησο. Μεγα'είσαι κύριε!

«Τάξη επικρατεί στο Βερολίνο!». Ηλιθιοι δήμιοι! Η "τάξη" σας είναι χτισμένη πάνω στην άμμο. Η επανάσταση αύριο "θα υψώσει τη βροντερή φωνή της ως τους ουρανούς". Τρομαγμένοι δι' ακούστε το νικητήριο της σάλπισμα: – Ημουν, είμαι και θα είμαι! (Ρόζα Λούξεμπουργκ - «Τάξη επικρατεί στο Βερολίνο», Ιανουάριος 1919).

Κοκκινουσκουφίτσα

ΚΟΝΤΡΑ

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 12η συνεδρίαση Δευτέρα, 3-1-12

Με όλους –πλην δύο– τους μάρτυρες απόντες, η 12η συνεδρίαση του τρομοδικείου για την υπόθεση του ΕΑ ήταν συντομότερη (μια ώρα μαζί με το διάλειμμα) και παντελώς αδιάφορη.

Η μάρτυρας Βασιλική Λευκιμιάτη απεκάλυψε, χωρίς να το θέλει ή και να το αντιλαμβάνεται η ίδια, τη γελοιότητα της Αντιτρομοκρατικής (του περιβόητου Παπαθανασάκη και των επιτελών του), η οποία ψάχνοντας εναγωνίως μάρτυρες για να δημιουργήσει κλίμα σε βάρος των συλληφθέντων, δεν δίστασε να χρησιμοποιήσει ακόμη και ευφάνταστες κυρίες, τις οποίες πίεσε να προχωρήσουν σε «αναγνωρίσεις» από φωτογραφίες. Η κυρία αυτή κατέθεσε ότι την επισκέφτηκε στο σπίτι της η Αστυνομία, ρωτώντας αν είχε αντιληφθεί τίποτα το ύποπτο, επειδή στο κοντινό Αστυνομικό Τμήμα Καισαριανής είχε γίνει «μια τρομοκρατική ενέργεια». Θεώρησε, λοιπόν σκόπιμο να τους πει, ότι είχε δει ένα ασχημ «Χιουντάι» να έχει σταματήσει στη μέση του δρόμου, με αναμμένα τα αλάρμ, και τον οδηγό του, ένα νεαρό, να τηλεφωνεί από το καρτοτηλέφωνο, αδιαφορώντας για τα κορναρίσματα των άλλων οδηγών που τους είχε κλείσει το δρόμο.

Κι ενώ ήταν προφανές ότι το περιστάτικό αυτό κάθε άλλο παρά ύποπτο θα μπορούσε να είναι (δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί), την κουβαλούσαν στην Αντιτρομοκρατική και της έδειχναν φωτογραφίες, μέχρι που «αναγνώρισε» ότι ο Κορτέσης «θα μπορούσε να είναι», σε ποσοστό 50% (!), ο οδηγός του ασχημ «Χιουντάι»!

Και την έστειλαν για μάρτυρα στο δικαστήριο, για να πει ότι, τώρα που τον βλέπει από κοντά, είναι σίγουρη πως δεν ήταν ο Κορτέσης. Πριν το πει αυτό, ο πρόεδρος είχε φροντίσει με τις ερωτήσεις και τα σύντομα σχολία του ν' απαξιώσει πλήρως την ίδια την παρουσία αυτής της κυρίας ως μάρτυρα, δεδομένου ότι μάλλον δεν θα μπορούσε να έχει σχέση με επίθεση στο ΑΤ το συγκεκριμένο περιστάτικό που περιέγραψε. Κάποια στιγμή ρώτησε, για το τυπικό της υπόθεσης, τον Κορτέση αν τυχόν ήταν αυτός ο οδηγός του «Χιουντάι» που είχε κλείσει το δρόμο, προκαλώντας θυμωδία σε όλη την αίθουσα.

Ο μάρτυρας Αναστάσιος Μακρογιάννης, γιος της ιδιοκτήτριας του σπιτιού που κατοικούσαν οι Ν. Μαζιώτης και Π. Ρούππα, κατέθεσε ότι τη μονοκατοικία στα Καλύβια νοίκιασε η Π. Ρούππα στο όνομα Βασιλική Παρσκειοπούλου και ότι ο ίδιος είχε μια κανονική συνεργασία με τους ενοικιαστές, ει-

σπράττοντας το ενοίκιο μέσω τραπέζης και καναδυο φορές αυτοπροσώπως σε μετρητά. Σαρκαστικός ο Σπ. Φυτράκης, θέλοντας προφανώς να γελοιοποιήσει τις επιλογές μαρτύρων κατηγορίας, ρώτησε τον μάρτυρα αν είδε κανένα τανκς ή κανένα μπαζούκας στην αυλή ή αν άκουσε τίποτα κανονιστικούς από τυχόν δοκιμές που έκανε ο Μαζιώτης, εισπράττοντας φυσικά αρνητική απάντηση. Στη συνέχεια, τον ρώτησε αν έχει κανένα παράπονο από τους ενοικιαστές ή αν βρήκε ζημιές στο σπίτι και εισέπραξε και πάλι αρνητική απάντηση, για να σχολιάσει: «Τα υπόλοιπα είναι διαφορές με το κράτος, δεν αφορούν εσάς».

Ο πρόεδρος διέταξε τη βίαιη προσαγωγή των μαρτύρων που ήταν απόντες (πλην τριών που ήταν δικαιολογημένα απόντες), ενώ για την επόμενη συνεδρίαση κάλεσε και μια σειρά άλλους μάρτυρες, μεταξύ των οποίων ο πρώην υπουργός Γ. Βουλγαράκης και ο τώως πρόεδρος του Αρείου Πάγου Β. Κόκκινος. Εμείς νομίζουμε ότι δεν θα έρθουν, γιατί δεν είναι σε θέση ν' αντιμετωπίσουν αυτούς που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στον ΕΑ, οπότε μένει να δούμε αν ο πρόεδρος θα διατάξει τη βίαιη προσαγωγή τους.

Η δίκη διακόπηκε για τη Δευτέρα 6 Φεβράριου, στις 9 το πρωί.

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 6η συνεδρίαση Τετάρτη, 1.2.12

Για την Παρασκευή 3 Φεβράριου διακόπηκε η δίκη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς, προκειμένου ο εισαγγελέας της έδρας Ι. Λιακόπουλος να ετοιμάσει την πρότασή του επί των ενστάσεων και των αιτημάτων που κατέθεσαν οι συνήγοροι υπεράσπισης. Αν και ο εισαγγελέας επέμενε να διακοπεί η δίκη για την Τρίτη 7 Φεβράριου, ζητώντας να του δοθεί ο χρόνος να προετοιμαστεί, δεδομένου ότι ο συνήγορος υπεράσπισης αγόρευε επί τρεις ώρες, ο πρόεδρος Χ. Βруνιώτης ήταν ανένδοτος. Διέκοψε μάλιστα για μερικά λεπτά, μετά την επιμονή του εισαγγελέα, και όταν ξανάρχισε η συνεδρίαση ανακοίνωσε ότι το δικαστήριο διακόπτει για την Παρασκευή, μέρα που θα τοποθετηθεί ο εισαγγελέας, και μετά θα διακόψει για άλλη μέρα. Είπαμε, ο πρόεδρος «καίγεται» για μια fast track διαδικασία.

Χαρακτηριστική αυτής της βιασύνης είναι η απόφαση –με τη σύμφωνη γνώμη και του εισαγγελέα– να καταθέσουν υποχρεωτικά οι συνήγοροι όλες τις ενστάσεις και τις προτάσεις τους, να τοποθετηθεί συνολικά σ' αυτές ο εισαγγελέας και μετά ν' αποφασίσει το δικαστήριο για να μη χάνεται χρόνος! Είναι η πρώτη φορά που εφαρμόζεται αυτή η πρακτική σε δίκες σαν αυτή. Στις δίκες για τη 17 Νοέμβρη και τον ΕΛΑ οι ενστάσεις υποβάλλονταν η μία μετά την άλλη, συζητούνταν και το δικαστήριο αποφάσιζε σχετικά. Το ίδιο έγινε και στην εν εξελίξει δίκη για τον Επαναστατικό Αγώνα, γεγονός που εκθέτει ακόμα πιο πολύ το δικαστήριο του κ. Βруνιώτη.

Ο συνήγορος Φ. Ραγκούσης, υπερασπιστής των Χρ. Τσάκαλου, Μιχάλη και Γιώργου Νικολόπουλου, κατέθεσε τρεις ενστάσεις και δύο προτάσεις: – Ενσταση απόλυτης ακυρότητας στο ακροατήριο, που λαμβάνεται υπόψη και αυτεπάγγελτα (άρθρο 171 παρ.1 περ. δ ΚΠΔ). – Ενσταση Αναρμοδιότητας. – Ενσταση κακής σύνθεσης. – Αίτημα πύρσης πρακτικών με φωνοληψία. – Αίτημα για την κατάργηση του αστυνομικού μέτρου της λήψης και παρακράτησης ταυτοτήτων όσων προσέρχονται στη δίκη.

Με τις ενστάσεις συντάχθηκαν και οι άλλοι τρεις συνήγοροι: Ο Χ. Σύψας, δεύτερος συνήγορος των τριών κατηγορούμενων, και οι διορισμένοι συνήγοροι του Δ. Μπολάνου,

Ι. Καρανδρέα και Δ. Καρυώτης.

Μετά τους συνηγόρους, πήραν το λόγο οι Μ. Νικολόπουλος και Χ. Τσάκαλος.

Ο Μ. Νικολόπουλος ξεκίνησε την τοποθέτησή του αναφερόμενος στην αναρμοδιότητα του δικαστηρίου και στην αοριστία του κατηγορητήριου. Ούτε εσεις ούτε κανένα θεσμικό όργανο της εξουσίας είναι άξιο να κρίνει εμάς, είτε απευθυνόμενος στους δικαστές. Πολύ απλά, συνέχισε, δεν είστε άξιοι να κρίνετε πολιτικά τις επιλογές της αναρχικής επαναστατικής οργάνωσης ΣΠΦ, αλλά και οποιοδήποτε επαναστατημένο και πραγματικά ελεύθερο ανθρώπου. Δεν μπορείτε να μας κρίνετε, ό,τι δικαστήριο και να κάνετε, ό,τι προπαγάνδα και αν ασκήσετε από τα ΜΜΕ. Συνέχισε αναφερόμενος στις τρεις ενέργειες που περιλαμβάνονται στο κατηγορητήριο, για τις οποίες ανέλαβε την ευθύνη η ΣΠΦ και οι οποίες, σύμφωνα με το Μ. Νικολόπουλο, έστησαν για άλλη μια φορά στον τοίχο το πολιτικό σύστημα. Τρεις ενέργειες αναρχικής τρομοκρατίας, όπως είπα, που είχαν σκοπό να μεταφέρουν τον τρόπο μέσα στα σπίτια τους και έξω από τα υπουργεία. Τρεις ενέργειες που ανείδεαν για μια ακόμη φορά τις θέσεις της οργάνωσης και πρόταξαν την αναρχική επανάσταση.

Εμείς, είπε ο Μ. Νικολόπουλος, προφανώς συντασσόμαστε, στηρίζουμε, ταυτιζόμενοι με τις ενέργειες της οργάνωσης μας, όπως αυτές οι τρεις, για ν' αναφερθεί στη συνέχεια στο σχολιασμό των ενεργειών της οργάνωσης από τον εχθρό. Η αλήθεια είναι, συνέχισε, ότι το μόνο στοιχείο που έχετε για μας είναι η δική μας δήλωση ανάληψης ευθύνης για τη συμμετοχή μας στην οργάνωση. Τίποτ' άλλο. Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι. Η ανάληψη αυτή δεν έγινε ούτε γιατί εγκλωβιστήκαμε ποτέ σ' έναν ιστό στοιχείων ούτε γιατί πιστεύουμε ή θέλουμε να μπορούμε σε μια λογική ομοιογένεια στο κράτος για την επαναστατική δραστηριότητά μας, αλλά και ούτε γιατί πιστεύουμε ότι η αναρχική επαναστατική οργάνωση ΣΠΦ έχει τελειώσει κάπου εδώ. Είναι γιατί σαν αξιοπρεπείς επαναστάτες έχουμε την ευθύνη της υπεράσπισης του αγώνα μας και των προταγμάτων μας και εντός των τοίχων. Μια ιστορική αναγκαιότητα που δεν θέλει νικητές ή ηττημένους, αλλά αξιοπρεπείς και υποτακτικούς. Αν εμείς δεν αναλαβάνουμε την ευθύνη της συμμετοχής στην οργάνωσή μας, τι θα κάνατε; Απολύτως τίποτα. Εμείς, συνέχισε, δεν μπαίνουμε ποτέ στο δίπλο

αθωότητας ή ενοχής της αστικής νομιμότητας. Είμαστε άνομοι, ένοπλοι πολέμιοι του καθεστώτος. Απλώς τοποθετούμαστε σ' αυτά, γιατί μας αρέσει να φανερόνουμε τις πραγματικές τακτικές που έχει το κράτος για τους πολιτικούς του αντιπάλους.

Εκείσε την τοποθέτησή του αναφερόμενος στους ασφαλίτικους ισχυρισμούς, ότι δήθεν το σπίτι του Χαλανδρίου ήταν γιάφκα της οργάνωσης. Με στοιχεία απέδειξε, ότι αυτό δεν υπήρξε ποτέ γιάφκα της οργάνωσης (η οποία είχε πολλές γιάφκες, όπως είπα, καμία από τις οποίες δεν κατάφεραν να βρουν τα λαγωνικά της Αντιτρομοκρατικής). Προς επιβεβαίωση του ισχυρισμού του διάβασε απόσπασμα από τοποθέτηση του συντρόφου του Χ. Χατζημιχαλάκη.

Σύμφωνα με το κατηγορητήριο, είπε ο Χρ. Τσάκαλος, η ΣΠΦ είναι μια τρομοκρατική οργάνωση. Οι λέξεις δεν ήταν, δεν είναι και δεν θα γίνουν ποτέ ουδέτερες. Αποκτούν το νόημα που τους δίνει αυτός που τις χρησιμοποιεί. Εμείς δεν μιλάμε τη γλώσσα των δικαστών και των εισαγγελέων, αλλά τη γλώσσα εκείνων που δεν γονάτισαν ποτέ απέναντι στην εξουσία. Αλληλεγγύη, αξιοπρέπεια, ανάρτητο πόλης, αναρχία, αυτές είναι οι δικές μας λέξεις που εξαπολύουμε ως προβόλη απέναντι στο σύστημά σας. Είμαστε αναρχικοί αντάρτες πόλης και είμαστε περήφανοι που συμμετέχουμε στη ΣΠΦ, ενώ για σας είμαστε τρομοκράτες, γιατί η ψυχή σας είναι μια φοβισμένη σκιά που νιώθει ασφαλής μόνο πίσω από τους μπάτσους και μέσα στα βιβλία των νεκρών σας νόμων. Είμαστε τρομοκράτες ενάντια στα συμφέροντα και στην εξουσία σας.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε σε μια διαφορετική τρομοκρατία που πλανιέται πάνω απ' τις ζωές των περισσότερων ανθρώπων, την τρομοκρατία της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, στις οποίες αναφέρθηκε αναλυτικά, για να καταλήξει: οι τρομοκράτες είστε εσεις και η εξουσία. Αναφέρθηκε στην ένταση της καταστολής, τους τρομονόμους, τα έκτακτα στρατοδικεία, που τα χαρακτήρισε φόβο της εξουσίας. Γι' αυτό, κατέληξε, διορθώστε το κατηγορητήριό σας και συμπληρώστε στα έγγραφα σας ότι η ΣΠΦ είναι μια αναρχική τρομοκρατική οργάνωση κι όλοι εμείς που συμμετέχουμε σ' αυτή είμαστε περήφανοι που είμαστε μέλη της και η οργή μας είναι τσεκούρι πάνω από τα κεφάλια σας που όλο γυρίζει... γυρίζει... γυρίζει...

■ ΚΩΣΤΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΑΚΗΣ

Μια ζωή στην πρώτη γραμμή

Σήμερα, στις 8 το βράδυ, η «Κόντρα» οργανώνει πολιτικό μνημόσυνο στα πέντε χρόνια από το θάνατο του συντρόφου μας Κωστή Νικηφοράκη, ενός ξεχωριστού αγωνιστή που με τη δράση του και το παράδειγμα του άφησε ανεξίτηλο το στίγμα του, ιδιαίτερα στην ευρύτερη περιοχή των Χανίων.

Ο Κωστής Νικηφοράκης γεννήθηκε στις 20 Ιουλίου του 1950 σ' ένα χωριό της Κισσάμου και από μικρός έδειξε τον ασυμβίβαστο χαρακτήρα του. Στο τέλος των γυμνασιακών του σπουδών αποβλήθηκε απ' όλα τα σχολεία της χώρας ως «ανατρεπτικό στοιχείο». Χρειάστηκε η παρέμβαση ενός «τοπικού άρχοντα», στον οποίο προσέφυγε η οικογένειά του, για να πάρει το απολυτήριο.

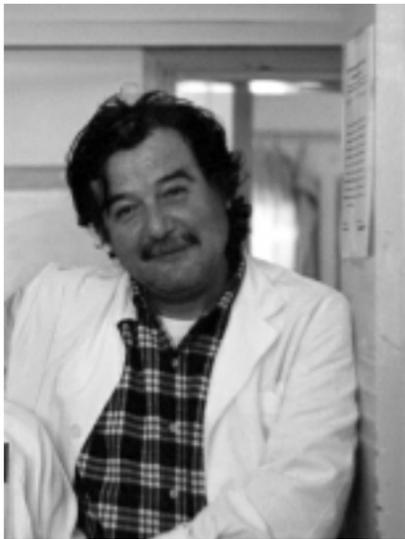
Εφυγε για την Ιταλία το 1968, για να σπουδάσει γιατρός. Από την πρώτη στιγμή εντάχθηκε στο αντιδικτατορικό κίνημα (αρχικά στο ΠΑΚ). Μέσα σ' αυτό το κίνημα, αλλά και στο επαναστατικό κίνημα που φούντωνε εκείνα τα χρόνια στην Ιταλία, σφυρηλάτησε την επαναστατική του συνείδηση. Ήταν από τους ιδρυτές της Ένωσης των Ελλήνων φοιτητών «Νίκος Μπελογιάννης». Πέρασε στο μαρξιστικό-λενινιστικό ρεύμα και το 1971 εντάχθηκε στο ΑΜΕΕ και την ΟΜΛΕ.

Ταυτόχρονα, συμμετείχε στο κίνημα της Αυτονομίας, που εκείνη την περίοδο γνώριζε μεγάλη άνθιση στην Ιταλία. Χαρακτήρας ασυμβίβαστος και έχοντας εγκλωπώσει τις ιδέες του προλεταριακού διεθνισμού, δεν περιορίζεται στην αντιδικτατορική δράση και στις συγκρούσεις με τους χαφιέδες της προεβείας, που του κόσπασαν την αφαίρεση του διαβατηρίου του, αλλά συμμετείχε ενεργά στο μεγάλο κίνημα που χαρακτηρίστηκε ως «θερμό ιταλικό φθινόπωρο», αναπτύσσοντας νόμιμη και κυρίως παράνομη δράση.

Οργώνει όλη τη χώρα, παίρνει μέρος σε επιχειρήσεις και συγκρούσεις με την Αστυνομία και τους ιταλούς φασίστες. Ζει από κοντά το βαρύ χειμώνα της κρατικής καταστολής στη διάρκεια των «μολυβένιων χρόνων» της Ιταλίας. Ζει τη διάσπαση του κινήματος, δένεται με το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, παρακολουθεί από κοντά τη στάση τους.

Διατήρησε τους δεσμούς του μέχρι και την ημέρα του θανάτου του.

Επέστρεψε στην Ελλάδα το 1978, έκανε το στρατιωτικό του και στη συνέχεια το αγροτικό του στον Πλάτανο Κισσάμου, όπου άφησε εποχή, γιατί δεν άφησε σπίτι για σπίτι που να μην επισκεφτεί. Ολοκλήρωσε την ειδικότητα της παθολογίας αρχικά στα Χανιά και μετά στην Αθήνα, στο Γενικό Κρατικό. Μάλιστα, ήταν από τους πρώτους γιατρούς εκείνα τα χρόνια που έκανε μετά ειδίκευση για 6 μήνες στη ΜΕΘ. Διορίστηκε στο νεοσύστατο ΕΣΥ το 1985 και υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη της ΟΕΝΓΕ (Ομοσπονδία Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας) και της ΠΕΓΕΣΥ (Παγκρήτια Ένωση Γιατρών ΕΣΥ), της οποίας διετέλεσε και πρόεδρος από το 1988. Αρχικά πρόεδρος και στη συνέχεια γενικός γραμματέας του Ιατρικού Συλλόγου Χανίων, από το 1987 μέχρι το θάνατό του. Πρόεδρος της Ένωσης Γιατρών ΕΣΥ Νομού Χανίων από την ίδρυσή της και συνεχώς. Διευθυντής τα τελευταία χρόνια της Α' Παθολογικής Κλινικής του Νοσοκομείου Χανίων. Δημοτικός σύμβουλος 1990-94 και νομαρχιακός 1998-2007 (στις δυο τελευταίες νομαρχιακές εκλογές, αυτός ο δηλωμένος ακροαριστερός, συνεργαζόμενος με το συνδυασμό του Γ. Κατσανεβάκη, εκλέχτηκε πρώτος σε σταυ-

ρούς νομαρχιακός σύμβουλος απ' όλους τους συνδυασμούς).

Όμως, η δράση του Κωστή Νικηφοράκη δεν καθοριζόταν από τις θεσμικές θέσεις στις οποίες εκλεγόταν. Αυτές τις ήθελε για να στηρίζει την εξωθεσμική και αντιθεσμική του δράση. Δεν έλειψε ποτέ από την πρώτη γραμμή του αγώνα. Όχι μόνο δεν έλειψε, αλλά ήταν αυτός που «τραβούσε» τους άλλους.

Από το 1986 πρωτοστατεί στους αγώνες για το κλείσιμο του Κουρουπιητού και οργανώνει τις επιτροπές κατοίκων για την προστασία του περιβάλλοντος στο Ακρωτήρι.

Το 1988 πηγαίνει στην Τουρκία μαζί με άλλους ακτιβιστές. Συλλαμβάνεται μαζί με τους Ν. Γιαννόπουλο, Γ. Κουβίδη και Ν. Μπελαβίλα, επειδή άνοιξαν πνανό αλληλεγγύης στο στρατοδικείο που δικάζονταν μέλη της Ντεβ Γιολ.

Αναπτύχθηκε τότε ένα πλατύ κίνημα αλληλεγγύης και το τουρκικό καθεστώς αναγκάστηκε να τους απελάσει στην Ελλάδα.

Το 1990 ίδρυσε το κέντρο υποστήριξης τοξικοεξαρτημένων στα γραφεία του Ιατρικού Συλλόγου Χανίων. Εκτοτε εξακολουθήθηκε να στηρίζει συστηματικά τους χρήστες, μαζί με μερικούς γιατρούς της κλινικής του.

Το 1990 πρωταγωνίστησε στην κινητοποίηση ενάντια στις ξένες βάσεις, που ξεκίνησε σαν μια συμβολική κίνηση 30 ανθρώπων και κατέληξε σ' ένα κίνημα με εξεγερτικά χαρακτηριστικά, που έβαλε φωτιά στη Νομαρχία και ανάγκασε τον Μητσotάκη να στείλει τα ΜΑΤ από την Αθήνα. Ο Κωστής ήταν από τους βασικούς κατηγορούμενους γι' αυτή την υπόθεση.

Το Σεπτέμβριο του 1992 μετέτρεψε σε διαδήλωση ενάντια στις αμερικανικές βάσεις την επίσκεψη του πατριάρχη στα Χανιά. Δικάστηκε στη δίκη των 28 αντιβασικών διαδηλωτών το Γενάρη-Φλεβάρη του 1994. Με ακούραστη συστηματική δουλειά και χάρη στο τεράστιο κύρος που ήδη διέθετε στο νομό, κατάφερε να εντάξει –πέρα από όλο το φάσμα της Αριστεράς– όλους τους φορείς στην Επιτροπή κατά των ξένων βάσεων και της εξάρτησης, την πενταετία 1990-95.

Το 1992 κατάφερε ν' αρπάξει κυριολεκτικά από τα χέρια της Εκκλησίας τα φιλόπρωτα συσσίτια του Αγίου Νικολάου της Σπλάντζιας στα Χανιά και τα μετέτρεψε σε «Κοινωνική Παρέμβαση – Συσσίτια Σπλάντζιας». Με το δικό του τρόπο επιβάλλει «φορολογία» στους «έχοντες» της πόλης, για να λειτουργήσουν τα συσσίτια και να μπορούν να προσφέρουν ένα πιάτο φαγητό κάθε μέρα και μια σακούλα με είδη πρώτης ανάγκης κάθε Σάββατο στις άπο-

ρες οικογένειες της περιοχής. Εκεί βρίσκουν καταφύγιο οι φτωχοί, οι εξαθλιωμένοι, οι καραβιές των μεταναστών και των προσφύγων που βγαίνουν στις παραλίες της περιοχής. Λειτουργεί ιατρείο και οδοντιατρείο κοινωνικής αλληλεγγύης, παιδική βιβλιοθήκη-στέκι για τα παιδιά της γειτονιάς. Οργανώνει μαθήματα ελληνικών για μεταναστές.

Το μαύρο καλοκαίρι του 2002, το καλοκαίρι της τρομοϋστερίας, ο Κωστής, έχοντας και την εμπειρία της Ιταλίας, ήταν από τους πρώτους που κινητοποιήθηκαν για την οργάνωση κινήματος αλληλεγγύης. Συμμετέχει σ' αυτό το κίνημα μέχρι και τη μέρα του θανάτου του. Κατέθεσε ως μάρτυρας υπεράσπισης στην πρώτη δίκη της 17Ν και κατήγγειλε το «έγκλημα του Ευαγγελισμού» κατά του Σάββα Ξηρού. Στο εφετείο δηλώθηκε ως μάρτυρας του Δ. Κουφοντίνα, αλλά η υπεράσπιση του ζήτησε να καταθέσει και πάλι για τα βασανιστήρια του Σάββα στον Ευαγγελισμό. Το έφερε βαρέως που αναγκάστηκε να καταθέσει και πάλι ως γιατρός και όχι ως επαναστάτης κομμουνιστής, αλλά είχε μάθει να βάζει το συλλογικό πάνω από το προσωπικό. Βρήκε, όμως, την ευκαιρία, κάποια στιγμή της κατάθεσής του, να στείλει το μήνυμά του: «Για μένα ο Κουφοντίνας είναι σύντροφος», είπε χαμογελώντας και άφησε κάγκελο τους δικαστές.

Την περίοδο αυτή, στη διάρκεια της πρώτης δίκης της 17Ν, «ανταμώνει» με την «Κόντρα». Τον εντυπωσιάζει η μαχητική της φιλολογία, το γεγονός ότι δεν περιορίζεται σε μισόλογα και μια γενικόλογη αλληλεγγύη, αλλά υπερασπίζεται απόλυτα το δικαίωμα στην ένοπλη επαναστατική αντίβια. Τον ενοχλούν αφάνταστα οι μεσοβέζικες στάσεις στο κίνημα αλληλεγγύης, του τύπου «είμαι αλληλέγγυος, αλλά διαφωνώ». Θεωρεί πως η σωστή στάση είναι αυτή που διατυπώνει η «Κόντρα»: Η ένοπλη επαναστατική αντίβια είναι πολιτικά και κοινωνικά νόμιμη – Οι διαφορές στην τακτική αφορούν τη συζήτηση μέσα στο κίνημα και όχι τη στάση ενώπιον των αστικών δικαστηρίων.

Η γνωριμία γίνεται συνεργασία και η συνεργασία ένταξη του στην «Κόντρα». Γιατί ο Κωστής δεν ήθελε να είναι «ελεύθερος σκοπευτής». Αναζητούσε πάντοτε πολιτική ένταξη, γιατί δεν ήθελε το τεράστιο κοινωνικό του έργο να εκληφθεί ως προσωπικό έργο ενός φωτισμένου γιατρού, αλλά ως επίμερους καθήκον ενός επαναστατικού κινήματος.

Δυστυχώς, αυτή η περίοδος, η τόσο δημιουργική και για τον Κωστή και για μας, δεν έμελλε να κρατήσει πολύ. Σκάρτα τέσσερα χρόνια. Ο καρκίνος τον χτύπησε στα 55 του χρόνια. Αντιμέτωπος την αρρώστια θαρραλέα, παρά τη μεγάλη του στενοχώρια για τον επερχόμενο θάνατο. Πάλεψε με την αρρώστια, χωρίς ποτέ να εγκαταλείψει τα πολιτικά και κοινωνικά του καθήκοντα. Αν και εξαντλημένος από τις συνεχείς θεραπείες στην Ιταλία και στην Ελλάδα, εξακολουθεί την πολύμορφη δράση του. Στο συνδικαλισμό, στην κοινωνική αλληλεγγύη, στην επαναστατική πολιτική. Στην πρώτη γραμμή μέχρι την τελευταία του μέρα.

«Εφυγε» στις 2 Φλεβάρη του 2007, αφού πρώτα φρόντισε να μας αποχαιρετίσει, αναγγέλλοντάς μας ψύχραιμα τον επερχόμενο θάνατό του και αφήνοντάς μας τις τελευταίες παραγγελίες του, που αφορούσαν διεκπεραίωση απλών, καθημερινών καθηκόντων, που γι' αυτόν είχαν πάντοτε ξεχωριστή σημασία.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

«Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει καλοκαίρι θα μυρίσει» λέει ο θυμόσφορος Λαός που έχει παροιμίες για τα πάντα (όχι όμως και για τα κολλά). Πάντως, όντως φαίνεται ότι φέτος θα φλεβίσει ο Φλεβάρης, αφού οι φλέβες μας νιώθουν το κρύο για τα καλά. Δεν πειράζει, αρκεί ο Οκτώβρης να οκτώ βρῖσει και να ρεφάρουμε...

Τα πράγματα στο χωροταξικό μόρφωμα που θέλει να πιστεύει ότι είναι συνέχεια του Βυζαντίου αλλά και της αρχαίας Ελλάδας και μοναδικός κληρονόμος κάθε έννοιας πολιτισμού, πάνε περίφημα. Δισεκατομμύρια δισεκατομμυρίων ω δισεκατομμύρια έχουν σκουπιστεί με τις πατροπαράδοτες μεθόδους της υφανταγής τις οποίες κατέχουν καλά οι κοτζαμπάσδες και οι τζουτζέδες που ζουν ανάμεσά μας και θέλουν να μας πείσουν ότι όλοι είμαστε ένα, όταν δεν προσπαθούν να δείξουν τη σκληρή αλήθεια (για κοφιοχέρηδες και ταξικούς αδιάβαστους, σαν τον προσφάτως αναδειχθέντα πολιτικά αδιάβαστο μα ταξικώς καλά τακτοποιημένο Νενέκο).

Δική μας δουλειά όμως είναι να κάνουμε ανάγωγες αναγωγές με τα παρά της λαϊκής μούσας προλεχθέντα και προφυτεμένα. Ψάχνοντας λοιπόν στους σκονισμένους τόμους (πότε θα τα αναρτήσετε στο διαδίκτυο και σε e-book, γ@μώ την πνευμονοκονιάσή μου;) της παράδοσης (τι delivery re;), βρήκαμε πάλι πολλά και ενδιαφέροντα. Παρακάμπτοντας τους Μάγιας και τους Ινκας που τους πήραν εργολαβία οι εσχολόγοι εσχολόγοι πολιτικοί τηλεβιβλιοπώλες, γράψαμε στα (αρχή δια μας) μεσαιωνικά και μη δημοσιεύματα του Νοστράδαμου, των Olympians και των Πελόμα Μπτοκίου και πήγαμε στη δροσερή βρύση της εσχάτως των βλακανίων. Και αντηγράφουμε:

Και να σου ο παπα-δήμιος στον κάμπο καβαλάρης στη λαμπερή του φορεσιά και φρεσκοκουρεμένος να βρίζει τις τσατσάρες του, να βρίζει τις τσατσάδες με γλεϊφει το μπαρμπέρικο, μαζί και τον μπαρμπέρη.

Για στάσου παπα-δήμιο και κάνε ένα τρισάγιο πες μας κανένα νόστιμο, δώσε και την ευχή σου να 'χουν δουλειά οι σύντροφοι που γράφουν τα ωραία γιατί –όπως γνωρίζετε και ας «αδιαφορείτε»– του κόσμου ο περιγέλος είστε (μην πω και άλλα...).

Είναι εκπληκτική η προ-φυτική (0% ζωικά λιπαρά) ικανότητα της λαϊκής μούσας! Εκπλήσσει επίσης η ακρίβεια στις προβλέψεις, πέρα από την ακρίβεια στην αγορά. Μιας μούσας που δεν καταπιάνεται μόνο με τους πεφωτισμένους (illuminati, οι λουμπινάτοι), αλλά και με τα τσιράκια. Από την αιχμηρή πένα της δεν γλιτώνουν ούτε οι μασκοφορεμένοι λύκοι που παριστάνουν τους αμνοούς ή τα αμνικά υγρά των βδελυρών τοκετών του μελλοντος. Χέρι-χέρι με την Ιστορία, γράφει:

Λέοντας, χαμαιλέοντας, πάπια ή σκέτη κότα; Όπως και να 'χει το γραφτό ένας είν' ο ηγέτης.

Ελάτε να παινέσουμε τούτο το παλικάρι όπου 'ταν βοδιμπιλντέρας (από το body building) και έχει πλάτες γι' άρματα, χέρια για το λιθάρι και στόμα γοργογύριστο που κάνει τις γαργάρες σαν τη τουρμπίνα του Μιράζ, κότα που κακαρίζει.

Τον έσπρωξαν, τον πήγαν όμως αυτός δεν πάει όλο θολώνει τα νερά, για πουθενά δεν είναι κι όμως δε σβήνει, είν' εκεί για να μας σπάει τα τέτοια.

Αν όμως αυτή είναι η φασιστολαϊκίζουσα πλευρά του νομίσματος (ένα είναι το νόμισμα: το ευρώ! Πέρα από εκεί η καταστροφή), υπάρχει και η άλλη. Η προοδευτική, η αριστερή, μοιχέ Shaw (αναφέρομαι στον γνωστό Ιρλανδό συγγραφέα και κρίμα που δεν ζει η Charlotte Payne-Townshend να δικαιολογήσει τη ρετσινιά που του προσάπτω). Εγγραψε λοιπόν και γι' αυτή η μούσα, στο πρόσωπο κάποιου Φώτη που –όπως φαίνεται σε άλλο ποίημά της– ερχόταν απ' το πουθενά και πήγαινε στο τίποτε:

Φώτη μ' σαν δεις τα ποσοστά ανήφορο να παίρνουν μη ζαλιστείς, μη καυχηθείς, σα διάνος μη φουσκώσεις γιατί εσύ 'σαι βουλευτής και χρόνια στο κουρμπέτι γνωρίζοντας πολύ καλά το πράμα πώς δουλεύει. Μα θα μου πεις «αν έχω 'γω άλλα μες στο μυαλό μου, όχι αυτά που φαίνονται αλλά αυτά που είναι;»

Τότε Φώτη μου Hesse μας, ναι, σαν τον Herman Hesse άσε τα κόλπα τα φτηνά, μολόγα την αλήθεια άπλωσε το χεράκι σου να πάρεις απ' την πίτα και αν σε πιάσει κόψιμο, χεστήκαμε ομοίως...

Μετά από τα παραπάνω, δεν μας πέφτει (ούτε μας σηκώνεται) λόγος... Και μετά την Lou Cash της προηγούμενης επιστολής, τη σημερινή υπογράφει ο ομόηχος...

Look ass

Οι θεοί του Ολύμπου ήταν 11...

Πριν δυο βδομάδες, είχαμε σχολιάσει την πολύ καλή ανακοίνωση των οργανωμένων οπαδών του Παναθηναϊκού, με την οποία η «Θύρα 13» δεσμευόταν ότι θα κάνει ό,τι είναι δυνατόν, για να μείνει στα χαρτιά το σχέδιο νόμου του Γερουλάνου, με το οποίο επαναφέρεται το «ιδιώνυμο» για όσους κατηγορούνται για θέματα αθλητικής βίας, με στόχο την διάλυση των οργανωμένων οπαδών και τη μετατροπή των συνδέσμων σε λέσχες φίλων, απόλυτα ελεγχόμενες από τις διοικήσεις των ομάδων. Τέτοιες ανακοινώσεις είναι καλοδεχούμενες, αφού δείχνουν ότι μια μερίδα οπαδών έχει καταλάβει ποιος είναι ο εχθρός και προς τα πού πρέπει να στραφεί η ενεργητικότητα και ο δυναμισμός των οργανωμένων οπαδών, όμως πρέπει να συνοδεύονται και από έμπρακτες «αποδείξεις». Είχαμε τονίσει ότι για να γίνουν πράξη οι δεσμεύσεις των οπαδών και να έχουν συνέπεια λόγων και έργων, θα πρέπει να απομονωθούν οι φασιστικές συμμορίες που δρουν σαν ιδιωτικοί στρατοί του εκάστοτε προέδρου και εξαντλούν τη δράση τους στο να σπάνε τα κεφάλια των νεολαίων από τις αντίπαλες ομάδες και να αντίψαλη «ιδέα» και το «μεγαλείο» της ομάδας να μπαίνουν πρώτα και πάνω από κάθε ταξική αναφορά.

Δυστυχώς, από τότε μέχρι σήμερα έγιναν ορισμένα γεγονότα που επιβεβαίωσαν τους φόβους μας. Οι μπάτσοι, αλλάζοντας τη μέχρι σήμερα τακτική τους, δεν άφησαν να συναντηθούν οι οργανωμένοι οπαδοί του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού στο σταθμό Ειρήνη και οι οπαδοί του Παναθηναϊκού και της ΑΕΚ στο λόφο του Στρέφη. Εκτός, όμως, από τα ραντεβού θανάτου, είχαμε και μια βομβιστική επίθεση εναντίον συνδέσμου του Παναθηναϊκού στην Πάτρα, από την οποία λόγω τύχης δεν είχαμε νεκρούς. Μέχρι σήμερα, οι μπάτσοι άφηναν τις αντίπαλες συμμορίες να λύσουν τις διαφορές τους και επενέβαιναν κατόπιν εορτής. Δε γνωρίζουμε τους λόγους για τους οποίους άλλαξε η τακτική τους, αφού οι πιθανοί λόγοι είναι αρκετοί, ούτε αν θα συνεχίσουν ν' αντιμετωπίζουν μ' αυτό τον τρόπο τα ραντεβού θανάτου ανάμεσα στους οργανωμένους οπαδούς. Αλλωστε, δεν είναι αυτό το «κεντρικό» σημείο που πρέπει να μας απασχολήσει. Αυτό που πρέπει να σχολιάσουμε είναι ότι πριν καλά-καλά στεγνώσει το με-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

λάτι της ανακοίνωσης της «Θύρας 13» εναντίον της κατασταλτικής λογικής του Γερουλάνου, οι οπαδοί του Παναθηναϊκού επιχειρήσαν δυο φορές να λύσουν τις διαφορές τους με αντίπαλους οπαδούς, δίνοντας μια καλή ευκαιρία στους μπάτσους ν' αρχίσουν τις πρόβες καταστολής, πριν ακόμη ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Ο στόχος μας δεν είναι ν' ακυρώσουμε τη σημασία της ανακοίνωσης που έβγαλαν οι οργανωμένοι οπαδοί του Παναθηναϊκού και δεν αμφιβάλουμε ότι αν η κυβέρνηση ψηφίσει και προσπαθήσει να εφαρμόσει τα σχέδια του Γερουλάνου, μπορεί να τους δούμε ν' αντιμετωπίζουν στα ίσια τους μπάτσους και να μην κάνουν πίσω. Μπορεί να δούμε ακόμη και τους οπαδούς διαφορετικών ομάδων να ενώνουν τις δυνάμεις τους και να την πέφτουν από κοινού στους μπάτσους.

Σχολιάζουμε, όμως, το γεγονός αυτό, για να δείξουμε τις αντιφάσεις και τη «θολούρα» που είχαν, έχουν και θα έχουν οι οργανωμένοι οπαδοί κάθε ομάδας (ό,τι ισχύει για τους πράσινους οπαδούς των άλλων ομάδων), μέχρι να καταφέρουν να βάλουν το ταξικό συμφέρον τους σαν παιδιά της εργατικής τάξης πάνω από το «μεγαλείο» και

την «ιδέα» της ομάδας που υποστηρίζουν. Πρέπει να καταλάβουν ότι τα ραντεβού θανάτου, που αποφασίζουν, δίνουν στην εκάστοτε κυβέρνηση το άλλοθι που χρειάζεται για να παρουσιάσει την καταστολή σαν αναγκαιότητα για να γλιτώσει ο αθλητισμός από τους χουλιγκάνους που τον καταστρέφουν. Ας σταματήσουν οι οργανωμένοι οπαδοί να βοηθούν επί της ουσίας τα σχέδια της κυβέρνησης και ας προσπαθήσουν να βρουν κώδικες επικοινωνίας με τους οπαδούς της αντίπαλης ομάδας, γιατί μόνο με αυτό τον τρόπο θα έχουν πιθανότητες ν' ακυρώσουν στην πράξη την καταστολή που θα επιχειρήσει η κυβέρνηση εναντίον τους.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Επειδή η γενικότερη πολιτικοοικονομική κατάσταση δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας και χαμογελάμε ολοένα και λιγότερο, η στήλη σήμερα αναμεταδίδει ένα ανέκδοτο που κυκλοφορεί στην Πιάτσα και έχει σχέση με τα αθλητικά δρώμενα. Δυο οπαδοί του ΠΑΟΚ συζητούν και ο ένας αφηγείται το όνειρο που είδε την προηγούμε-

νη νύχτα. «Καρντάση, είδα ένα φανταστικό όνειρο. Η ΠΑΟΚάρα έπαιζε στον τελικό του Champions League και οι θεοί του Ολύμπου πήραν τη θέση των παιχτών του ΠΑΟΚ και κερδίσαμε 11-0». Γελώντας, ο άλλος ΠΑΟΚτζής του απαντάει: «Δεν μας τα λες καλά, μεγάλε, γιατί οι θεοί του Ολύμπου ήταν δώδεκα», για να εισπράξει την αποστομωτική απάντηση: «Ποιος τον γαμάει ρε καρντάση τον Αρη!».

ΥΓ2: Η ειδηση του θανάτου τουλάχιστον εβδομήντα τριών ανθρώπων, μετά τη λήξη ποδοσφαιρικού αγώνα στο Πορτ Σάιντ της Αιγύπτου, εξαιτίας σοβαρών επεισοδίων, ανάμεσα στους οπαδούς της Αλ Μασρί και τους μπάτσους, κάνει το γύρο του κόσμου και σοκάρει. Οι μπάτσοι προσπάθησαν να απομακρύνουν τους δεκάδες οπαδούς της Αλ Μασρί, που μπήκαν στο γήπεδο και επιτέθηκαν αρχικά στους παίκτες της αντίπαλης ομάδας και στη συνέχεια στους αντίπαλους οπαδούς. Ακολούθησαν συγκρούσεις σώμα με σώμα οπαδών και μπάτσων, ο αγωνιστικός χώρος μετατράπηκε σε αρένα και η κατάσταση βγήκε εκτός ελέγχου, ενώ στις κερκίδες επικράτησε πανικός και ποδοπατούνταν αυτοί που προσπαθούσαν να φύγουν. Μετά από αρκετή ώρα, οι παίκτες και οι οπαδοί της Αλ Αχλί φυγαδεύτηκαν με στρατιωτικά ελικόπτερα που προσγειώθηκαν στον αγωνιστικό χώρο, αφού εκτός του γηπέδου βρίσκονταν εκατοντάδες οπαδοί της γηπεδούχου ομάδας. Την ίδια χρονική περίοδο, στο Κάιρο, ο αγώνας Ζάμαλεκ - Ισραήλ διακόπηκε στο ημίχρονο, αφού η αστυνομία φοβήθηκε επέκταση των επεισοδίων που ξεκίνησαν οι οπαδοί της γηπεδούχου βάζοντας φωτιά στην εξέδρα. Τα δυο αυτά περιστατικά ανάγκασαν την αιγυπτιακή κυβέρνηση σε έκτακτη συνεδρίαση, προκειμένου ν' αποφευχθεί η εξάπλωση των επεισοδίων και εκτός των γηπέδων, εξαιτίας της άθλιας κατάστασης που ζει ο αιγυπτιακός λαός.

■ ΡΟΜΑΝ ΠΟΛΑΝΣΚΙ

Ο θεός της σφαγής

Βασισμένη στο ομώνυμο θεατρικό έργο της Γιασμίνα Ρεζά, η ταινία παρουσιάζει τη συνάντηση δύο ζευγαριών γονέων, των οποίων οι μικροί γιοι είχαν μια άγρια φιλονικία. Και ενώ στην αρχή τα πράγματα πήγαιναν αρκετά καλά, σιγά σιγά οι γονείς αφιούνται τα (διαφορετικά για τον καθένα) προσώπια τους και οδηγούνται σε μια καταστροφή.

Ο Πολάνσκι κατάφερε να δομήσει τέσσερις χαρακτηριστικά σύμβολα με εξαιρετική μαεστρία. Ετσι, στο ένα ζευγάρι έχουμε την «politically correct» γυναίκα, που ασχολείται με τις τέχνες και την παγκόσμια ιστορία, και τον άντρα της, ένα μικρέμπορο που την ανέχεται γιατί τον έχει τρομοκρατήσει και προσπαθεί να δίνει συμβιβαστικές λύσεις. Στο άλλο ζευγάρι, η γυναίκα που δεν νιώθει επαρκής ως μάνα και προσπαθεί να το παίξει «σωστή» και να κρατά ισορροπίες και ο άντρας της, μεγαλοδικηγόρος που συνεχώς μιλά στο κινητό του και διακρίνεται για την κυνικότητά του. Τα

πράγματα, όμως, κάποια στιγμή ξεφεύγουν από τα όρια και πια δεν υπάρχουν περιθώρια για προσώπια και πολιτισμένες συμπεριφορές.

Ο Πολάνσκι σατιρίζει τη συμπεριφορά των γονέων που ενώ έχουν να αντιμετωπίσουν ένα σχετικά απλό ζήτημα -τον τσακωμό των παιδιών τους- τελικά δημιουργούν ένα νέο, μεγαλύτερο διαστάσεων. Σατιρίζει επίσης την υποκρισία που υπάρχει στις σχέσεις. Στις σχέσεις των γονιών με τους άλλους γονείς, των γονιών μεταξύ τους, των γονιών με τα παιδιά τους και πάνω από όλα των γονιών με τους ίδιους τους εαυτούς τους.

Χαρακτηριστικό στην ταινία, το γεγονός ότι εκτυλίσσεται σε πραγματικό χρόνο. Σύμφωνα με τον σκηνοθέτη, αυτό δημιουργεί μια εγγύτητα ανάμεσα στους θεατές και στους ήρωες. Φυσικά, όπως και σε άλλες ταινίες του Πολάνσκι, το χιούμορ, ένα ιδιαίτερο και λεπτό χιούμορ, κάνει έντονη την παρουσία του. Ο Πολάνσκι, επίσης, έχει δώσει πολύ μεγάλη σημασία στις λεπτομέρειες, που στη συγκεκριμένη ταινία παίζουν σημαντικό ρόλο, καθώς έτσι μπορούμε να κατανοούμε καλύτερα τους ήρωες και όσα συμβαίνουν.

■ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΣΙΤΟΣ

Αδικος κόσμος

Ο Φίλιππος Τσίτος έγινε ευρέως γνωστός από την προηγούμενη ταινία του «Ακαδημία Πλάτωνος», που είχε βραβευτεί σε διάφορα φεστιβάλ. Βραβευμένη και αυτή η ταινία του, με πρωταγωνιστές καλούς ηθοποιούς (Αντώνης Καφετζόπουλος, Θεοδώρα Τζήμου, Χρήστος Στέργιου, Σοφία Σεϊρή), που έχουν δώσει στην ταινία πολύ καλές ερμηνείες.

Κεντρικός ήρωας στη νέα ταινία του Τσίτου είναι ο Σωτήρης, ανακριτής της Αστυνομίας, ο οποίος μια μέρα, κινούμενος από τα υπαρξιακά του προβλήματα, αποφασί-

Η σύσκεψη των επιφανών ΑΕΚτζήδων για να βρεθεί λύση στο οικονομικό αδιέξοδο που απειλεί την ομάδα, αν και δίνει ελπίδες στον κόσμο της ΑΕΚ ότι τελικά θα βρεθεί λύση και θα σταματήσει η ομάδα να βρίσκεται μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, δεν έβγαλε τη «μεγάλη ειδηση», αφού οι συμμετέχοντες δεν συμφώνησαν σε κάτι το χειροπιαστό. Η συνύπαρξη, όμως, στον ίδιο χώρο του «φυσικού» ηγέτη της Ορίγινάλ Δημήτρη Χατζηρήσου με τον πρώην πρόεδρο της ΠΑΕ ΑΕΚ Ντέμη Νικολαΐδη (είχε πολύ χιούμορ ή παντελή άγνοια για τα «οικογενειακά» της ΑΕΚ αυτός που τους έβαλε να καθίσουν δίπλα-δίπλα) και τον πρώην προπονητή Ντούσαν Μπάγιεβιτς αποτελεί μια ηχηρή ειδηση. Όλοι οι παρευρισκόμενοι δήλωσαν έτοιμοι να «συνυπογράψουν» μια άτυπη «εκεχειρία» για το καλό της ομάδας, όμως πολύ δύσκολα θα ξεχάσουν τις διαφορές τους. Το ξινισμένο ύφος του Ντέμη πλάι στον Χατζηρήσου τα λέει όλα.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Γκαλλοτισμοί...

Βλέποντας ανήμποροι πως είμαστε, νόμους ενάντιά μας χαλκεύετε./ Δε σκύβουμε όμως άλλο το κεφάλι γιατί μας πρέπει η λευτεριά./ Βλέποντας πως γευόμαστε την πείνα, δεν την μπορούμε άλλο την κλειδιά./ Μακριά από τους φούρνους μας κρατάτε./ άσπρο ψωμί η πείνα μας ζητά./ Βλέποντας να υψώνετε παλάτια και στέγη πουθενά για μας/ Απόφαση να γίνουνε δικά μας, οι τρώγλες περίσσειφιν για μας./ Βλέποντας να περισσεύει το κάρβουνο, χωρίς φωτιά παγώνουμε εμείς./ Απόφαση το κάνουμε δικό μας, να ζεσταθεί το κόκαλό μας./ Βλέποντας πως καθόλου δεν μπορείτε να δώστε μεροδούλι ανθρωπιές/ θα κάνουμε δικά μας τα εργοστάσια, είναι αρκετό αυτό για μας./ Ξέροντας ότι στρέφετε ενάντιά μας τα φονικά σας όπλα, τα κανόνια/ χίλιες φορές ο θάνατος απ' τη μιζέρια την αιώνια./ Βλέποντας πως η κυβέρνηση αυτή, τα όσα μας τάζει δεν τηρεί/ απόφαση να χτίσουμε καλή ζωή, που εμείς θα κυβερνάμε./ Κι αφού η μόνη γλώσσα που ακούτε είναι η φωνή των κανονιών μας/ τότε εμείς γυρνάμε καταπάνω σας των πυροβόλων μας την μπούκα.

Δεν πειράζει. Θα σου βάλω και συλλογική κουζίνα να γλιστράει (το αγγούρι...)

♦ Τη σεξουαλική σχέση του «Ελληνα» με το ιδιόκτητο (εφόσον μπορεί να αντέξει τα ζόρια των εξόδων) αυτοκίνητο «ανακαλύπτει» ο κ. Στ. Κασιμάτης (Καθημερινή, 22-1-12). Εντάξει – αφού απαξιοί να ομιλήσει για την οικονομική πλευρά το... ρίχνει στο ...ματε γιατί χανόμαστε (όμως, φευ, δεν πρόσεξε άραγε εκείνο το παλιό τραγούδι των Queen «I'm in love with my car»);

♦ Έρευνα για τα θύματα της δικτατορίας του Φράνκο; Ο πέλεκυς της αστικής «δικαιοσύνης» (στην Ισπανία) πέφτει επί κεφαλών...

♦ Οχι απολύσεις αλλά «μείωση του αριθμού των εργαζομένων» έκανε η Υπτοεκδοτική (όταν προσπαθούν να κρυφτούν πίσω από τις λέξεις – αλλά κρύβεται ο ιπποπόταμος πίσω από την τσουκνίδα);

♦ Το 1.300.000 ευρώ στον Περισό (κρατική επιχορήγηση κόμματος) είναι «βρώμικη προπαγάνδα»;

♦ Λίγο ακόμα και... βγάζει κυβέρνηση ο Κουβέλης (να πάρει κι ένα υπουργείο ο Ψαριανός...);

♦ «Η σκλαβιά, στην οποία η αστική τάξη κρατάει δεμένο το προλεταριάτο, πουθενά αλλού

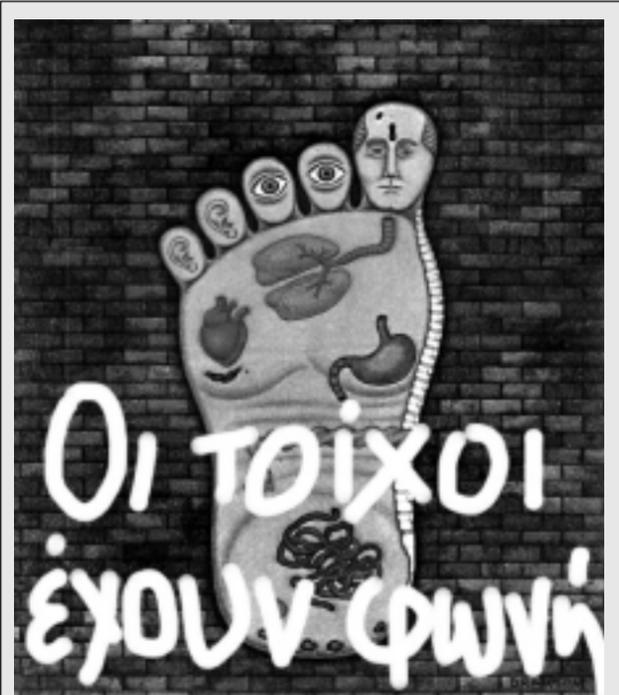

Αφήστε, λοιπόν, τα κόλπα, κύριοι της Περισοίς ΑΕ (στην κυριολεξία). Απλά, καταπατήστε και τέρμα.

δε φαίνεται τόσο καθαρά, όσο στο εργοστασιακό σύστημα. Εδώ σταματάει νομικά και ουσιαστικά κάθε ελευθερία. Ο εργάτης είναι υποχρεωμένος να βρίσκεται στο εργοστάσιο το πρωί στις 5.30. Αν φτάσει λίγα λεπτά αργότερα τιμωρείται, κι αν φτάσει 10 λεπτά της ώρας αργότερα δεν τον αφήνουν καθόλου να μπει μέσα ως που να τελειώσει η ώρα του κολατσιού και χάνει το ένα τέταρτο του μεροκάματου. Είναι υποχρεωμένος να τρώει, να πίνει και να κοιμάται κατ' επιταγήν... Το τυραννικό κουδούνι τον καλεί από το κρεβάτι, από το κολατσιό κι από το μεσημεριανό φαγητό. Και τι γίνεται μέσα στο ίδιο το εργοστάσιο; Εδώ ο εργοστασιαρχής είναι απόλυτος νομοθέτης. Εκδίδει κανονισμούς του εργοστασίου, όπως του γουστάρει. Τροπο-

ποιεί τον κώδικά του ή κάνει προσθήκες σ' αυτόν, όπως του καπνίσει. Κι αν ακόμα συμπεριλάβει στον κώδικά του και τις πιο μεγάλες παλαβομάρες, τα δικαστήρια λένε στους εργάτες: "Μια και δεχτήκαμε εκουσίως το συμβόλαιο αυτό, είστε υποχρεωμένοι τώρα να το εφαρμόσετε... Οι εργάτες αυτοί είναι καταδικασμένοι να ζουν κάτω από την απειλή του πνευματικού και σωματικού μαστιγιού από το ένατο έτος της ηλικίας τους και ως το θάνατό τους". Το τι "λένε τα δικαστήρια", θα το διαλευκάνω με δύο παραδείγματα. Η μια περίπτωση διαδραματίστηκε στο Σέφηνλντ, στα τέλη του 1866. Εκεί, ένας εργάτης είχε μισθωθεί για δύο χρόνια σ' ένα εργοστάσιο μετάλλου. Υστερα από έναν καυγά με τον εργοστασιαρχή έφυγε από το εργο-

στάσιο και δήλωσε ότι σε καμιά περίπτωση δεν θεί να δουλέψει σε αυτόν τον εργοστασιαρχή. Ο εργάτης αυτός μνημόνευε για αθέτηση του συμβολαίου και καταδικάστηκε σε δυο μήνες φυλακή. (Αν το συμβόλαιο το αθετήσει ο εργοστασιαρχής μπορεί να εναχθεί μόνο civiliter – με βάση το αστικό δίκαιο – και διακινδυνεύει το πολύ-πολύ να τιμωρηθεί μ' ένα πρόστιμο). Αφού ο εργάτης έκατσε τους δυο μήνες στη φυλακή, ο ίδιος εργοστασιαρχής τον καλεί με βάση το παλιό συμβόλαιο να επιστρέψει στο εργοστάσιο. Ο εργάτης απαντάει: "Οχι". Την αθέτηση του συμβολαίου την έχει πια πληρώσει με φυλακή. Ο εργοστασιαρχής τον ξαναεπανάγει, το δικαστήριο τον καταδικάζει ξανά, παρά το γεγονός ότι ένας από τους δικαστές, ο μίστερ Ση, χαρακτήρισε ανοικτά σαν τερατούργημα δικαστικό την περίπτωση αυτή ότι δηλ. ένας άνθρωπος μπορεί να τιμωρείται περιοδικά σ' όλη τη ζωή για το ίδιο και το αυτό παράπτωμα ή έγκλημα». (Το Κεφάλαιο – Η παραγωγή της σχετικής υπεραξίας: Οι μηχανές και η μεγάλη βιομηχανία). Βασίλης

♦ Θα έρθουν για χαράτσια, θα έρθουν για εισφορές, το μόνο που θα πάρουν, σφαλιάρες & κλωτσιές (στένσιλ)

Οραία η εκ του προχείρου στιχουργική, αλλά το περιοχόμενο εκφράζει ευχολόγιο μάλλον παρά πραγματικότητα. Διότι και για χαράτσια έρχονται και για εισφορές, αλλά δεν εισπράττουν σφαλιάρες και κλωτσιές. Και δεν εισπράττουν γιατί λείπει το μείζον. Λείπει η οργάνωση και δη η πολιτική οργάνωση. Για την οποία ο καλλιτέχνης του τοίχου μάλλον δεν προβληματίζεται. Του αρκούν οι ηχηρές λέξεις («σφαλιάρες και κλωτσιές»). Αυτοί που κινούνται πέραν της απάθειας και της υποταγής, που μπαίνουν στον κόπο να φτιάξουν ένα στένσιλ και να γράψουν μ' αυτό πολιτικά μηνύματα στους τοίχους, θα έπρεπε πρώτοι να βγουν από το φαύλο κύκλο των εκκλήσεων στον αγωνιστικό αυθορμητισμό και να στρατευθούν στην υπόθεση της οργάνωσης αυτού του αυθορμητισμού, ώστε να πάψει να είναι τέτοιος και να μετατραπεί σε αγώνα μιας τάξης ενάντια σε μια άλλη τάξη.

♦ Κοινωνία υπό κατασκευή – Λόγια και εικόνες για την ελληνική κρίση – Κύκλος συζητήσεων στο FLORAL – Εναλλακτικές προτάσεις εξόδου από την κρίση – Παρουσίαση προτάσεων αναφορικά με την μακρο-οικονομική πολιτική και παραγωγική ανασυγκρότηση (βιομηχανία, διατροφική και ενεργειακή επάρκεια, κιά) – Μιλούν: Γιάννης Τόλιος (Διδάκτωρ Οικονομικών Επιστημών), Γιώργος Παυλόπουλος (οικονομολόγος), Δημήτρης Καζάκης (οικονομολόγος) – Συνδιοργάνωση Επιτροπή Λογιστικού Ελέγχου επί του ελληνικού δημόσιου χρέους – Υποστήριξη The Press Project – Χορηγοί επικοινωνίας For Free, Omnia TV, KOK-KINO 105,5 (αφίσα)

Όλος ο καλός κόσμος μαζεμένος. Και με δημοκρατική κατανομή: ΣΥΝ, ΝΑΡ, Καζάκης (έχει φτιάξει κι αυτός το ΕΠΑΝ, όταν έφυγε από τη «Σπίθα» του Μήκου). Αν βγάλεις από τη μέση τα λογοτεχνικά και ολίγον σουρεαλιστικά της εισαγωγής, τι μένει; Ο τίτλος της εκδήλωσης, φυσικά: «Εναλλακτικές προτάσεις εξόδου από την κρίση – Παρουσίαση προτάσεων αναφορικά με την μακρο-οικονομική πολιτική και παραγωγική ανασυγκρότηση (βιομηχανία, διατροφική και ενεργειακή επάρκεια, κιά)». Όταν μιλάμε για εναλλακτική πρόταση, αναφερόμαστε φυσικά σε πρόταση ισόκυρη αυτής που ήδη εφαρμόζεται. Εν προκειμένω, μιλάμε για εναλλακτική πρόταση εξόδου από την κρίση, χωρίς ν' αμφισβητήσουμε τον τρόπο παραγωγής και τις παραγωγικές του σχέσεις, δηλαδή τον καπιταλισμό. Γιατί μια πρόταση που βγαίνει έξω από τα όρια του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής παύει να είναι εναλλακτική, γίνεται αντιθετική, ανατρεπτική, επαναστατική. Εναλλακτική πρόταση εξόδου από ποια κρίση; Από την κρίση του καπιταλισμού ή από την κρίση χρέους; Δεν το διευκρινίζουν οι διοργανωτές της εκδήλωσης, αλλά δεν έχει και καμιά ιδιαίτερη σημασία. Γιατί στον ελληνικό καπιταλισμό η κρίση του συστήματος με την κρίση χρέους σχεδόν ταυτίζονται. Από καταβολής ελληνικού κράτους η κρίση χρέους είναι παρούσα, γιατί ο κρατικός δανεισμός αποτελούσε εργαλείο αποκόμισης υπερεκέρδων από το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο και τη ντόπια πλουτοκρατία. Και κάθε φορά που φουντώνει η κρίση, συνοδεύεται και από κρίση χρέους. Και μόνο, λοιπόν, που οι κύριοι αυτοί μιλούν για εναλλακτικές προτάσεις εξόδου από την κρίση, αυτοτοποθετούνται στους απολογητές του καπιταλισμού.

ζει να αποδίδει δικαιοσύνη, με αποτέλεσμα να κάνει ένα φόνο. Η μόνη αυτόπτης μάρτυρας στο περιστατικό είναι η Δώρα, η οποία έχει να αντιμετωπίσει πολλά προβλήματα. Μέσα σ' όλ' αυτά, τελικά οι δυο τους ερωτεύονται. Η ταινία του Τσίτου στον πυρήνα της θέτει τα υπαρξιακά προβλήματα των πρωταγωνιστών της. Μπορεί σ' έναν άδικο κόσμο να αποδοθεί τελικά δικαιοσύνη; Και ο έρωτας τι θέ-

ση έχει σ' αυτόν; Σ' έναν κόσμο άγριο, που ο καθένας προσπαθεί να πιαστεί από σπουδήποτε προκειμένου να εξασφαλίσει μια αξιοπρεπή επιβίωση, ο τρόπος που τίθενται στην ταινία αυτά τα περίπλοκα ερωτήματα είναι αφελής και ανεπαρκής. Αυτό φαίνεται και όταν προσπαθήσει κανείς, μέσα από τους ήρωες και τις καταστάσεις που αντιμετωπίζουν, να ορίσει τι είναι δίκαιο και τι άδικο τελικά. Όταν τέτοιες έννοιες αντιμετωπίζονται μόνο ως υπαρξιακές αναζητήσεις μεμονωμένων ανθρώπων (και μάλιστα ενός ασφαλή με υπαρξιακές αγωνίες!), χωρίς να διασυνδέονται σε βάθος με τις κοινωνικές συνθήκες μέσα στις οποίες αυτοί δρουν, αλλά και τη λειτουργία του συστήματος, όταν κάποιος έχει θεσμικό ρόλο και μάλιστα στον κατασταλτικό μηχανισμό, τότε η προσέγγισή τους δεν μπορεί παρά να οδηγήσει σ' έναν αποπροσανατολισμό διά της τέχνης.

Ελένη Π.

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση

Η εξόρμηση παρατείνεται για ένα μήνα

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 - Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Γιατί ο Περισσός επιτίθεται στην «Κόντρα»;

Όταν ο ακροδεξιός μητροπολίτης Πειραιά στέλνει επιστολή στην Παπαρήγα και της ζητά να συνεργαστούν επειδή έχουν ταυτόσημες θέσεις για τα ναρκωτικά και κάποιιο πολιτικό αντίπαλο του Περισσού κάνουν σπέκουλα μ' αυτό, ταυτίζοντας το συγκεκριμένο κόμμα με το ακροδεξιό παπαδαριό, ξεσηκώνονται και οι πέτρες από τα ντουβάρια του «σπιτιού του λαού». «Προβοκάτσια» κραυγάζουν σε όλους τους τόνους και κατά βάση έχουν δίκιο. Γιατί αυτού του είδους η τακτική θυμίζει το γνωστό ανέκδοτο της τυπικής λογικής: ο χωροφυλάκας είναι όργανο, το μπουζούκι είναι όργανο, άρα ο χωροφυλάκας είναι μπουζούκι.

Την ίδια τακτική, όμως, χρησιμοποιεί και ο Περισσός, προκειμένου να χτυπήσει τους δικούς του πολιτικούς αντιπάλους. Ειδικά αυτούς που του ασκούν πολεμική από τ' αριστερά, από ταξικές επαναστατικές θέσεις. Όταν οι νεοναζί της «Χρυσής Αυγής» κλέβουν κάποια αποσπάσματα από αρθρογραφία της «Κόντρας» και τα ανακατεύουν με τον φασιστικό οχετό τους, εφαρμόζοντας τη γνωστή προβοκατόρικη τακτική του «εθνικοσοσιαλισμού», ο Περισσός ταυτίζει την «Κόντρα» με τη... «Χρυσή Αυγή».

Φωνάζει ο κλέφτης...

Δεν είναι καινούργια αυτή η τακτική του Περισσού. Τα πρώτα χρόνια μετά τη μεταπολίτευση, ήταν αυτό το κόμμα που λανσάρισε τη θεωρία του «αριστεροχουντισμού», για

να λασπώσει την κριτική που δεχόταν από το αρκετά ισχυρό τότε αντιρεβιζιονιστικό κίνημα. Όσες κινητοποιήσεις εργαζόμενων ή νέων συγκρούστηκαν στο δρόμο με την αστυνομία, βαφτίστηκαν «έργο προβοκατόρων» και «χουντικών σταγονιδίων». Η ίδια τακτική ακολουθείται μέχρι τώρα με τις γνωστές θεωρίες περί «παρακρατικών κουκουλοφόρων» κτλ.

Στο «ΡΙζοσπάστη» του Σαββάτου 28.1.12 δημοσιεύτηκαν δυο σχόλια με τίτλο «Κοινοί "προβληματισμοί" από "Κόντρα" και "Χρυσή Αυγή"». Προβοκάτσια από τον τίτλο ακόμα, που αποκαλύπτει ότι τα δημοσιεύματα της «Κ» για την απεργία των χαλυβουργών, που έχουν γνωρίσει μεγάλη διάδοση στο Διαδίκτυο, «πόνεσαν» την ηγεσία του Περισσού. Κάποιους προβληματισμούς είδε μέσα στις γραμμές του, αλλιώς δεν θα έστηνε την προβοκάτσια. Αμέσως μετά τον

τίτλο, η «Κόντρα» χαρακτηρίζεται «γνωστό έντυπο κάποιας ομάδας "αντιεξουσιαστών"». Η κομμουνιστική «Κόντρα» βαφτίζεται «αντιεξουσιαστική», για να ενεργοποιηθούν κάποια αντι-αντιεξουσιαστικά ανακλαστικά που χρόνια τώρα καλλιεργεί ο Περισσός στις γραμμές του. Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, την ταυτότητα δηλαδή ενός εντύπου και μιας πολιτικής συλλογικότητας, ακολουθούν την τακτική του Γκέμπελς.

Στη συνέχεια, αποσπούν μερικά κομμάτια από σχόλιο που δημοσιεύτηκε στην «Κ», σβήνουν όλη την ανάλυση που τα συνοδεύει και φτιάχνουν ένα βολικό προβοκατόρικο σενάριο: η «Κ» «συκοφαντεί και χτυπά τον αγώνα των χαλυβουργών», ενώ «"Κόντρα" και "Χρυσή Αυγή" μοιράζονται το εξής "πρόβλημα": το ότι οι χαλυβουργοί οξύνουν το ταξικό τους κριτήριο και δηλώνουν αποφασισμένοι να κρατή-

σουν απομονωμένους όσους σπεύδουν το τελευταίο διάστημα να το παίξουν φίλοι τους αλλά τους συμβουλεύουν όσα ακριβώς τους "συμβουλεύει" ο Μάνεσης κι η Κυβέρνηση».

Οι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν βέβαια την αλήθεια για τις θέσεις της εφημερίδας. Οι αναγνώστες του «ΡΙζοσπάστη» δεν την γνωρίζουν (τουλάχιστον αυτοί που δεν παρακολουθούν συστηματικά το Διαδίκτυο). Και βέβαια, η ηγεσία του Περισσού πετσόκοψε ένα σχόλιο, αφαιρώντας όλα τα ουσιαστικά σημεία του για να το διαστρεβλώσει γκεμπελίστικα και έκρυψε ένα πολύ μεγαλύτερο άρθρο που αναφερόταν αναλυτικά στην απεργία των χαλυβουργών και στο διαρκές έγκλημα που διαπράττει σε βάρος των εργατών ο Περισσός, αδιαφορώντας για τη νίκη του αγώνα τους και ενδιαφερόμενος μόνο για την προώθηση της δικής του εκλογικής και συνδικαλιστικής τακτικής. Μιας τακτικής που μετατρέπει τους απεργούς σε διαμαρτυρόμενους απολυμένους και όχι σε εργάτες που θα επιβάλλουν το ταξικό τους δίκιο.

Την περασμένη Πέμπτη, το ΠΑΜΕ επισκέφτηκε το υπουργείο Εργασίας προβάλλοντας μια σειρά επιμέρους αιτήματα, όπως πάγωμα δανείων, αναγνώριση ενσήμων και έκτακτη οικονομική ενίσχυση από τον ΟΑΕΔ. Αντιμετωπίζουν δηλαδή τους απεργούς σαν οιονεί απολυμένους, ενώ ταυτόχρονα ρωτούσαν τον Κουτσούκο τι γίνεται με την τριμερή!

Αθλία εικόνα στο κέντρο της Αθήνας το μεσημέρι της περασμένης Πέμπτης. Υποτίθεται ότι θα γινόταν πορεία των χαλυβουργών, μαζί με σωματεία και συμπαράστατες. Τόσο ήταν το ενδιαφέρον του Περισσού που η διαδήλωση δεν ανακοινωνόταν από την πρώτη σελίδα του «ΡΙζοσπάστη».

Μπροστά τα επάνωμα στελέχη του Περισσού στο ΠΑΜΕ. Πίσω γύρω στους 20 χαλυβουργούς με δυο πανό. Κι από πίσω καμιά διακοσαριά Κνίτες, φοιτητές κυρίως. Πορεύτηκαν από την Ομόνοια στη Σταδίου, έφτασαν στο υπουργείο Εργασίας, ανέβηκε πάνω η αντιπροσωπεία και σε όλες τις γωνιές των δρόμων ακροβολίστηκαν Κνίτες, κορίτσια κυρίως, με τα κουπόνια του ΚΚΕ στα χέρια, για να μαζέψουν ενισχύσεις υπέρ του Περισσού. Υπέρ του Περισσού και όχι για το απεργιακό ταμείο των χαλυβουργών. Κι ως ήταν διαδήλωση-υποτίθεται- των χαλυβουργών και για τους χαλυβουργούς. Όταν κάναμε παρατήρηση σε μια κοπέλα, πώς είναι δυνατόν να μοιράζει κουπόνια του Περισσού σε μια πορεία των χαλυβουργών, κατέβασε ντροπισμένη το κεφάλι...

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ

Φυλακή και θάνατος

Εξι νεκροί και 42 τραυματίες από την ανατροπή ενός βαν, στο οποίο ήταν στοιβαγμένοι οι αφγανοί πρόσφυγες, λίγα χιλιόμετρα πριν επιβιβαστούν σε κάποιο σαπιοκάραβο με προορισμό την Ιταλία.

Ενας νεκρός από ψύχος σε νησίδα του Εβρου, όπου 15 μετανάστες εγκλωβίστηκαν (φούσκωσαν τα νερά του ποταμιού), καθώς προσπαθούσαν να μπουκώσουν από την Τουρκία στην Ελλάδα.

Ενα εννιάχρονο κοριτσάκι και ο 55χρονος παππούς του αγνοούνται, καθώς παρασύρθηκαν από τα παγωμένα νερά του Εβρου, όταν η βαρκούλα που τους περνούσε από την Τουρκία στην Ελλάδα, μαζί με άλλους εννιά μετανάστες, μπατάρισε.

Αυτός είναι ο τραγικός απολογισμός ενός διήμερου αυτής της βδομάδας στο μέτωπο της μετανάστευσης. Ενόσ διήμερου όχι ξεχωριστού, αφού ανάλογα περιστατικά συμβαίνουν συνέχεια.

Κοινός τόπος στην κίνηση των μεταναστών ένας τόπος-φυλακή. Η Ελλάδα. Μια μεγάλη ανοιχτή φυλακή για εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες που έχουν ως τελικό τους προορισμό κάποια ευρωπαϊκή χώρα. Εκεί που στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων έχουν κάποιους συγγενείς που θα τους προσφέρουν προσωρινά στέγη και τροφή, μέχρι να βρουν ένα μεροκάματο πείνας.

Ο δρόμος προς τη Δύση περνάει υποχρεωτικά από την Ελλάδα. Κι εδώ σταματάει. Επειδή το όνειρο δεν πεθαίνει, όμως, οι προσπάθειες απόδρασης απ' αυτή τη μεγάλη ανοιχτή φυλακή είναι συνεχείς. Κι ας πνίγονται κάποιοι στη θάλασσα. Κι ας πεθαίνουν από ασφυξία μέσα σε καρότσες φορτηγών. Κι ας σκοτώνονται ή σακατεύονται σ' ένα απλό αυτοκινητιστικό δυστύχημα έτσι όπως είναι στοιβαγμένοι.

Άλλοι δοκιμάζουν να φύγουν με τα πόδια από τα βόρεια σύνορα. Περνούν τη δική τους Οδύσσεια. Ελάχιστοι καταφέρνουν να περάσουν. Οι πιο πολλοί πιάνονται κάπου στα ουγγροσερβικά σύνορα, ξυλοκοπούνται, φυλακίζονται και μετά, σύνορο το σύνορο, με άγριο ξύλο, πετάνονται πίσω στην Ελλάδα από κάποιο αφύλαχτο σημείο της ελληνομακεδονικής μεθορίου.

Άλλοι συλλαμβάνονται στην Πάτρα ή την Ηγουμενίτσα, κλείνονται στη φυλακή για μήνες και μετά αφήνονται ελεύθεροι με την εντολή εντός μηνός να εγκαταλείψουν την Ελλάδα. Και η περιπλάνηση αρχίζει ξανά. Οικογενειακές οικονομίες ξετινάζονται για να βρεθεί ένα δουλεμπορικό κύκλωμα που θα οδηγήσει το μετανάστη εκτός Ελλάδας. Τα ποσά είναι ιλιγγιώδη: από δυόμισι μέχρι τέσσερις χιλιάδες ευρώ, ανάλογα με την... εγγύηση που δίνει το κύκλωμα. Πολλοί πέφτουν θύματα αετονύχηδων. Τους παίρνουν την προκαταβολή και τους παρατούν σύζυλους.

Ο δρόμος προς την Ελλάδα περνάει από ναρκοπέδια, από παγωμένο ποτάμι, από χιονισμένα βουνά, όπου καρδοκεί ο θάνατος. Μετά έρχεται η φυλακή. Μέσα από τα κάγκελα ή έξω απ' αυτά, ίδιο είναι το αποτέλεσμα. Μια φυλακή που απειλεί να συντρίψει το όνειρο. Και η δραπετεύση από την Ελλάδα-φυλακή, όμως, κρύβει τους ίδιους θανάσιμους κινδύνους.

Αυτή είναι η περιπέτεια του ανθρώπου, θα πουν οι φιλοσοφούντες. Εδώ, όμως, δεν χρειάζονται φιλοσοφικοί στοχασμοί. Εδώ χρειάζεται πρακτική πολιτική δράση. Αλλιώς, θα γίνουμε έρμια του θανάτου. Οχι μόνο του θανάτου που παραμονεύει στο δρόμο του μετανάστη προς τη Δύση, αλλά και του κοινωνικού θανάτου για τη δική μας κοινωνία που βυθίζεται καθημερινά στην ξενοφοβία και το ρατσισμό, ανίκανη να συσπειρωθεί γύρω από ένα σύνθημα: Δώστε στους ανθρώπους χαρτιά να πάνε στον προορισμό τους.

Π.Γ.